அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஸ்ரீ ஜக³த்³கு³ரு க்³ரந்த²மாலா

॥ अपरोक्षानुभूतिः ॥

அபரோக்ஷானுபூ⁴தி꞉

ஸ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்.
1963

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸந்நிதானம் அவர்களின் பரமானுக்ரஹத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்ற ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலையில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யார் அருளிய கிரந்தங்களில் **அபரோக்ஷானுபூ⁴தி:**, என்ற பிரகரணத்துக்கு வழக்கம் போல பதவுரை பொழிப்புரை, விரிவுரைகளுடன் வெளிவந்துள்ளன.

அபரோக்ஷானுபூ⁴தி: இந்த பிரகரணத்தில் இரண்டாவது சுலோகத்தில்

अपरोक्षानुभूतिर्वै प्रोच्यते मोक्षसिद्धये।
सद्भिरेषा प्रयत्नेन वीक्षणीया मुहुर्मुहुः

அபரோக்ஷானுபூ⁴திர்வை ப்ரோச்யதே மோக்ஷஸித்³த⁴யே।
ஸத்³பி⁴ரேஷா ப்ரயத்னேன வீக்ஷணீயா முஹுர்முஹு:

என்று கூறியிருப்பதால் இதற்கு '**அபரோக்ஷானுபூ⁴தி:**' என்ற பெயரை ஸ்ரீ பகவத்பாதர் அவர்களே ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த பிரகரணத்தை அனுஸந்தானம் செய்வதன் மூலம் மோக்ஷஸாதனமான அபரோக்ஷானுபவம் ஏற்படுவதால் இதற்கு '**அபரோக்ஷானுபூ⁴தி:**' என்ற பெயர் அமைந்துள்ளது. அத்வைத தத்வத்திற்குத்தக்கபடி '**ப்ரஹ்மானுசிந்தனத்தில்**' தாம் காட்டிய ஹரிகுரு சிவயோகத்தை இங்கும் மங்கள சுலோகத்தில் காட்டுகிறுர்.

'श्रीहरिं परमानन्दमुपदेष्टारमीश्वरम्'

'ஸ்ரீஹரிம் பரமானந்த³முபதே³ஷ்டாரமீஸ்வரம்'

இங்கு 'உபதேஷ்டாரம்' என்பது குருவையும், 'ஈச்வரம்' என்பது சிவனையும் குறிக்கிறது ப்ரஹ்மானுசிந்தனத்தில் போலவே இங்கும் விஷ்ணுவுக்கும் சிவனுக்கும் நடுவில் குருவைக் காட்டியிருக்கிறுர்.

யோக சாஸ்திரத்தில் எட்டு அங்கங்களுடன் கூடியதாக அஷ்டாங்க யோகம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த எட்டு அங்கங்களுடன் மேலும் ஏழு அங்கங்களைச் சேர்த்து 15 அங்கங்கள் ஞான ஸாதனமாக இங்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை ராஜயோகம் என்று கூறுகிறுர். அது ஹடயோகம். ஹடயோகத்திலும் ராஜயோகத்திலும் எட்டு அங்கங்களுக்குப் பெயர் ஒன்ருக இருந்தபோதிலும் பொருள் வெவ்வேறுகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மனத்திலுள்ள தோஷங்கள் முழுவதும் விலகியவர்களுக்கு இந்த ராஜயோகம் ஒன்றே போது மென்றும், இல்லாவிட்டால் ராஜயோகம், ஹடயோகம் இரண்டையும் அப்யஸிக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறுர். ஞானிகளுக்கு பிராரப்தம் கிடையாது என்ற கருத்தையும், பிராரப்தம் உண்டு என்ற கருத்தையும் இங்கு ஸமரஸப்படுத்துகிறுர்.

இப்பிரகரணத்துக்கு தமிழில் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரைகளை எழுதித் தந்து உதவியுள்ள **ஸ்ரீ R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்** அவர்களுக்கு நம் ஸமிதியின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ பகவத்பாதாள் அருளிய உயர்ந்த இந்த நூல் சிறந்த முறையில் வெளி வரும்படி பரமானுக்ரஹம் செய்து உள்ள சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குருவின் மலரடிகளை எப்பொழுதும் பணிவோமாக.

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக் கார்யதர்சி.
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி

॥ श्रीः ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ अपरोक्षानुभूतिः ॥

அபரோக்ஷானுபூ⁴தி:

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

['அபரோக்ஷானுபூதி' என்ற இந்த பிரகரணம் 144 சுலோகங்கள் கொண்டது. 'நானே ப்ரஹ்மம்' என்ற அனுபவம் அபரோக்ஷமாக அதாவது ப்ரத்யக்ஷமாக ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய ஸாதனங்களை இதில் கூறுகருர். ஜீவர்களையும், பிரபஞ்சத்தையும் வேருகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் வரை அத்வைத ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படாது அதற்காக ஸாதன சதுஷ்டயத்தை முதலில் காட்டி ப்ரஹ்மவிசாரம் செய்யும் முறையையும் காட்டுகிருர். தேஹாதிகள் ஆத்மாவல்ல, ஜீவ ஸ்வரூபம் ஒன்றுதான், அது ப்ரஹ்மம்தான், பிரபஞ்சமும் உண்மையில் ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் வேறல்ல, வேற்றுமைக்குக் காரணம் அக்ஞானம்தான் என்பனவற்றைப் பல யுக்திகளாலும், உபநிஷத் ப்ரமாணங்களாலும தீர்மானிக்கிருர். ஆத்ம விசாரம் செய்து அறிந்துகொண்ட தத்வம் அனுபவத்தில் வருவதற்கு 15 அங்கங்களுடன் கூடிய ராஜ யோகத்தை நிரூபணம் செய்கிருர். மனேதோஷங்கள் அதிகமாக இருக்குமானல் இந்த ராஜயோகத்துடன் ஹடயோகத்தையும் அப்யஸிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ராஜயோகம் மட்டும் போதும். இந்த ஸாதனங்களால் ஏற்படும் ஞானநிஷ்டையைக்காட்டி உலகத்தோரின் பார்வையில் ஞானி தேஹமுள் ளவராகத் தோன்றியபோதிலும் ஞானிகளின் பார்வையில் ப்ராரப்தமும் கிடையாது என்று தீர்மானித்து 'பிராரப்தம் மட்டும் எஞ்சி நிற்கும்' என்று கூறும் சுருதியின் தாத்பர்யத்தையும் விளக்குகிருர். குருதேவதா ஸ்வரூபமான ஹரியின் நமஸ்காரத்து டன் தொடங்கும் இந்நூலின் கடைசியிலும் குருவினிடமும் ஈசுவரனிடமும் பக்தி உள்ளவர்களுக்குத் தான் விரைவில் ஸுலபமாக ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரமும் முக்தி ஆனந்தமும் ஏற்படும் என்று உபதேசிக்கிருர்.]

முன்னுரை: -

श्रीहरिं परमानन्दमुपदेष्टारमीश्वरम् ।
व्यापकं सर्वलोकानां कारणं तं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

ஸ்ரீஹரிம் பரமானந்த³முபதே³ஷ்டாரமீஶ்வரம் ।
வ்யாபகம் ஸர்வலோகானும் காரணம் தம் நமாம்யஹம் ॥ 1 ॥

परमानन्दं = உயர்ந்த ஆனந்தஸ்வரூபமாக இருப்பவரும்,
பரமானந்த³ம்

उपदेष्टारं **உபதே³ஷ்டாரம்**	=	உபதேசம் செய்கிறவரும்,
ईश्वरं **ஈஶ்வரம்**	=	அடக்கி ஆள்பவரும்,
व्यापकं **வ்யாபகம்**	=	எங்கும் நிறைந்திருப்பவரும்,
सर्वलोकानां **ஸர்வலோகாநும்**	=	எல்லா உலகங்களுக்கும்,
कारणं **காரணம்**	=	காரணமாக இருப்பவருமான,
तं **தம்**	=	அந்த (ஸர்வோத்கிருஷ்டரான),
श्रीहरिं **ஶ்ரீஹரிம்**	=	ஶ்ரீ ஹரியை,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
नमामि **நமாமி**	=	வணங்குகிறேன்.

பரமாநந்த ஸ்வரூபியான ஶ்ரீ ஹரியை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன். அவரே குரு. அவரே ஈசுவரர். எல்லா உலகங்களையும் வியாபித்திருப்பவரும் அவைகளுக்குக் காரணமாயிருப்பவரும் அவரே. **(1)**

अपरोक्षानुभूतिर्वै प्रोच्यते मोक्षसिद्धये ।
सद्भिरेषा प्रयत्नेन वीक्षणीया मुहुर्मुहुः ॥ २ ॥

அபரோக்ஷானுபூ⁴திர்வை ப்ரோச்யதே மோக்ஷஸித்³த⁴யே ।
ஸத்³பி⁴ரேஷா ப்ரயத்னேன வீக்ஷணீயா முஹுர்முஹு:

मोक्षसिद्धये **மோக்ஷஸித்³த⁴யே**	=	முக்தி கிடைப்பதற்காக,
अपरोक्षानुभूतिर्वै **அபரோக்ஷானுபூ⁴திர்வை**	=	ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரானுபவத்தை விளக்கும் அபரோக்ஷானுபூதி என்ற நூல்,
प्रोच्यते **ப்ரோச்யதே**	=	நன்கு சொல்லப்படுகிறது,
एषा **ஏஷா**	=	இது,

सद्भिः = ஸாதுக்களால்,

ஸத்³பி⁴:

प्रयत्नेन = முயற்சியுடன்,

ப்ரயத்னேன

मुहुर्मुहुः = அடிக்கடி,

முஹுர்முஹு:

वीक्षणीया = பார்க்கத்தகுந்தது. (சிந்திக்கத்தகுந்தது.)

வீக்ஷணீயா

மோக்ஷம் ஸித்திக்கவேண்டியதற்காக அபரோக்ஷானுபூதி (ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத் கார அனுபவம்) இங்கு தெளிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை பிரயத்தினத்தோடு ஸாதுக்கள் அடிக்கடி சிந்திக்கவேண்டியது. (2)

நான்கு ஸாதனங்கள்: -

स्ववर्णाश्रमधर्मेण तपसा हरितोषणात् ।
साधनं प्रभवेत् पुंसां वैराग्यादिचतुष्टयम् ॥ ३ ॥

ஸ்வவர்ணாஶ்ரமத⁴ர்மேண தபஸா ஹரிதோஷணாத் ।
ஸாத⁴னம் ப்ரப⁴வேத் பும்ஸாம் வைராக்³யாதி³சதுஷ்டயம் ॥ 3 ॥

स्ववर्णाश्रमधर्मेण = தன் வர்ணத்திற்கும் ஆச்ரமத்திற்கும் ஏற்பட்ட

ஸ்வவர்ணாஶ்ரமத⁴ர்மேண தர்மத்தினாலும்,

तपसा = தவத்தாலும்,

தபஸா

हरितोषणात् = ஈசுவரனை ஸந்தோஷப்படுத்துவதனால்

ஹரிதோஷணாத் (அவருடைய அனுக்ரஹத்தால்),

पुंसां = மனிதர்களுக்கு,

பும்ஸாம்

वैराग्यादिचतुष्टयं = வைராக்கியம் முதலான நான்கு,

வைராக்³யாதி³சதுஷ்டயம்

साधनं = ஸாதனம்,

ஸாத⁴னம்

प्रभवेत् = ஏற்படும்.

ப்ரப⁴வேத்

அவரவர்களுடைய வர்ணத்திற்கும் ஆசிரமத்திற்கும் ஏற்பட்ட தர்மானுஷ்டான த்தினாலும், தபஸ்ஸினாலும் பகவானை ஸந்தோஷப்படுத்துவதினால் மனுஷ்யர்களு க்கு வைராக்கியம் முதலான நான்கு ஸாதனங்கள் ஏற்படும். (3)

வைராக்கியம்: -

ब्रह्मादिस्थावरान्तेषु वैराग्यं विषयेष्वनु ।
यथैव काकविष्ठायां वैराग्यं तद्धि निर्मलम् ॥ ४ ॥

ப்3ரஹ்மாதி3ஸ்தா2வராந்தேஷு வைராக்3யம் விஷயேஷ்வனு ।
யதை2வ காகவிஷ்டா2யாம் வைராக்3யம் தத்3தி4 நிர்மலம் ॥ 4 ॥

यथैव काकविष्ठायां = காகவிஷ்டையில்போல்,
யதை2வ காகவிஷ்டா2யாம்

ब्रह्मादिस्थावरान्तेषु = ப்ரஹ்மா (ப்ரஹ்மபதவி) முதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள,
ப்3ரஹ்மாதி3ஸ்தா2வராந்தேஷு

विषयेष्वनु = எல்லா விஷயங்களிலும் தொடர்ந்து,
விஷயேஷ்வனு

वैराग्यं = வெறுப்பானது (முதல் ஸாதனமாகும்),
வைராக்3யம்

तद्धि वैराग्यं = அவ்விதமான வைராக்கியம்தான்,
தத்3தி4 வைராக்3யம்

निर्मलं = பரிசுத்தமானது.
நிர்மலம்

பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரம் வரை எல்லா விஷயங்களிலும் ஆசையின்மை **வைராக்ய**மாகும். காக்கையின் விஷ்டையில் எவ்வளவு வெறுப்போ அவ்வளவு வெறுப்பு எல்லா விஷயங்களிலும் இருப்பதல்லவா சுத்தமான வைராக்கியம்? **(4)**

நித்யா நித்யவஸ்து விவேகம்: -

नित्यमात्मस्वरूपं हि दृश्यं तद्विपरीतगम् ।
एवं यो निश्चयः सम्यग्विवेको वस्तुनः स वै ॥ ५ ॥

நித்யமாத்மஸ்வரூபம் ஹி த்3ருஶ்யம் தத்3விபரீதக3ம் ।
ஏவம் யோ நிஶ்வய: ஸம்யக்3 விவேகோ வஸ்துன: ஸ வை ॥ 5 ॥

आत्मस्वरूपं = ஆத்ம ஸ்வரூபம்,
ஆத்மஸ்வரூபம்

नित्यं = நித்யமானது,
நித்யம்

दृश्यं = பார்க்கப்படுவது (அநாத்மவஸ்து),
த்3ருஶ்யம்

तद्विपरीतगं हि **தத்³விபரீதக³ம் ஹி**	=	அதற்கு எதிரிடையானதல்லவா (அநித்யமல்லவா),
एवं **ஏவம்**	=	இவ்விதமான,
यः **ய:**	=	எந்த,
सम्यक् **ஸம்யக்**	=	திடமான,
निश्चयः **நிஶ்வய:**	=	தீர்மானமோ,
स वै **ஸ வை**	=	அதுதான்,
वस्तुनः **வஸ்துன:**	=	வஸ்துவின்,
विवेकः **விவேக:**	=	விவேகம்.

ஆத்ம ஸ்வரூபம் தான் நித்யம். பார்க்கப்படுவதெல்லாம் அதற்கு விபரீதமான தன்மை உடையது (அகித்யம்). இவ்விதம் திடமாகத் தீர்மானமேற்படுவதே "வஸ்து விவேகம்" (பகுத்தறிவு) ஆகும். **(5)**

சமாதி ஷட்கம் - சமம், தமம்: -

सदैव वासनात्यागः शमोऽयमिति शब्दितः ।
निग्रहो बाह्यवृत्तीनां दम इत्यभिधीयते ॥ ६ ॥

ஸதை³வ வாஸனத்யாக³: ஶமோ(அ)யமிதி ஶப்³தி³த: ।
நிக்³ரஹோ பா³ஹ்யவ்ருத்தீனாம் த³ம இத்யபி⁴தீ⁴யதே ॥ 6 ॥

सदैव **ஸதை³வ**	=	எப்பொழுதுமே,
वासनात्यागः **வாஸனத்யாக³:**	=	வாஸனையை விட்டு விடுவது,
शमोऽयमिति **ஶமோ(அ)யமிதி**	=	இது சமம் என்று,
शब्दितः **ஶப்³தி³த:**	=	சொல்லப்பட்டது,

बाह्यवृत्तीनां = வெளியில் செல்லும் புலன்களின்
பா³ஹ்யவ்ருத்தீனாம் வியாபாரங்களை,
निग्रहः = அடக்குவது,
நிக்³ரஹ:
दम इति = தமம் என்று,
த³ம இதி
अभिधीयते = சொல்லப்படுகிறது.
அபி⁴தீ⁴யதே

எப்பொழுதுமே வாஸனைகளை விட்டுவிடுதல் **"சமம்"** என்று சொல்லப்படும். வெளியில் போகும் விருத்திகளை நிக்ரஹம் செய்வது **"தமம்"** என்று சொல்லப்படுகிறது. (ஒருதடவை அனுபவித்த விஷயத்தை மறுபடியும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையைத் தூண்டும் (ஸம்ஸ்காரம் 'வாஸனை' எனப்படும்.) **(6)**

உபரதி, திதிக்ஷை: -

विषयेभ्यः परावृत्तिः परमोपरतिर्हि सा ।
सहनं सर्वदुःखानां तितिक्षा सा शुभा मता ॥ ७ ॥

விஷயேப்⁴ய: பராவ்ருத்தி: பரமோபரதிர்ஹி ஸா ।
ஸஹனம் ஸர்வது³:கா²னாம் திதிக்ஷா ஸா ஶுபா⁴ மதா ॥ 7 ॥

विषयेभ्यः = சப்தம் முதலான விஷயங்களிலிருந்து,
விஷயேப்⁴ய:
परावृत्तिः = (இந்திரியங்களின்) திரும்புதல்,
பராவ்ருத்தி:
परमा = சிறந்த,
பரமா
सा = அந்த,
ஸா
उपरतिर्हि = உபரதியல்லவா!
உபரதிர்ஹி
सर्वदुःखानां = எல்லாத் துன்பங்களையும்,
ஸர்வது³:கா²னாம்
सहनं = பொறுத்துக்கொள்வது,
ஸஹனம்
शुभा = சுபமான,
ஶுபா⁴

सा **ஸா**	=	அந்த,
तितिक्षा **திதிக்ஷா**	=	பொறுமையாக,
मता **மதா**	=	எண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

விஷயங்களிலிருந்து திரும்புதல் சிலாக்யமான **'உபரதி'** ஆகும். எல்லா துக்கங்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் சுபமான **"திதிக்ஷை"** என்று எண்ணப்படுகிறது. **(7)**

ச்ரத்தை, ஸமாதானம்: -

निगमाचार्यवाक्येषु भक्तिः श्रद्धेति विश्रुता ।
चित्तैकाग्र्यं तु सल्लक्ष्ये समाधानमिति स्मृतम् ॥ ८ ॥

நிக³மாசார்யவாக்யேஷு ப⁴க்தி: ஶ்ரத்³தே⁴தி விஶ்ருதா ।
சித்தைகாக்³ர்யம் து ஸல்லக்ஷ்யே ஸமாதா⁴னமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ 8 ॥

निगमाचार्यवाक्येषु **நிக³மாசார்யவாக்யேஷு**	=	உபநிஷத்திலும், குருவின் வார்த்தைகளிலும்,
भक्तिः **ப⁴க்தி:**	=	நம்பிக்கையானது,
श्रद्धा **ஶ்ரத்³தா⁴**	=	சிரத்தை,
इति **இதி**	=	என்பது,
विश्रुता **விஶ்ருதா**	=	பிரஸித்தம்,
सल्लक्ष्ये **ஸல்லக்ஷ்யே**	=	பிரஹ்மமென்ற லக்ஷ்யத்தில்,
चित्तैकाग्र्यं तु **சித்தைகாக்³ர்யம் து**	=	மனம் ஒருமுகமாக நிலைத்திருத்தலோவெனில்,
समाधानं **ஸமாதா⁴னம்**	=	ஸமாதானம்,
इति **இதி**	=	என்று,

स्मृतं **ஸ்ம்ருதம்**	=	எண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

வேத வாக்யங்களிலும் குருவின் வார்த்தைகளிலும் உள்ள விசுவாசம் **"சிரத்தை"** என்பது பிரஸித்தம். ஸத் (பிரஹ்மம்) ஆகிற குறியில் மனஸை ஒரு முகமாக நிலை நிறுத்துதல்; **"ஸமாதானம்"** என்று எண்ணப்படுகிறது.

முமுக்ஷுத்வம்: -

संसारबन्धनिर्मुक्तिः कथं स्यान्मे दयानिधे ।
इति या सुदृढा बुद्धिर्वक्तव्या सा मुमुक्षुता ॥ ९ ॥

ஸம்ஸாரப³ந்த⁴நிர்முக்தி: கத²ம் ஸ்யான்மே த³யாநிதே⁴ ।
இதி யா ஸுத்³ருடா⁴ பு³த்³தி⁴ர் வக்தவ்யா ஸா முமுக்ஷுதா ॥ 9 ॥

दयानिधे **த³யாநிதே⁴**	=	கருணைக்கிருப்பிடமானவரே!
संसारबन्धनिर्मुक्तिः **ஸம்ஸாரப³ந்த⁴நிர்முக்தி:**	=	ஸம்ஸாரமென்னும் கட்டிலிருந்து விடுதலை,
मे **மே**	=	எனக்கு,
कथं स्यात् **கத²ம் ஸ்யாத்**	=	எப்படி ஏற்படும்,
इति **இதி**	=	என்ற,
या **யா**	=	யாதொரு,
सुदृढा **ஸுத்³ருடா⁴**	=	நன்கு திடமான,
बुद्धिः **பு³த்³தி⁴:**	=	எண்ணமுண்டோ,
सा **ஸா**	=	அது,
मुमुक्षुता **முமுக்ஷுதா**	=	முமுக்ஷுதையாக,
वक्तव्या **வக்தவ்யா**	=	சொல்லத்தக்கது.

ஸம்ஸாரமாகிற கட்டிலிருந்து எனக்கு எப்படி, ஹே தயாநிதே, விடுதலை கிடைக்கும் என்று நல்ல திடமான எண்ணம் எதுவோ அதை **"முமுக்ஷுதா"** என்று சொல்ல வேண்டும். **(9)**

தத்வ விசாரம்: -

उक्तसाधनयुक्तेन विचारः पुरुषेण हि ।
कर्त्तव्यो ज्ञानसिद्ध्यर्थमात्मनः शुभमिच्छता ॥ १० ॥

உக்தஸாத4னயுக்தேன விசார: புருஷேண ஹி ।
கர்த்தவ்யோ ஜ்ஞானஸித்3த்4யர்த2மாத்மன: ஶுப4மிச்ச2தா ॥ 10 ॥

उक्तसाधनयुक्तेन **உக்தஸாத4னயுக்தேன**	=	கீழே சொல்லப்பட்ட ஸாதனங்களுடன் கூடியவனும்,
आत्मनः **ஆத்மன:**	=	தனக்கு,
शुभं **ஶுப4ம்**	=	நன்மையை,
इच्छता **இச்ச2தா**	=	விரும்புகின்றவனுமான,
पुरुषेण **புருஷேண**	=	புருஷனால்,
ज्ञानसिद्ध्यर्थं **ஜ்ஞானஸித்3த்4யர்த2ம்**	=	ஞானம் ஏற்படுவதற்காக,
विचारः **விசார:**	=	விசாரம்,
कर्त्तव्यो हि **கர்த்தவ்யோ ஹி**	=	செய்யத்தகுந்ததல்லவா!

மேலே சொல்லப்பட்ட (விவேகம், வைராக்யம், சமாதி ஷட்கம், முமுக்ஷுதா) ஸாதனங்களோடுகூடின மனுஷ்யன் தனக்கு சேமத்தை வேண்டுபவனாய் ஞானம் ஸித்திப்பதற்காக விசாரம் செய்யவேண்டும். **(10)**

नोत्पद्यते विना ज्ञानं विचारेणान्यसाधनैः ।
यथा पदार्थभानं हि प्रकाशेन विना क्वचित् ॥ ११ ॥

நோத்பத்3யதே வினா ஜ்ஞானம் விசாரேணான்யஸாத4னை: ।
யதா2 பதா3ர்த2பா4னம் ஹி ப்ரகாஶேன வினா க்வசித் ॥ 11 ॥

यथा **யதா²**	=	எப்படி,
प्रकाशेन विना **ப்ரகாஶேன விநா**	=	வெளிச்சமில்லாமல்,
क्वचित् **க்வசித்**	=	ஒரு இடத்திலும்,
पदार्थभानं **பதா³ர்த²பா⁴னம்**	=	வஸ்துக்களின் தோற்றம்,
नोत्पद्यते हि **நோத்பத்³யதே ஹி**	=	ஏற்படுவதில்லையோ (அவ்விதமே),
विचारेण विना **விசாரேண விநா**	=	விசாரமில்லாமல்,
अन्यसाधनैः **அன்யஸாத⁴னை:**	=	வேறு ஸாதனங்களால்,
ज्ञानं **ஞானம்**	=	ஞானம்,
नोत्पद्यते **நோத்பத்³யதே**	=	உண்டாகிறதில்லை.

எவ்விதம் வெளிச்சமில்லாமல் போனால் பதார்த்தங்கள் பிரகாசிக்காதோ, அவ்விதமே விசாரத்தைத் தவிர வேறு ஸாதனங்களினால் ஞானம் உண்டாகாது. **(11)**

कोऽहं कथमिदं जातं को वा कर्तास्य विद्यते ।
उपादानं किमस्तीह विचारः सोऽयमीदृश ॥ १२ ॥

கோ(அ)ஹம் கத²மித³ம் ஜாதம் கோ வா கர்தாஸ்ய வித்³யதே ।
உபாதா³னம் கிமஸ்தீஹ விசார: ஸோ(அ)யமீத்³ருஶ ॥ 12 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
कः **க:**	=	யார்?
इदं **இத³ம்**	=	இந்த ஜகத்,
कथं जातं **கத²ம் ஜாதம்**	=	எப்படி உண்டானது?
अस्य **அஸ்ய**	=	இதற்கு,

कर्ता = கர்த்தாவாக (உண்டு பண்ணினவராக),

கர்தா

को वा = யார்,

கோ வா

विद्यते = இருக்கிறுர்?

வித்³யதே

इह = இங்கு,

இஹ

उपादानं = உபாதான காரணமாக,

உபாதா³னம்

किं अस्ति = எது இருக்கிறது,

கிம் அஸ்தி

ईदृश = இப்பேற்பட்ட,

ஈத்³ருஶ

अयं = இது,

அயம்

सः विचारः = அந்த விசாரம்.

ஸ: விசார:

"நான் யார்? இது (ஜகத்) எப்படி ஏற்பட்டது? இதை உண்டுபண்ணினவராக யார் இருக்கிறுர்? இது எதைக் கொண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?" இவ்விதம் ஆலோசிப் பதுதான் விசாரம் என்பது. **(12)**

नाहं भूतगणो देहो नाहं चाक्षगणस्तथा ।
एतद्विलक्षणः कश्चिद्विचारः सोऽयमीदृशः ॥ १३ ॥

நாஹம் பூ⁴தக³ணோ தே³ஹோ நாஹம் சாக்ஷக³ணஸ்ததா² ।
ஏதத்³விலக்ஷண: கஶ்சித்³விசார: ஸோ(அ)யமீத்³ருஶ: ॥ 13 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

भूतगणः = ஐந்து பூதங்களின் கூட்டமான,

பூ⁴தக³ண:

देहः = சரீரமாக,

தே³ஹ:

न = இல்லை,

ந

तथा **தநா²**	=	அவ்விதமே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अक्षगणश्च **அக்ஷக³ணஶ்ச**	=	இந்திரியங்களின் கூட்டமாகவும்,
न **ந**	=	இல்லை,
एतद्विलक्षण: **ஏதத்³விலக்ஷண:**	=	இவைகளைக்காட்டிலும் மாறுபட்ட,
कश्चित् **கஶ்சித்**	=	ஒருவன் (நான்),
ईदृश: **ஈத்³ருஶ:**	=	இவ்விதமான,
अयं **அயம்**	=	இது,
स: विचार: **ஸ: விசார:**	=	அந்த விசாரம்.

"பஞ்ச பூதங்களின் கூட்டமான இந்த சரீரம் நான் அல்ல. அப்படியே இந்திரி யங்களின் கூட்டமும் நான் அல்ல. இவைகளுக்கெல்லாம் மாறுபட்ட லக்ஷ ணத்தோடு கூடிய ஒருவனே நான்" இவ்விதம் ஆலோசிப்பது தான் விசாரம் என்பது. **(13)**

अज्ञानप्रभवं सर्वं ज्ञानेन प्रविलीयते ।
संकल्पो विविधः कर्ता विचारः सोऽयमीदृशः ॥ १४ ॥

அஜ்ஞானப்ரப⁴வம் ஸர்வம் ஜ்ஞானேன ப்ரவிலீயதே ।
ஸங்கல்போ விவித⁴: கர்தா விசார: ஸோ(அ)யமீத்³ருஶ: ॥ 14 ॥

अज्ञानप्रभवं **அஜ்ஞானப்ரப⁴வம்**	=	அக்ஞானத்திலிருந்து உண்டான,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,
ज्ञानेन **ஞானேன**	=	ஞானத்தால்,
प्रविलीयते **ப்ரவிலீயதே**	=	மறைந்து போகிறது,

विविधः விவித⁴:	=	பலவிதமான,
संकल्पः ஸங்கல்ப:	=	ஸங்கல்பம்,
कर्ता கர்தா	=	கர்த்தா,
ईदृशः ஈத்³ருஶ:	=	இப்பேற்பட்ட,
अयं அயம்	=	இது,
सः ஸ:	=	அந்த,
विचारः விசார:	=	விசாரம்.

"யாவற்றும் அக்ஞானத்தினுல் ஏற்பட்டவை. ஞான மேற்பட்டவுடன் நன்ருக மறைந்துவிடும். பலவிதமான ஸங்கல்பமே எல்லாவற்றையும் உண்டு பண்ணுகிறது" இவ்விதம் ஆலோசிப்பது விசாரம். **(14)**

एतयोर्यदुपादानमेकं सूक्ष्मं सदव्ययम् ।
यथैव मृद्घटादीनां विचारः सोऽयमीदृशः ॥ १५ ॥

ஏதயோர்யது³பாதா³னமேகம் ஸூக்ஷ்மம் ஸத³வ்யயம் ।
யதை²வ ம்ருத்³க⁴டாதீ³னும் விசார: ஸோ(அ)யமீத்³ருஶ: ॥ 15 ॥

घटादीनां க⁴டாதீ³னும்	=	குடம் முதலியவற்றிற்கு,
मृत् ம்ருத்	=	மண்,
यथैव யதை²வ	=	எப்படியோ (உபாதானமோ) அதுபோல்,
यत् யத்	=	எது,
एकं ஏகம்	=	ஒன்ருகவும்,
सूक्ष्मं ஸூக்ஷ்மம்	=	ஸூக்ஷ்மமாகவும்,

सत्

ஸத் = ஸத்தாகவும்,

अव्ययं

அவ்யயம் = குறைவற்றதாகவும் உள்ளதோ அது,

एतयोः

ஏதயோ: = இவ்விரண்டிற்கும்,

उपादानं

உபாதா³னம் = உபாதான காரணம்,

ईदृशः

ஈத்³ருஶ: = இப்பேர்ப்பட்ட,

अयं

அயம் = இது,

सः

ஸ: = அந்த,

विचारः

விசார: = விசாரம்.

"இவ்விரண்டிற்கும் உபாதானமாயிருப்பது ஒன்றுகவும், ஸூக்ஷ்மமாகவும், ஸத்தாகவும், குறைவற்றதாகவும் இருக்கும். எப்படி குடம் முதலானவைகளுக்கு மண் உபாதானமோ அப்படியே" இவ்விதம் ஆலோசிப்பது விசாரம். (15)

अहमेकोऽपि सूक्ष्मश्च ज्ञाता साक्षी सदव्ययः।
तदहं नात्र संदेहो विचारः सोऽयमीदृशः ॥ १६ ॥

அஹமேகோ(அ)பி ஸூக்ஷ்மஶ்ச ஜ்ஞாதா ஸாக்ஷீ ஸத³வ்யய:।
தத³ஹம் நாத்ர ஸந்தே³ஹோ விசார: ஸோ(அ)யமீத்³ருஶ: ॥ 16 ॥

अहमपि

அஹமபி = நானும்,

एकः

ஏக: = ஒருவனுகவும்,

सूक्ष्मश्च

ஸூக்ஷ்மஶ்ச = ஸூக்ஷ்மனுகவும்,

ज्ञाता

ஜ்ஞாதா = அறிகிறவனுகவும்,

साक्षी

ஸாக்ஷீ = ஸாக்ஷியாகவும்,

सत् = ஸத்தாகவும்,

ஸத்

अव्ययः = குறைவற்றவனுகவும் இருக்கிறேன். (ஆகையால்),

அவ்யய:

अहं = நான்,

அஹம்

तत् = அந்த ஜகத்காரண வஸ்துதான்,

தத்

अत्र = இதில்,

அத்ர

न संदेहः = ஸந்தேஹமில்லை,

ந ஸந்தே³ஹ:

ईदृशः = இவ்விதமான,

ஈத்³ருஶ:

अयं = இது,

அயம்

सः = அந்த,

ஸ:

विचारः = விசாரம்.

விசார:

"நான் ஒருவனுகவும் ஸூக்ஷ்மனுகவும், அறிகிறவனுகவும் ஸாக்ஷியாகவும் குறைவற்ற ஸத்ரூபனுகவும் இருக்கிறேன். நான் மேலே சொன்ன ஜகத்தின் உபா தான காரணமான பரமாத்மாதான் இதில் ஸந்தேஹமில்லை. ஜகத்காரண வஸ்து எப்படி ஒன்றுகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும் அறிகிறவனுகவும், ஸாக்ஷியாகவும், ஸத்தாக வும் அவ்யயமாகவுமிருக்கிறதோ அவ்விதமாகவே நானுமிருப்பதால் நானேதான் அவர். இவ்விதம் ஆலோசிப்பது விசாரம்.

அக்ஞானஸ்வரூபம்: -

आत्मा विनिष्कलो ह्येको देहो बहुभिरावृतः।
तयोरैक्यं प्रपश्यन्ति किमज्ञानमतः परम् ॥ १७ ॥

ஆத்மா விநிஷ்கலோ ஹ்யேகோ தே³ஹோ ப³ஹுபி⁴ராவ்ருத:।
தயோரைக்யம் ப்ரபஶ்யந்தி கிமஜ்ஞானமத: பரம் ॥ 17 ॥

आत्मा = ஆத்மாவானது,

ஆத்மா

विनिष्कलः = எவ்விதப் பிரிவுமற்ற,

விநிஷ்கல:

एको हि = ஒரே வஸ்துவல்லவா!

ஏகோ ஹி

देहः = சரீரம்,

தே³ஹ:

बहुभिः = பல வேறு பாடுகளோடு,

ப³ஹுபி⁴:

आवृतः = கூடியது,

ஆவ்ருத:

तयोः = அந்த ஆத்மா, தேஹம் இரண்டிற்கும்,

தயோ:

ऐक्यं = ஒன்ருக இருக்கும் தன்மையை,

ஐக்யம்

प्रपश्यन्ति = பார்க்கின்றனர்,

ப்ரபஶ்யந்தி

अतः = இதைக்காட்டிலும்,

அத:

परं = மேலான,

பரம்

अज्ञानं = அக்ஞானம்,

அஜ்ஞானம்

किं = என்ன இருக்கிறது?

கிம்

"ஆத்மா எவ்விதப் பிரிவுமற்று ஒருவஞயிருப்பவர். தேஹமோ பலவித வேறுபாடுகளுடன் பலவாக உள்ளது" அப்படியிருந்தும் இரண்டையும் ஒருமைப்படு த்திப் பார்க்கிருர்கள், இதைவிட மேலான அக்ஞானம் உண்டா? **(17)**

आत्मा नियामकश्चान्तर्देहो बाह्यो नियम्यकः ।
तयोरैक्यं प्रपश्यन्ति किमज्ञानमतः परम् ॥ १८ ॥

ஆத்மா நியாமகஶ்சாந்தர் தே³ஹோ பா³ஹ்யோ நியம்யக: ।
தயோரைக்யம் ப்ரபஶ்யந்தி கிமஜ்ஞானமத: பரம் ॥ 18 ॥

आत्मा = ஆத்மாவானவர்,

ஆத்மா

अन्तः அந்த:	=	உள்ளே இருந்து,
नियामकः நியாமக:	=	ஏவுகிறவர்,
बाह्यः பா³ஹ்ய:	=	வெளிப்பட்டதான,
देहः தே³ஹ:	=	தேஹம்,
नियम्यकः நியம்யக:	=	ஏவப்படுகிறது,
तयोः தயோ:	=	அவ்விரண்டிற்கும்,
ऐक्यं ஐக்யம்	=	ஒருமையை,
प्रपश्यन्ति ப்ரபஶ்யந்தி	=	பார்க்கின்றனர்,
अतः அத:	=	இதை விட,
परं பரம்	=	மேலான,
अज्ञानं அஜ்ஞானம்	=	அக்ஞானம்,
किं கிம்	=	என்ன இருக்கிறது?

"ஆத்மா ஏவுகிறவர், உள்ளேயிருப்பவர். தேஹமோ ஏவப்படும் பதார்த்தம், வெளியில் உள்ளது" அப்படி இருந்தும் அவ்விரண்டையும் ஒன்றுகப் பார்க்கிறுர்கள். இதைவிட அக்ஞானம் வேறு என்ன உண்டு? **(18)**

आत्मा ज्ञानमयः पुण्यो देहो मांसमयोऽशुचिः ।
तयोरैक्यं प्रपश्यन्ति किमज्ञानमतः परम् ॥ १९ ॥

ஆத்மா ஜ்ஞானமய: புண்யோ தே³ஹோ மாம்ஸமயோ(அ)ஶுசி: ।
தயோரைக்யம் ப்ரபஶ்யந்தி கிமஜ்ஞானமத: பரம் ॥ 19 ॥

आत्मा ஆத்மா	=	ஆத்மாவானது,

ज्ञानमयः = ஞானஸ்வரூபம்,

ஞானமய꞉

पुण्यः = பரிசுத்தமானது,

புண்ய꞉

देहः = சரீரம்,

தே³ஹ꞉

मांसमयः = மாம்ஸ உருக் கொண்டது,

மாம்ஸமய꞉

अशुचिः = அசுத்தமானது,

அஶுசி꞉

तयोः = அவ்விரண்டிற்கும்,

தயோ꞉

ऐक्यं = ஒருமையை,

ஐக்யம்

प्रपश्यन्ति = பார்க்கின்றனர்,

ப்ரபஶ்யந்தி

अतः = இதைக்காட்டிலும்,

அத꞉

परं = மேலான,

பரம்

अज्ञानं = அக்ஞானம்,

அஜ்ஞானம்

किं = என்ன இருக்கிறது?

கிம்

"ஆத்மா ஞானஸ்வரூபம், சுத்தமானவர். தேஹமோ மாம்ஸத்தால் செய்யப் பட்டது, அசுத்தமானது." அப்படி இருந்தும் அவ்விரண்டையும் ஒன்றுகப்பார்க்கிறுர்கள். இதைவிட அக்ஞானம் வேறு என்ன உண்டு? **(19)**

आत्मा प्रकाशकः स्वच्छो देहस्तामस उच्यते ।
तयोरैक्यं प्रपश्यन्ति किमज्ञानमतः परम् ॥ २० ॥

ஆத்மா ப்ரகாஶக꞉ ஸ்வச்சோ² தே³ஹஸ்தாமஸ உச்யதே ।
தயோரைக்யம் ப்ரபஶ்யந்தி கிமஜ்ஞானமத꞉ பரம் ॥ 20 ॥

आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா

प्रकाशक:	=	விளங்கவைப்பவர்,
ப்ரகாஶக:		
स्वच्छ:	=	நிர்மலர்,
ஸ்வச்ச²:		
देह:	=	சரீரம்,
தே³ஹ:		
तामस:	=	இருள் (அழுக்கு) உள்ளதாக,
தாமஸ:		
उच्यते	=	சொல்லப்படுகிறது (அப்படியிருந்தும்),
உச்யதே		
तयो:	=	அவ்விரண்டிற்கும்,
தயோ:		
ऐक्यं	=	ஒருமையை,
ஐக்யம்		
प्रपश्यन्ति	=	பார்க்கின்றனர்,
ப்ரபஶ்யந்தி		
अत: परं	=	இதைவிட மேலான,
அத: பரம்		
अज्ञानं	=	அக்ஞானம்,
அஜ்ஞானம்		
किं	=	என்ன இருக்கிறது?
கிம்		

"ஆத்மா விளங்க வைப்பவர், நன்கு தெளிவானவர். தேஹமோ இருட்டடைந்தது எனப்படுகிறது" அப்படி இருந்தும் இரண்டையும் ஒன்ருக பார்க்கிருர்கள். இதைவிட வேறு அக்ஞானம் என்ன உண்டு? **(20)**

आत्मा नित्यो हि सद्रूपो देहोऽनित्यो ह्यसन्मयः।
तयोरैक्यं प्रपश्यन्ति किमज्ञानमतः परम् ॥ २१ ॥

ஆத்மா நித்யோ ஹி ஸத்³ரூபோ தே³ஹோ(அ)நித்யோ ஹ்யஸன்மய:।
தயோரைக்யம் ப்ரபஶ்யந்தி கிமஜ்ஞானமத: பரம் ॥ 21 ॥

आत्मा	=	ஆத்மா,
ஆத்மா		
नित्य:	=	அழிவற்றவர்,
நித்ய:		

सद्रूपो हि **ஸத்³ரூபோ ஹி**	=	ஸத் வஸ்து,
देहः **தே³ஹ:**	=	தேஹம்,
अनित्यः **அநித்ய:**	=	அழியக்கூடியது,
असन्मयः **அஸன்மய:**	=	அஸத்வஸ்து,
तयोः **தயோ:**	=	அவ்விரண்டிற்கும்,
ऐक्यं **ஐக்யம்**	=	ஒருமையை,
प्रपश्यन्ति **ப்ரபஶ்யந்தி**	=	பார்க்கின்றனர்,
अतः **அத:**	=	இதைக்காட்டிலும்,
परं **பரம்**	=	மேலான,
अज्ञानं **அஜ்ஞானம்**	=	அக்ஞானம்,
किं **கிம்**	=	என்ன இருக்கிறது?

"ஆத்மாவோ நித்யர், ஸத்ஸ்வரூபர். தேஹமோ அநித்யம், அஸத் ஸ்வரூபம்" அப்படியிருந்தும் இவ்விரண்டையும் ஒன்றுகப் பார்க்கிறுர்கள், இதைவிட வேறு அக்ஞானம் என்ன உண்டு? **(21)**

आत्मनस्तत्प्रकाशत्वं यत्पदार्थावभासनम् ।
नाग्न्यादिदीप्तिवद्दीप्तिर्भवत्यान्ध्यं यतो निशि ॥ २२ ॥

ஆத்மனஸ்தத் ப்ரகாஶத்வம் யத் பதா³ர்தா²வபா⁴ஸனம் ।
நாக்³ன்யாதி³தீ³ப்திவத்³ தீ³ப்திர் ப⁴வத்யாந்த்⁴யம் யதோ நிஶி ॥ 22 ॥

पदार्थावभासनं यत् **பதா³ர்தா²வபா⁴ஸனம் யத்**	=	பொருள்களை விளங்கும்படி செய்வது என்பது யாதொன்று உண்டோ,
तत् **தத்**	=	அதுதான்,

आत्मनः **ஆத்மனः**	=	ஆத்மாவின்,
प्रकाशत्वं **ப்ரகாஶத்வம்**	=	பிரகாசத்தன்மை,
अग्न्यादिदीप्तिवत् **அக்³ன்யாதி³தீ³ப்திவத்**	=	அக்னி முதலியவைகளின் வெளிச்சம்போல்,
दीप्तिः **தீ³ப்தி:**	=	வெளிச்சம்,
न **ந**	=	(ஆத்மாவின் பிரகாசம்) அல்ல,
यतः **யதः**	=	எதனுல் (வெளிச்சம்) இல்லாவிட்டால்,
निशि **நிஶி**	=	இரவில் (இருளில்),
आन्ध्यं **ஆந்த்⁴யம்**	=	குருட்டுத்தனம்,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஏற்படுகிறதோ.

மற்றப்பதார்த்தங்களை தெரியும்படி செய்வதே ஆத்மாவின் பிரகாசத்தன்மை. ஆனுல் அந்தப்பிரகாசம் அக்னி முதலானவைகளின் பிரகாசம் போலுள்ளதல்ல, (அவைகள் இல்லையானுல்) ராத்திரியில் இருட்டாகிவிடுகிறதே (ஆத்மா எக்காலத்திலும் இல்லையென்று ஆகாததினுல் அதன் பிரகாசம் எப்பொழுதும் குன்றுது.) **(22)**

देहोऽहमित्ययं मूढो मत्वा तिष्ठत्यहो जनः।
ममायमित्यपि ज्ञात्वा घटद्रष्टेव सर्वदा ॥ २३ ॥

தே³ஹோ(அ)ஹமித்யயம் மூடோ⁴ மத்வா திஷ்ட²த்யஹோ ஜனः।
மமாயமித்யபி ஜ்ஞாத்வா க⁴டத்³ரஷ்டேவ ஸர்வதா³ ॥ 23 ॥

घटद्रष्टेव **க⁴டத்³ரஷ்டேவ**	=	குடத்தைப்பார்ப்பவன்போல,
अयं **அயம்**	=	இது,
ममः **மமः**	=	என்னுடையது,
इति **இதி**	=	என்று,

सर्वदा = எப்போதும்,
ஸர்வதா3

ज्ञात्वाऽपि = அறிந்துகொண்டிருந்தபோதிலும்கூட,
ஜ்ஞாத்வா(அ)பி

अयं = இந்த,
அயம்

मूढः = முட்டாளான,
மூட4:

जनः = மனிதன்,
ஜன:

अहं = நான்,
அஹம்

देहः = சரீரம்,
தே3ஹ:

इति = என்று,
இதி

मत्वा = எண்ணிக்கொண்டு,
மத்வா

तिष्ठति = நிற்கிறனே,
திஷ்ட2தி

अहो = என்ன ஆச்சர்யம்!
அஹோ

குடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவன் போல "**இது என்னுடைய** சரீரம்" என்று எப்பொழுதும் தெரிந்து கொண்டிருக்கும்போதே, இந்த மூடனுன மனுஷ்யன் "நான் சரீரம்" என்று நினைத்துக்கொண்டு நிற்கிறனே, என்ன ஆச்சர்யம்! **(23)**

ஞானஸ்வரூபம்: -

ब्रह्मैवाहं समः शान्तः सच्चिदानन्दलक्षणः।
नाहं देहो ह्यसद्रूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः ॥ २४ ॥

ப்3ரஹ்மைவாஹம் ஸம: ஶாந்த: ஸச்சிதா3னந்த3லக்ஷண:।
நாஹம் தே3ஹோ ஹ்யஸத்3ரூபோ ஜ்ஞானமித்யுச்யதே பு3தை4: ॥ 24 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

समः = ஸமமானதும்,

ஸம:

शान्तः = சாந்தமானதும்,

ஶாந்த:

सच्चिदानन्दलक्षणः = ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபமுமான,

ஸச்சிதா³னந்த³லக்ஷண:

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமே,

ப்³ரஹ்மைவ

अहं = நான்,

அஹம்

असद्रूपः = அஸத்ஸ்வரூபமான,

அஸத்³ரூப:

देहः न = சரீரமல்ல. (இது),

தே³ஹ: ந

ज्ञानमिति = ஞானமென்று,

ஜ்ஞானமிதி

बुधैः = அறிவாளிகளால்,

பு³தை⁴:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது

உச்யதே

"நான் பிரஹ்மமே, ஸமமானவன், சாந்தன், ஸத்தாகவும் சித்தாகவும் ஆனந்த மாகவும் இருக்கும் தன்மை உள்ளவன். நான் அஸத்ஸ்வரூபமாயிருக்கும் தேஹ மல்ல" என்று உணர்வதையே ஞானமென்று அறிவாளிகள் சொல்கிறுர்கள். **(24)**

निर्विकारो निराकारो निरवद्योऽहमव्ययः।
नाहं देहो ह्यसद्रूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः ॥ २५ ॥

நிர்விகாரோ நிராகாரோ நிரவத்³யோ(அ)ஹமவ்யய:।
நாஹம் தே³ஹோ ஹ்யஸத்³ரூபோ ஜ்ஞானமித்யுச்யதே பு³தை⁴: ॥ 25 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

निर्विकारः = மாறுதலற்றவன்,

நிர்விகார:

निराकार: = உருவமற்றவன்,

நிராகார:

निरवद्य: = தோஷங்களற்றவன்,

நிரவத்³ய:

अव्यय: = குறைவு அற்றவன்,

அவ்யய:

असद्रूप: = அஸத்ஸ்வரூபமான,

அஸத்³ரூப:

देह: = சரீரம்,

தே³ஹ:

नाहं = நான் அல்ல, (இது),

நாஹம்

ज्ञानमिति = ஞானமென்று,

ஜ்ஞானமிதி

बुधै: = அறிவாளிகளால்,

பு³தை⁴:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.

உச்யதே

"நான் மாறுதலற்றவன், உருவமற்றவன், தோஷமற்றவன், குறைவற்றவன், அஸத் ஸ்வரூபமாயுள்ள தேஹம் நான் அல்ல" என்பதே ஞானமென்று அறிவாளி களால் சொல்லப்படுகிறது. **(25)**

निरामयो निराभासो निर्विकल्पोऽहमाततः।
नाहं देहो ह्यसद्रूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः ॥ २६ ॥

நிராமயோ நிராபா⁴ஸோ நிர்விகல்போ(அ)ஹமாதத:।
நாஹம் தே³ஹோ ஹ்யஸத்³ரூபோ ஜ்ஞானமித்யுச்யதே பு³தை⁴: ॥ 26 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

निरामय: = வியாதியற்றவன்,

நிராமய:

निराभास: = தோற்றமற்றவன்,

நிராபா⁴ஸ:

निर्विकल्प: = விகல்பங்களற்றவன்,

நிர்விகல்ப:

आततः = எங்கும் பரவியிருப்பவன்,

ஆதத:

अहं = நான்,

அஹம்

असद्रूपः = அஸத்ஸ்வரூபமான,

அஸத்³ரூப:

देहः न = தேஹம் அல்ல (இது),

தே³ஹ: ந

ज्ञानमिति = ஞானமென்று,

ஜ்ஞானமிதி

बुधैः = வித்வான்களால்,

பு³தை⁴:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.

உச்யதே

"நான் வியாதியற்றவன், தோற்றமற்றவன், ஸந்தேஹிக்க இடமற்றவன், எங்கும் பரவியிருப்பவன். நான் அஸத் ஸ்வரூபமாயிருக்கும் தேஹம் அல்ல" இதுவே ஞானமென்று அறிவாளிகளால் சொல்லப்படுகிறது. **(26)**

निर्गुणो निष्क्रियो नित्यो नित्यमुक्तोऽहमच्युतः।
नाहं देहो ह्यसद्रूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः ॥ २७ ॥

நிர்கு³ணோ நிஷ்க்ரியோ நித்யோ நித்யமுக்தோ(அ)ஹமச்யுத:।
நாஹம் தே³ஹோ ஹ்யஸத்³ரூபோ ஜ்ஞானமித்யுச்யதே பு³தை⁴: ॥ 27 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

निर्गुणः = குணங்களற்றவன்,

நிர்கு³ண:

निष्क्रियः = க்ரியைகள் அற்றவன்,

நிஷ்க்ரிய:

नित्यः = அழிவற்றவன்,

நித்ய:

नित्यमुक्तः = எப்பொழுதும் முக்தன்,

நித்யமுக்த:

अत्युतः = தன் நிலையிலிருந்து நழுவாதவன்.

அத்யுத:

अहं = நான்,

அஹம்

असद्रूप: = அஸத்ஸ்வரூபமான,

அஸத்³ரூப:

देहो न = சரீரம் அல்ல (இது),

தே³ஹோ ந

ज्ञानमिति = ஞானமென்று,

ஞானமிதி

बुधै: = அறிவாளிகளால்,

பு³தை⁴:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.

உச்யதே

"நான் குணமற்றவன், கிரியையற்றவன், நித்யன், எப்பொழுதுமே முக்தன், நழுவாதவன். நான் அஸத் ரூபமான தேஹம் அல்ல" என்பதே ஞானமென்று அறிவாளிகளால் சொல்லப்படுகிறது. **(27)**

निर्मलो निश्चलोऽनन्तः शुद्धोऽहमजरोऽमरः।
नाहं देहो ह्यसद्रूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः ॥ २८ ॥

நிர்மலோ நிஶ்சலோ(அ)னந்த: ஶுத்³தோ⁴(அ)ஹமஜரோ(அ)மர:।
நாஹம் தே³ஹோ ஹ்யஸத்³ரூபோ ஜ்ஞானமித்யுச்யதே பு³தை⁴: ॥ 28 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

निर्मल: = அழுக்கற்றவன்,

நிர்மல:

निश्चल: = அசைவற்றவன்,

நிஶ்சல:

अनन्त: = முடிவற்றவன்,

அனந்த:

शुद्ध: = பரிசுத்தன்,

ஶுத்³த⁴:

अजर: = மூப்பு அற்றவன்,

அஜர:

अमर: = சாவு அற்றவன்,

அமர:

अहं **அஹம்**	=	நான்,
असद्रूप: **அஸத்³ரூப:**	=	அஸத்ஸ்வரூபமான,
देहो न **தே³ஹோ ந**	=	தேஹமல்ல (இது),
बुधै: **பு³தை⁴:**	=	வித்வான்களால்,
ज्ञानमिति **ஞானமிதி**	=	ஞானமென்று,
उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது.

"நான் அழுக்கற்றவன், அசைவற்றவன், முடிவற்றவன், சுத்தன், ஜரையற்றவன், மரணமற்றவன். நான் அஸத் ரூபமான தேஹம் அல்ல" என்பதே ஞானம் என்று அறிவாளிகளால் சொல்லப்படுகிறது. **(28)**

தேஹம் ஆத்மாவல்ல: -

(அ) பிரதிவாதி கேட்கிறுன்: -

स्वदेहं शोभनं त्यक्त्वा पुरुषाख्यं च संमतम् ।
किं मूर्ख शून्यमात्मानं देहातीतं करोषि भो ॥ २९ ॥

ஸ்வதே³ஹம் ஶோப⁴னம் த்யக்த்வா புருஷாக்²யம் ச ஸம்மதம் ।
கிம் மூர்க² ஶூன்யமாத்மானம் தே³ஹாதீதம் கரோஷி போ⁴ ॥ 29 ॥

शोभनं **ஶோப⁴னம்**	=	அழகானதும்,
पुरुषाख्यं च **புருஷாக்²யம் ச**	=	புருஷன் என்று யெயருள்ளதும்,
संमतं **ஸம்மதம்**	=	(எல்லோராலும்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதுமான,
स्वदेहं **ஸ்வதே³ஹம்**	=	தனது சரீரத்தை,
त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டுவிட்டு,
भोमूर्ख **போ⁴மூர்க²**	=	ஏ முட்டாளே!,

देहातीतं = தேஹத்திற்கு அப்பால்பட்டதான,

தே³ஹாதீதம்

शून्यं = சூன்யத்தை (ஒன்றுமில்லாததை),

ஶூன்யம்

आत्मानं = ஆத்மாவாக,

ஆத்மானம்

किं करोषि = ஏன் செய்கிறுய்?

கிம் கரோஷி

புருஷன் என்று அழைக்கப்படுவதாயும் எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தாகவும், அழகாகவும் இருக்கிற தன் தேஹத்தை விட்டு விட்டு, ஏ அசடே, தேகத்திற் கெல்லாம் அப்பால்பட்டதாக இருக்கும் வெறும் சூன்யத்தை ஆத்மாவாகச் செய்து விடப் பார்க்கிறீரா? **(29)**

(அ) **பதில் கூறுகிறுர்: -**

स्वात्मानं श्रृणु मूर्ख त्वं श्रुत्या युक्त्या च पूरुषम् ।
देहातीतं सदाकारं सुदुर्दर्शं भवादृशाम् ॥ ३० ॥

ஸ்வாத்மானம் ஶ்ர்ருணு மூர்க² த்வம் ஶ்ருத்யா யுக்த்யா ச பூருஷம் ।
தே³ஹாதீதம் ஸதா³காரம் ஸுது³ர்த³ர்ஶம் ப⁴வாத்³ருஶாம் ॥ 30 ॥

मूर्ख = முட்டாளே,

மூர்க²

देहातीतं = தேஹத்திற்கு அப்பால்பட்டதும்,

தே³ஹாதீதம்

सदाकारं = ஸத்ஸ்வரூபமாயும்,

ஸதா³காரம்

भवादृशां = உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு,

ப⁴வாத்³ருஶாம்

सुदुर्दर्शं = ஸுலபமாக அறியமுடியாததும்,

ஸுது³ர்த³ர்ஶம்

पूरुषं = புருஷனுமான,

பூருஷம்

स्वात्मानं = தன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி,

ஸ்வாத்மானம்

श्रुत्या = வேதத்தைக் கொண்டும்,

ஶ்ருத்யா

युक्त्या च **யுக்த்யா ச**	=	யுக்தியைக்கொண்டும்,
त्वं श्रृणु **த்வம் ஶ்ர்ருணு**	=	(சொல்கிறேன்) நீ கேள்.

ஏ அசடே, உன்னுடைய ஆத்மாவைப் பற்றி வேதத்தின் மூலமாயும் யுக்தியினாலும் (சொல்கிறேன்) நீ கேள். புருஷன் என்கிற அந்த ஆத்மா தேஹங்களுக்கு அப்பால்பட்டவர், ஸத்தையே ஸ்வரூபமாயுடையவர், உங்களைப் போலுள்ளவர்களால் எளிதில் அறியப்படுவதற்கு முடியாதவர். **(30)**

अहंशब्देन विख्यात एक एव स्थितः परः ।
स्थूलस्त्वनेकतां प्राप्तः कथं स्याद्देहकः पुमान् ॥ ३१ ॥

அஹம்ஶப்³தே³ன விக்²யாத ஏக ஏவ ஸ்தி²த: பர: ।
ஸ்தூ²லஸ்த்வனேகதாம் ப்ராப்த: கத²ம் ஸ்யாத்³தே³ஹக: புமான் ॥ 31 ॥

अहंशब्देन **அஹம்ஶப்³தே³ன**	=	'நான்' என்ற சப்தத்தால்,
विख्यात: **விக்²யாத:**	=	பிரஸித்தரான ஆத்மா,
एक एव **ஏக ஏவ**	=	ஒருவராகவே,
स्थित: **ஸ்தி²த:**	=	இருக்கிறார்,
पर: **பர:**	=	(அவர்) மேலானவர்,
स्थूलस्तु **ஸ்தூ²லஸ்து**	=	ஸ்தூலமான சரீரமோ,
अनेकतां **அனேகதாம்**	=	பலவாக இருக்கும் தன்மையை,
प्राप्त: **ப்ராப்த:**	=	அடைந்திருக்கிறது,
पुमान् **புமான்**	=	புருஷன்,
देहक: **தே³ஹக:**	=	வெறுக்கத்தக்க சரீரமாக,
कथं स्यात् **கத²ம் ஸ்யாத்**	=	எப்படி இருக்கமுடியும்?

நான் என்ற சப்தத்தினுல் நன்கு பிரஸித்தரானவர், ஒருவராகவே இருப்பவர், எல்லாவற்றிலும் மேலானவர். சரீரமோ ஸ்தூலம், பலவிதத் தன்மையை அடைந்துள்ளது. புருஷன் இந்த வெறுக்கத்தக்க தேஹமாக எப்படி இருக்க முடியும்? **(31)**

अहं द्रष्टृतया सिद्धो देहो दृश्यतया स्थितः ।
ममायमिति निर्देशात्कथं स्याद्देहकः पुमान् ॥ ३२ ॥

அஹம் த்³ரஷ்ட்ருதயா ஸித்³தோ⁴ தே³ஹோ த்³ருஶ்யதயா ஸ்தி²த꞉ ।
மமாயமிதி நிர்தே³ஶாத்கத²ம் ஸ்யாத்³தே³ஹக꞉ புமான் ॥ 32 ॥

अहं = நான் என்ற ஆத்மா,
அஹம்

द्रष्टृतया = பார்க்கும் தன்மை உள்ளவனுக,
த்³ரஷ்ட்ருதயா

सिद्धः = நிச்சயமாக இருக்கிறுன்,
ஸித்³த⁴꞉

देहः = சரீரம்,
தே³ஹ꞉

दृश्यतया = பார்க்கப்படும் தன்மை உள்ளதாக,
த்³ருஶ்யதயா

स्थितः = இருக்கிறது. (மேலும்),
ஸ்தி²த꞉

अयं = இது,
அயம்

मम = என்னுடையது,
மம

इति = என்று,
இதி

निर्देशात् = குறிப்பிடுகிறபடியாலும்,
நிர்தே³ஶாத்

देहकः = வெறுக்கத்தக்க சரீரம்,
தே³ஹக꞉

पुमान् = ஆத்மாவாக,
புமான்

कथं स्यात् = எப்படி இருக்கும்?
கத²ம் ஸ்யாத்

நான் பார்க்கிறவனுக இருப்பவன், தேஹம் பார்க்கப்படுவதாக இருக்கிறது. தவிரவும் "இது என்னுடையது" என்று சுட்டிக்காட்ட முடிகிறது. அப்படியிருக்க புருஷன் இந்த வெறுக்கத்தக்க தேஹமாக எப்படி இருக்க முடியும்? **(32)**

अहं विकारहीनस्तु देहो नित्यं विकारवान् ।
इति प्रतीयते साक्षात्कथं स्याद्देहकः पुमान् ॥ ३३ ॥

அஹம் விகாரஹீனஸ்து தே³ஹோ நித்யம் விகாரவான் ।
இதி ப்ரதீயதே ஸாக்ஷாத் கத²ம் ஸ்யாத்³ தே³ஹக꞉ புமான் ॥ 33 ॥

अहं அஹம்	=	நான்,
विकारहीनः விகாரஹீன꞉	=	மாறுதல் அடையாதவன்,
देहस्तु தே³ஹஸ்து	=	சரீரமோவெனில்,
नित्यं நித்யம்	=	எப்பொழுதும்,
विकारवान् விகாரவான்	=	மாறுதலுள்ளது,
इति இதி	=	என்று,
साक्षात् ஸாக்ஷாத்	=	நேரிடையாக,
प्रतीयते ப்ரதீயதே	=	அறியப்படுகிறது (ஆகையால்),
पुमान् புமான்	=	புருஷன்,
देहकः தே³ஹக꞉	=	வெறுக்கத்தக்க தேஹமாக,
कथं स्यात् கத²ம் ஸ்யாத்	=	எப்படி இருக்கும்?

நான் ஒருபொழுதும் மாறுபாடு அடையாமல் ஒரே நிஜலயிலிருப்பவன். சரீரமோ எப்பொழுதும் மாறுதல் அடைந்துகொண்டே இருக்கிறது. இந்த விஷயம் நேரிடையாக நமக்குத்தெரிகிறது. இத்தஜன வித்யாஸம் இருக்க புருஷன் எப்படி தேஹமாக இருக்கக்கூடும்? **(33)**

यस्मात्परमिति श्रुत्या तया पुरुषलक्षणम् ।
विनिर्णीतं विशुद्धेन कथं स्याद्देहकः पुमान् ॥ ३४ ॥

யஸ்மாத்பரமிதி ஶ்ருத்யா தயா புருஷலக்ஷணம் ।
விநிர்ணீதம் விஶுத்³தே⁴ன கத²ம் ஸ்யாத்³தே³ஹக: புமான் ॥ 34 ॥

यस्मात् **யஸ்மாத்**	=	எதைக்காட்டிலும்,
परं **பரம்**	=	மேலானது (இல்லை),
इति **இதி**	=	என்ற,
तया श्रुत्या **தயா ஶ்ருத்யா**	=	அந்த சுருதி வாக்யத்தால்,
पुरुषलक्षणं **புருஷலக்ஷணம்**	=	புருஷனின் ஸ்வரூபம்,
विशुद्धेन **விஶுத்³தே⁴ன**	=	பரிசுத்தமானதாக,
विनिर्णीतं **விநிர்ணீதம்**	=	நன்கு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (அதனால்),
पुमान् **புமான்**	=	அந்தப் புருஷன்,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
देहकः **தே³ஹக:**	=	வெறுக்கத்தக்க தேஹமாக,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	இருக்கக்கூடும்?

அந்த வேதத்தினால் "எதற்கு மேலாக (ஒன்றும் கிடையாதோ)" என்று புருஷனுடைய லக்ஷணம் அதிசுத்தத் தன்மையென்று நன்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த புருஷன் வெறுக்கத்தக்க தேஹமாய் எப்படி இருக்க முடியும்? **(34)**

सर्वं पुरुष एवेति सूक्ते पुरुषसंज्ञिते ।
अप्युच्यते यतः श्रुत्या कथं स्याद्देहकः पुमान् ॥ ३५ ॥

ஸர்வம் புருஷ ஏவேதி ஸூக்தே புருஷஸஞ்ஜ்ஞிதே ।
அப்யுச்யதே யத: ஶ்ருத்யா கத²ம் ஸ்யாத்³தே³ஹக: புமான் ॥ 35 ॥

पुरुषसंज्ञिते = புருஷன் என்று பெயருள்ள,
புருஷஸஞ்ஜ்ஞிதே
सूक्तेऽपि = ஸூக்தத்திலும் (புருஷஸூக்தத்திலும்),
ஸூக்தே(அ)பி
सर्वं = எல்லாம்,
ஸர்வம்
पुरुष एव = புருஷன் தான்,
புருஷ ஏவ
इति = என்று,
இதி
श्रुत्या = சுருதியால்,
ஶ்ருத்யா
यतः = எந்தக் காரணத்தால்,
யத:
उच्यते = சொல்லப்படுகிறதோ (அதனுல்),
உச்யதே
पुरुषः = புருஷன்,
புருஷ:
देहकः = வெறுக்கத்தக்க தேஹமாக,
தே³ஹக:
कथं स्यात् = எப்படி இருக்கும்?
கத²ம் ஸ்யாத்

புருஷ ஸூக்தத்திலும் வேதத்திஞல் "இது எல்லாம் புருஷனே" (**पुरुप एवेद सर्वस्**) (**புருப ஏவேத³ ஸர்வஸ்**) என்று சொல்லியிருக்கிறபோது புருஷன் இந்த அல்பதேஹமாக எப்படி இருக்கமுடியும்? **(35)**

असङ्गः पुरुषः प्रोक्तो बृहदारण्यकेऽपि च ।
अनन्तमलसंसृष्टः कथं स्याद्देहकः पुमान् ॥ ३६ ॥

அஸங்க³: புருஷ: ப்ரோக்தோ ப்³ருஹதா³ரண்யகே(அ)பி ச ।
அனந்தமலஸம்ஸ்ருஷ்ட: கத²ம் ஸ்யாத்³தே³ஹக: புமான் ॥ 36 ॥

बृहदारण्यकेऽपि च = பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்திலும்,
ப்³ருஹதா³ரண்யகே(அ)பி ச
पुरुषः = புருஷன்,
புருஷ:

असङ्गः	=	ஒன்றிலும் ஸம்பந்தமில்லாதவனாக,
அஸங்க³:		
प्रोक्तः	=	சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். (அப்படியிருக்க),
ப்ரோக்த:		
अनन्तमलसंसृष्टः	=	எல்லையில்லாத அழுக்குகளுடன்கூடிய,
அனந்தமலஸம்ஸ்ருஷ்ட:		
देहकः	=	வெறுக்கத்தக்க தேஹமாக,
தே³ஹக:		
पुमान्	=	புருஷன்,
புமான்		
कथं स्यात्	=	எப்படி இருக்கும்?
கத²ம் ஸ்யாத்		

பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்திலும் "இந்த புருஷன் எவ்விதப் பற்றுதலுமற்றவன்" (**असङ्गो ह्ययं पुरुषः-बृह**) (**அஸங்கோ³ ஹ்யயம் புருஷ:-ப்³ருஹ**) (4-3-16) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். எல்லையில்லாத மலங்களால் சேர்ந்து செய்யப்பட்டிருக்கும் இந்த வெறுக்கத்தக்க தேஹமாக புருஷன் எப்படி இருக்கமுடியும்? **(36)**

तत्रैव च समाख्यातः स्वयंज्योतिर्हि पूरुषः।
जडः परप्रकाश्योऽयं कथं स्याद्देहकः पुमान् ॥ ३७ ॥

தத்ரைவ ச ஸமாக்²யாத: ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்ஹி பூருஷ: ।
ஜட³: பரப்ரகாஶ்யோ(அ)யம் கத²ம் ஸ்யாத்³தே³ஹக: புமான் ॥ 37 ॥

तत्रैव च	=	அங்கேயே,
தத்ரைவ ச		
पूरुषः	=	புருஷன்,
பூருஷ:		
स्वयंज्योतिः	=	ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ்வரூபமாக (பிறவஸ்துவால்
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி:		பிரகாசிக்கப்படாமல் தானே பிரகாசித்துக்கொண்டு மற்றதைப் பிரகாசப்படுத்துவது ஸ்வயம்ஜ்யோதி எனப்படும்),
समाख्यातो हि	=	சொல்லப்பட்டிருக்கிறானல்லவா?
ஸமாக்²யாதோ ஹி		
जडः	=	ஜடமாயும் (தான் பிரகாசிக்காமலும்),
ஜட³:		
परप्रकाश्यः	=	வேறொன்றால் விளக்கப்படத்தக்கதாயுமுள்ள,
பரப்ரகாஶ்ய:		

अयं = இந்த,
அயம்
देहकः = வெறுக்கத்தக்க சரீரம்,
தே³ஹக
कथं = எப்படி,
கத²ம்
पुमान् = புருஷனாக,
புமான்
स्यात् = இருக்கும்?
ஸ்யாத்

அந்த பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்திலேயே "புருஷன் ஸ்வயம் ஜ்யோதி ஸ்வரூபன்" (**अत्रायं पुरुषः स्वयंज्योतिर्भवति बृह अத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்ப⁴வதி ப்³ருஹ** 4-3-9) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். ஜடமாயும் வேறென்றினால் விளக்கப்பட வேண்டியதாயும் இருக்கிற இந்த வெறுக்க த்தக்க தேஹமாக புருஷன் எப்படி இருக்க முடியும்? **(37)**

प्रोक्तोऽपि कर्मकाण्डेन ह्यात्मा देहाद्विलक्षणः।
नित्यश्च तत्फलं भुङ्क्ते देहपातादनन्तरम् ॥ ३८ ॥

ப்ரோக்தோ(அ)பி கர்மகாண்டே³ன ஹ்யாத்மா தே³ஹாத்³விலக்ஷண:।
நித்யஶ்ச தத்ப²லம் பு⁴ங்க்தே தே³ஹபாதாத³னந்தரம் ॥ 38 ॥

कर्मकाण्डेनापि = வேதத்திலுள்ள கர்மகாண்டத்தினாலும் கூட,
கர்மகாண்டே³னாபி
देहात् विलक्षणः = தேஹத்தைக்காட்டிலும் மாறுபட்ட
தே³ஹாத் விலக்ஷண: ஸ்வபாவமுள்ளவனும்,
नित्यश्च = அழிவற்றவனுமான,
நித்யஶ்ச
आत्मा = ஆத்மாவானவன்,
ஆத்மா
देहपातादनन्तरं = தேஹம் விழுந்த பிறகு,
தே³ஹபாதாத³னந்தரம்
तत्फलं = அதன் (கர்மாவின்) பலனை
தத்ப²லம் (ஸுகதுக்கங்களை),
भुङ्क्ते = அனுபவிக்கிறான் (என்று),
பு⁴ங்க்தே

प्रोक्तः हि = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா!

ப்ரோக்த꞉ ஹி

வேதத்திலுள்ள கர்ம காண்டத்தில்கூட தேஹத்தை விட வேறுக ஒரு ஆத்மா இருப்பதாகவும், தேஹம் விழுந்த பிறகு அந்த ஆத்மா அழிவற்றவனுக இருந்து கர்மாவின் பலனை அனுபவிப்பதாகவும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் தேஹத்தைக் காட்டிலும் ஆத்மா வேறு. **(38)**

லிங்கசரீரம் ஆத்மாவல்ல: -

लिङ्गं चानेकसंयुक्तं चलं दृश्यं विकारि च ।
अव्यापकमसद्रूपं तत्कथं स्यात्पुमानयम् ॥ ३९ ॥

லிங்க³ம் சானேக ஸம்யுக்தம் சலம் த்³ருஶ்யம் விகாரி ச ।
அவ்யாபகமஸத்³ரூபம் தத் கத²ம் ஸ்யாத் புமானயம் ॥ 39 ॥

लिङ्गं च = லிங்க (ஸூக்ஷ்ம) சரீரமும்,
லிங்க³ம் ச
अनेकसंयुक्तं = பலவற்றுடன் கூடியது,
அனேகஸம்யுக்தம்
चलं = அசைவுள்ளது,
சலம்
दृश्यं = அறியப்படக்கூடியது,
த்³ருஶ்யம்
विकारि च = மாறுதலும் அடைகிறது,
விகாரி ச
अव्यापकं = எங்குமில்லாதது,
அவ்யாபகம்
असद्रूपं = அஸத்ஸ்வரூபமானது,
அஸத்³ரூபம்
तत् = அந்த ஸூக்ஷ்ம சரீரம்,
தத்
अयं = இந்த,
அயம்
पुमान् = புருஷனுக,
புமான்
कथं स्यात् = எப்படி இருக்கமுடியும்?
கத²ம் ஸ்யாத்

லிங்கமென்கிற ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் பல வஸ்துக்கள் சேர்ந்திருக்கின்றன. அது அசைவுள்ளது, ஞானத்திற்கு விஷயமானது, மாறுதலடையக்கூடியது, வியாபக மல்லாதது, அஸத் ஸ்வரூபம். அந்த ஸூக்ஷ்ம சரீரம் எப்படி இந்த புருஷனாக இருக்கமுடியும்? **(39)**

एवं देहद्वयादन्य आत्मा पुरुष ईश्वरः।
सर्वात्मा सर्वरूपश्च सर्वातीतोऽहमव्ययः ॥ ४० ॥

ஏவம் தே³ஹத்³வயாத³ன்ய ஆத்மா புருஷ ஈஶ்வர:।
ஸர்வாத்மா ஸர்வரூபஶ்ச ஸர்வாதீதோ(அ)ஹமவ்யய: ॥ 40 ॥

एवं = இவ்வாறு,
ஏவம்

देहद्वयात् = (ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம் என்ற) இரு சரீரங்களிலிருந்தும்,
தே³ஹத்³வயாத்

अन्यः = வேறுபட்டவரான,
அன்ய:

आत्मा = ஆத்மா,
ஆத்மா

पुरुषः = புருஷன்,
புருஷ:

ईश्वरः = ஈசுவரன்,
ஈஶ்வர:

सर्वात्मा = எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருப்பவர்,
ஸர்வாத்மா

सर्वरूपश्च = எல்லாமாகவும் இருப்பவர்,
ஸர்வரூபஶ்ச

सर्वातीतः = எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால்பட்டவர்,
ஸர்வாதீத:

अव्ययः = குறைவற்றவர்,
அவ்யய:

अहं = (அவரே) நான்.
அஹம்

இவ்விதம் (ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் என்கிற) இரண்டு தேஹங்களுக்கும் வேறுபட்டவராய் இருப்பவரே ஆத்மா. அவர்தான் புருஷன், ஈசுவரன், எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவர், எல்லா ரூபத்தையும் தரிப்பவர், எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால்பட்டவர், குறைவற்றவர். அவர்தான் நான்.

ஜகத் பிரஹ்மத்தைத்தவிர வேறல்ல: -

इत्यात्मदेहभानेन प्रपञ्चस्यैव सत्यता ।
यथोक्ता तर्कशास्त्रेण ततः किं पुरुषार्थता ॥ ४१ ॥

இத்யாத்மதே³ஹ பா⁴னேன ப்ரபஞ்சஸ்யைவ ஸத்யதா ।
யதோ²க்தா தர்க ஶாஸ்த்ரேண தத: கிம் புருஷார்த²தா ॥ 41 ॥

इति **இதி**	=	இவ்வாறு,
आत्मदेहभानेन **ஆத்மதே³ஹபா⁴னேன**	=	ஆத்மாவே (அக்ஞானத்தால்) தேஹமாகத் தோன்றுவதால்,
तर्कशास्त्रेण **தர்க ஶாஸ்த்ரேண**	=	நியாய சாஸ்திரத்திஞல்,
प्रपञ्चस्य **ப்ரபஞ்சஸ்ய**	=	பிரபஞ்சத்திற்கு,
सत्यता एव **ஸத்யதா ஏவ**	=	உண்மையாயிருக்கும் தன்மையே,
यथोक्ता **யதோ²க்தா**	=	எவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளதோ,
ततः **தத:**	=	அதஞல்,
किं पुरुषार्थता **கிம் புருஷார்த²தா**	=	புருஷார்த்தமான மோக்ஷம் கிடைக்குமா?

இவ்விதம் ஆத்மா தேஹமாகத் தோன்றுவதஞல் ஜகத் ஸத்யம்தான் என்று தர்க்க சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஆஞல் அதஞல் புருஷார்த்தமான மோக்ஷம் ஸித்திக்குமா? **(41)**

इत्यात्मदेहभेदेन देहात्मत्वं निवारितम् ।
इदानीं देहभेदस्य ह्यसत्त्वं स्फुटमुच्यते ॥ ४२ ॥

இத்யாத்மதே³ஹபே⁴தே³ன தே³ஹாத்மத்வம் நிவாரிதம் ।
இதா³னீம் தே³ஹ பே⁴த³ஸ்ய ஹ்யஸத்த்வம் ஸ்பு²டமுச்யதே ॥ 42 ॥

इति **இதி**	=	இவ்வாறு,
आत्मदेहभानेन **ஆத்மதே³ஹபா⁴னேன**	=	ஆத்மா வேறு, தேஹம் வேறு என்ற காரணத்தால்,

देहात्मत्वं **தே³ஹாத்மத்வம்**	=	தேஹத்திற்கு ஆத்மத் தன்மையானது,
निवारितं **நிவாரிதம்**	=	மறுக்கப்பட்டது,
इदानीं **இதா³னீம்**	=	இப்பொழுது,
देहभेदस्य **தே³ஹ பே⁴த³ஸ்ய**	=	தேஹத்திலுள்ள வேற்றுமைக்கு,
असत्त्वं **அஸத்த்வம்**	=	இல்லாதிருக்கும் தன்மை,
स्फुटं **ஸ்பு²டம்**	=	தெளிவாக,
उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது.

இவ்விதம் ஆத்மா வேறு தேஹம் வேறு என்ற காரணத்தால் தேஹமே ஆத்மா என்பது மறுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது தேஹம் வேறு என்பதும் வாஸ்தவ மில்லை என்று தெளிவாய் சொல்லப்படுகிறது. **(42)**

चैतन्यस्यैकरूपत्वाद्भेदो युक्तो न कर्हिचित् ।
जीवत्वं च मृषा ज्ञेयं रज्ज्वां सर्पग्रहो यथा ॥ ४३ ॥

சைதன்யஸ்யைகரூபத்வாத்³ பே⁴தோ³ யுக்தோ ந கர்ஹிசித் ।
ஜீவத்வம் ச ம்ருஷா ஜ்ஞேயம் ரஜ்ஜ்வாம் ஸர்பக்³ரஹோ யதா² ॥ 43 ॥

चैतन्यस्य **சைதன்யஸ்ய**	=	சைதன்யமானது,
एकरूपत्वात् **ஏகரூபத்வாத்**	=	ஒரேவிதமாக இருப்பதால்,
कर्हिचित् **கர்ஹிசித்**	=	ஒருக்காலும்,
भेदः **பே⁴த³:**	=	வேற்றுமையானது,
न युक्तः **ந யுக்த:**	=	பொருந்தியதல்ல,
रज्ज्वां **ரஜ்ஜ்வாம்**	=	கயிற்றில்,

सर्पग्रहो यथा **ஸர்பக்³ரஹோ யதா²**	=	பாம்பு என்ற ஞானம்போல,
जीवत्वं च **ஜீவத்வம் ச**	=	(சைதன்யத்திற்கு) ஜீவனாக இருக்கும் தன்மையும்,
मृषा **ம்ருஷா**	=	பொய்யானதாக,
ज्ञेयं **ஞேயம்**	=	அறியத்தக்கது.

சைதன்யம் ஒரேவிதமாக இருப்பதால் அதில் எப்பொழுதும் வேற்றுமை பொருந்தாது. ஆகையால் கயிற்றில் பாம்பு என்று எண்ணுவது எப்படி வாஸ்தவமல்லவோ அப்படியே (சைதன்யத்தினிடத்தில்) ஜீவனாக இருக்கும் தன்மை பொய் என்று அறியவேண்டும். **(43)**

रज्ज्वज्ञानात्क्षणेनैव यद्वद्रज्जुर्हि सर्पिणी ।
भाति तद्वच्चितिः साक्षाद्विश्वाकारेण केवला ॥ ४४ ॥

ரஜ்ஜ்வஜ்ஞானாத் க்ஷணேனைவ யத்³வத்³ ரஜ்ஜுர்ஹி ஸர்பிணீ ।
பா⁴தி தத்³வச்சிதி: ஸாக்ஷாத்³ விஶ்வாகாரேண கேவலா ॥ 44 ॥

रज्ज्वज्ञानात् **ரஜ்ஜ்வஜ்ஞானாத்**	=	கயிற்றைத் தெரிந்துகொள்ளாததால்,
क्षणेनैव **க்ஷணேனைவ**	=	ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளேயே,
यद्वत् **யத்³வத்**	=	எவ்வாறு,
रज्जुः **ரஜ்ஜு:**	=	கயிறு,
सर्पिणी **ஸர்பிணீ**	=	பாம்பின் தோற்றத்துடன்கூடியதாக ஆகிறதோ,
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அவ்வாறே,
केवला **கேவலா**	=	தனிப்பட்டதான,
चितिः **சிதி:**	=	சைதன்யம்,
विश्वाकारेण **விஶ்வாகாரேண**	=	பிரபஞ்சமாக,

साक्षात् **ஸாக்ஷாத்**	=	பிரத்யக்ஷமாக,
भाति **பா⁴தி**	=	தோன்றுகிறது.

கயிற்றின் அறியாமை ஏற்படும்போது ஒரே க்ஷணத்தில் எப்படி அந்தக் கயிறு பாம்பு ரூபத்துடன் தோன்றுகிறதோ, அப்படியேதான் தனித்த (சுத்தமாயிருக்கிற) சைதன்யம் நேர் பிரபஞ்ச ரூபமாகவே காண்கிறது. **(44)**

उपादानं प्रपञ्चस्य ब्रह्मणोऽन्यन्न विद्यते ।
तस्मात् सर्वप्रपञ्चोऽयं ब्रह्मैवास्ति न चेतरत् ॥ ४५ ॥

உபாதா³னம் ப்ரபஞ்சஸ்ய ப்³ரஹ்மணோ(அ)ன்யன்ன வித்³யதே ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரபஞ்சோ(அ)யம் ப்³ரஹ்மைவாஸ்தி ந சேதரத் ॥ 45 ॥

प्रपञ्चस्य **ப்ரபஞ்சஸ்ய**	=	பிரபஞ்சத்திற்கு,
ब्रह्मणः **ப்³ரஹ்மண:**	=	பிரஹ்மத்தைக்காட்டிலும்,
अन्यत् **அன்யத்**	=	வேறு,
उपादानं **உபாதா³னம்**	=	உபாதான காரணம்,
न विद्यते **ந வித்³யதே**	=	இல்லை,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
सर्वप्रपञ्चः **ஸர்வப்ரபஞ்ச:**	=	எல்லா பிரபஞ்சமும்,
ब्रह्मैव **ப்³ரஹ்மைவ**	=	ப்ரஹ்மமாகவே,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறது,
इतरत् **இதரத்**	=	(ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும்) வேறாக,

नच = இல்லை.
நச

பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானகாரணமாக பிரஹ்மத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் கிடையாது. ஆகையால் இந்த எல்லாப் பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மமேயாகும். வேறல்ல. (45)

व्याप्यव्यापकता मिथ्या सर्वमात्मेति शासनात् ।
इति ज्ञाते परे तत्त्वे भेदस्यावसरः कुतः ॥ ४६ ॥

வ்யாப்ய வ்யாபகதா மித்²யா ஸர்வமாத்மேதி ஶாஸனாத் ।
இதி ஜ்ஞாதே பரே தத்த்வே பே⁴த³ஸ்யாவஸர: குத: ॥ 46 ॥

सर्वं = எல்லாம்,
ஸர்வம்
आत्मा = ஆத்மா,
ஆத்மா
इति = என்று,
இதி
शासनात् = உபதேசித்திருப்பதால்,
ஶாஸனாத்
व्याप्यव्यापकता = வ்யாப்யம், வியாபகம் என்ற தன்மை,
வ்யாப்ய வ்யாபகதா
मिथ्या = பொய்,
மித்²யா
इति = இவ்வாறு,
இதி
परे = மேலான,
பரே
तत्त्वे = ப்ரஹ்மதத்வம்,
தத்த்வே
ज्ञाते = அறியப்பட்ட பிறகு,
ஞாதே
भेदस्य = வேற்றுமைக்கு,
பே⁴த³ஸ்ய
अवसरः = இடம்,
அவஸர:
कुतः = ஏது?
குத:

எல்லாமே ஆத்மா என்று (வேதத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் வியாபிக்கப்படுவது ஒன்று, வியாபித்திருப்பது ஒன்று என்ற வேற்றுமை வாஸ்தவமல்ல. இவ்விதம் மேலான தத்வத்தை அறிந்துவிட்டால் வேற்றுமைக்கு இடம் எங்கிருந்து கிடைக்கும்? **इदं सर्व यदयमात्मा இத³ம் ஸர்வ யத³த்³யமாத்மா** (பிரு. 4-5-7) **(46)**

श्रुत्या निवारितं नूनं नानात्वं स्वमुखेन हि ।
कथं भासो भवेदन्यः स्थिते चाद्वयकारणे ॥ ४७ ॥

ஶ்ருத்யா நிவாரிதம் நூனம் நாஞத்வம் ஸ்வமுகே²ன ஹி ।
கத²ம் பா⁴ஸோ ப⁴வேத³ன்யः ஸ்தி²தே சாத்³வயகாரணே ॥ 47 ॥

श्रुत्या = வேதத்தால்,
ஶ்ருத்யா
स्वमुखेन = தன் முகமாக (நேரிடையாக),
ஸ்வமுகே²ன
नानात्वं = வேற்றுமை,
நாஞத்வம்
नूनं = நிச்சயமாக,
நூனம்
निवारितं हि = மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா,
நிவாரிதம் ஹி
अद्वयकारणे च = அத்வைதமான காரணம்,
அத்³வயகாரணே ச
स्थिते = இருக்கும்பொழுது,
ஸ்தி²தே
अन्यः = வேறுன,
அன்யः
भासः = தோற்றம்,
பா⁴ஸः
कथं भवेत् = எப்படி ஏற்படும்?
கத²ம் ப⁴வேத்

வேதம் தன்வாயிஞலேயே வேற்றுமையை நிச்சயமாய் மறுத்திருக்கிறது. இரண்டற்றதான காரணவஸ்து இருக்கும்போது அதில் தோன்றும் தோற்றம் வேறுக எப்படி இருக்கமுடியும்? **नेह नानाऽस्ति किंचन நேஹ நானா(அ)ஸ்தி கிஞ்சன** (பிரு.4.4.19) **(47)**

दोषोऽपि विहितः श्रुत्या मृत्योर्मृत्युं स गच्छति ।
इह पश्यति नानात्वं मायया वञ्चितो नरः ॥ ४८ ॥

தோ³ஷோ(அ)பி விஹித: ஶ்ருத்யா ம்ருத்யோர் ம்ருத்யும் ஸ க³ச்ச²தி ।
இஹ பஶ்யதி நாநாத்வம் மாயயா வஞ்சிதோ நர: ॥ 48 ॥

मायया = மாயையால்,
மாயயா
वञ्चितः = ஏமாற்றப்பட்ட,
வஞ்சித:
नरः = (எந்த) மனிதன்,
நர:
इह = இங்கு,
இஹ
नानात्वं = வேற்றுமையை,
நாநாத்வம்
पश्यति = பார்க்கிறானே,
பஶ்யதி
सः = அவன்,
ஸ:
मृत्योः = மரணத்திலிருந்து,
ம்ருத்யோ:
मृत्युं = மரணத்தை,
ம்ருத்யும்
गच्छति = அடைகிறான் (என்று),
க³ச்ச²தி
दोषोऽपि = தோஷமும்,
தோ³ஷோ(அ)பி
श्रुत्या = உபநிஷத்தால்,
ஶ்ருத்யா
विहितः = விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
விஹித:

மாயையினால் ஏமாற்றமடைந்த மனுஷியன் இங்கே (பிரஹ்மத்தினிடத்தில்) வேற்றுமையைப் பார்த்தால் அவன் மரணத்திலிருந்து மரணத்தையே அடைகிறான் என்று வேதத்தினால் தோஷமும்கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **'मृत्योः स मृत्युं गच्छति य इह नानेव पश्यति' (कठ 4-11) 'ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யும் க³ச்ச²தி ய இஹ நாநேவ பஶ்யதி' (கட² 4-11)**

ब्रह्मणः सर्वभूतानि जायन्ते परमात्मनः ।
तस्मादेतानि ब्रह्मैव भवन्तीत्यवधारयेत् ॥ ४९ ॥

ப்³ரஹ்மணः ஸர்வபூ⁴தானி ஜாயந்தே பரமாத்மனः ।
தஸ்மாதே³தானி ப்³ரஹ்மைவ ப⁴வந்தீத்யவதா⁴ரயேத் ॥ 49 ॥

परमात्मनः = பரமாத்மாவான,
பரமாத்மனः
ब्रह्मणः = ப்ரஹ்மத்திலிருந்து,
ப்³ரஹ்மணः
सर्वभूतानि = எல்லா பூதங்களும்,
ஸர்வபூ⁴தானி
जायन्ते = உண்டாகின்றன,
ஜாயந்தே
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
एतानि = இவைகள்,
ஏதானி
ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்மைவ
भवन्ति = இருக்கின்றன,
ப⁴வந்தி
इति = என்று,
இதி
अवधारयेत् = தீர்மானித்துக்கொள்ளவேண்டும்.
அவதா⁴ரயேத்

உண்டாவதெல்லாம் பரமாத்மாவான பிரஹ்மத்திலிருந்து தான் உண்டாகின் றன ஆகையால் இவையாவும் பிரஹ்மமேதான் என்று தீர்மானித்துக்கொள்ள ட்ட்வேண்டும். **(49)**

ब्रह्मैव सर्वनामानि रूपाणि विविधानि च ।
कर्माण्यपि समग्राणि बिभर्तीति श्रुतिर्जगौ ॥ ५० ॥

ப்³ரஹ்மைவ ஸர்வநாமானி ரூபாணி விவிதா⁴னி ச ।
கர்மாண்யபி ஸமக்³ராணி பி³ப⁴ர்தீதி ஶ்ருதிர்ஜகௌ³ ॥ 50 ॥

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மம் தான்,
ப்³ரஹ்மைவ

सर्वनामानि = எல்லாப்பெயர்களையும்

ஸர்வநாமானி

विविधानि = பலவிதமான,

விவிதா⁴னி

रूपाणि च = உருவங்களையும்,

ரூபாணி ச

समग्राणि कर्माणि अपि = எல்லாச் செய்கைகளையும்,

ஸமக்³ராணி கர்மாணி அபி

बिभर्ति = தாங்கியிருக்கிறது,

பி³ப⁴ர்தி

इति = என்று,

இதி

श्रुतिः = வேதம்,

ஶ்ருதி:

जगौ = கூறியுள்ளது.

ஜகௌ³

எல்லாப் பெயர்களையும் பலவிதமான ரூபங்களையும் எல்லாச் செயல்களையும் தாங்குவது பிரஹ்மம்தான் என்று வேதம் முறையிடுகிறது **'सर्वाणि नामानि विभर्ति सर्वाणि रूपाणि विभति'** **'ஸர்வாணி நாமானி விப⁴ர்தி ஸர்வாணி ரூபாணி விப⁴தி'**

(95 1-6) **(50)**

सुवर्णाज्जायमानस्य सुवर्णत्वं च शाश्वतम् ।
ब्रह्मणो जायमानस्य ब्रह्मत्वं च तथा भवेत् ॥ ५१ ॥

ஸுவர்ணாஜ்ஜாயமானஸ்ய ஸுவர்ணத்வம் ச ஶாஶ்வதம் ।
ப்³ரஹ்மணோ ஜாயமானஸ்ய ப்³ரஹ்மத்வம் ச ததா² ப⁴வேத் ॥ 51 ॥

सुवर्णात् = தங்கத்திலிருந்து,

ஸுவர்ணாத்

जायमानस्य = உண்டாகும் பொருளுக்கு,

ஜாயமானஸ்ய

सुवर्णत्वं च = தங்கமாக இருக்கும் தன்மை,

ஸுவர்ணத்வம் ச

शाश्वतं = எப்பொழுதும் உள்ளது,

ஶாஶ்வதம்

तथा = அப்படியே,

ததா²

ब्रह्मण: = பிரஹ்மத்திலிருந்து,

ப்³ரஹ்மண:

जायमानस्य = உண்டாகும் பிரபஞ்சத்திற்கு,

ஜாயமானஸ்ய

ब्रह्मत्वं च = பிரஹ்மமாக இருக்கும் தன்மையும்,

ப்³ரஹ்மத்வம் ச

भवेत् = (எப்பொழுதும்) இருக்கும்,

ப⁴வேத்

தங்கத்தினுல் ஏற்பட்டது எப்படி எப்பொழுதும் தங்கமேதானோ, அப்படியே பிரஹ்மத்தினிடத்திலிருந்து உண்டானது எப்பொழுதும் பிரஹ்மமாகவேதான் இருக்கும்,

ஜீவனும் பிரஹ்மத்தைத்தவிர வேறல்ல: -

स्वल्पमप्यन्तरं कृत्वा जीवात्मपरमात्मनो: ।
योऽवतिष्ठति मूढात्मा भयं तस्याभिभाषितम् ॥ ५२ ॥

ஸ்வல்பமப்யந்தரம் க்ருத்வா ஜீவாத்மபரமாத்மனோ: ।
யோ(அ)வதிஷ்ட²தி மூடா⁴த்மா ப⁴யம் தஸ்யாபி⁴பா⁴ஷிதம் ॥ 52 ॥

जीवात्मपरमात्मनो: = ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும்,

ஜீவாத்மபரமாத்மனோ:

स्वल्पमपि = கொஞ்சமாவது,

ஸ்வல்பமபி

अन्तरं = வேற்றுமையை,

அந்தரம்

कृत्वा = செய்துகொண்டு,

க்ருத்வா

य: = எந்த,

ய:

मूढात्मा = முட்டாள்,

மூடா⁴த்மா

अवतिष्ठति = இருக்கிறனே,

அவதிஷ்ட²தி

तस्य = அவனுக்கு,

தஸ்ய

भयं = பயமானது,

ப^{4}யம்

अभिभाषितं = (சுருதியில்) சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அபி^{4}பா^{4}ஷிதம்

ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் வேற்றுமையைக் கொஞ்சமேனும் ஒரு மூடன் செய்துகொண்டிருப்பானேயாகில் அவனுக்கு பயம் தான் என்று (வேதத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (**उदरमन्तरं कुरुते अथ तस्य भयं भवति- உத^{3}ரமந்தரம் குருதே அத^2 தஸ்ய ப^{4}யம் ப^{4}வதி** - தைத்திரீயம்) **(52)**

यत्राज्ञानाद्भवेद्द्वैतमितरस्तत्र पश्यति ।
आत्मत्वेन यदा सर्वं नेतरस्तत्र चाण्वपि ॥ ५३ ॥

யத்ராஜ்ஞாநாத்^{3} ப^{4}வேத்^{3}வைதமிதரஸ்தத்ர பஶ்யதி ।
ஆத்மத்வேன யதா^{3} ஸர்வம் நேதரஸ்தத்ர சாண்வபி ॥ 53 ॥

यत्र = எப்பொழுது,

யத்ர

अज्ञानात् = அக்ஞானத்தினுல்,

அஜ்ஞானுத்

द्वैतं = வேற்றுமை,

த்^{3}வைதம்

भवेत् = இருக்குமோ,

ப^{4}வேத்

तत्र = அப்பொழுது,

தத்ர

इतरः = வேறுக நின்று,

இதர:

पश्यति = (வேறென்றை) பார்க்கிறுன்,

பஶ்யதி

यदा = எப்பொழுது,

யதா^{3}

सर्वं = எல்லாவற்றையும்,

ஸர்வம்

आत्मत्वेन = ஆத்ம ஸ்வரூபமாகப் (பார்க்கிறுனே),

ஆத்மத்வேன

तत्र = அப்பொழுது,

தத்ர

इतरः = வேறுன பொருள்,

இதர꞉

अणु चापि = கொஞ்சமும்,

அணு சாபி

न = இல்லை.

ந

எப்பொழுது அறியாமையினுல் இரண்டென்று ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது ஒன்று மற்றென்றைப் பார்க்கும். எப்பொழுது தானுகவே எல்லாம் தெரிகிறதோ அப்பொழுது மற்றென்று என்று சிறிதளவும் கிடையாது.

यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति...
यत्न त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येत्

யத்ர ஹி த்³வைதமிவ ப⁴வதி ததி³தர இதரம் பஶ்யதி ...
யத்ன த்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாபூ⁴த்தத்கேன கம் பஶ்யேத் (பிரு.4-5-15) **(53)**

यस्मिन्सर्वाणि भूतानि ह्यात्मत्वेन विजानतः ।
न वै तस्य भवेन्मोहो न च शोकोऽद्वितीयतः ॥ ५४ ॥

யஸ்மின்ஸர்வாணி பூ⁴தானி ஹ்யாத்மத்வேன விஜானத꞉ ।
ந வை தஸ்ய ப⁴வேன்மோஹோ ந ச ஶோகோ(அ)த்³விதீயத꞉ ॥ 54 ॥

यस्मिन् = எப்பொழுது,

யஸ்மின்

सर्वाणि भूतानि = எல்லா பூதங்களையும்,

ஸர்வாணி பூ⁴தானி

आत्मत्वेन = ஆத்மஸ்வரூபமாக,

ஆத்மத்வேன

विजानतः = பார்க்கிற,

விஜானத꞉

तस्य = அவனுக்கு (அப்பொழுது),

தஸ்ய

अद्वितीयतः = இரண்டாவதற்றவனுக இருப்பதால்,

அத்³விதீயத꞉

मोहः = மோஹம்,

மோஹ꞉

न वै भवेत् = இருக்காது,

ந வை ப⁴வேத்

शोकश्च = சோகமும்,

ஶோகஶ்ச

न च = இருக்காது.

ந ச

எப்பொழுது ஒருவன் எல்லாப்பொருள்களையும் தான் என்பதாகவே நன்கு அறிகிறானோ அப்பொழுது இரண்டாவதற்றவன் என்ற காரணத்தால் அவனுக்கு மோஹம் இராது, சோகமும் இராது.

यस्मिन् सर्वाणि भूतानि आत्मैवाभूद्विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोकः एकत्वमनुपश्यतः ॥

யஸ்மின் ஸர்வாணி பூ⁴தானி ஆத்மைவாபூ⁴த்³விஜானத: ।
தத்ர கோ மோஹ: க: ஶோக: ஏகத்வமனுபஶ்யத: ॥ (ஈசாவாஸ்யம்) **(54)**

अयमात्मा हि ब्रह्मैव सर्वात्मकतया स्थितः ।
इति निर्धारितं श्रुत्या बृहदारण्यसंस्थया ॥ ५५ ॥

அயமாத்மா ஹி ப்³ரஹ்மைவ ஸர்வாத்மகதயா ஸ்தி²த: ।
இதி நிர்தா⁴ரிதம் ஶ்ருத்யா ப்³ருஹதா³ரண்யஸம்ஸ்த²யா ॥ 55 ॥

सर्वात्मकतया = எல்லா ஸ்வரூபமாகவும்,

ஸர்வாத்மகதயா

स्थितः = இருக்கிற,

ஸ்தி²த:

अयं आत्मा = இந்த ஆத்மா,

அயம் ஆத்மா

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மம்தான்,

ப்³ரஹ்மைவ

इति = என்று,

இதி

बृहदारण्यसंस्थया = பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்திலுள்ள,

ப்³ருஹதா³ரண்யஸம்ஸ்த²யா

श्रुत्या = ச்ருதியினால்,

ஶ்ருத்யா

निर्धारितं = தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிர்தா⁴ரிதம்

இந்த ஆத்மா பிரஹ்மமேதான், எல்லா ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிறவர் என்று பிருஹதாரண்ய உபநிஷத்திலுள்ள வேத வாக்கியம் தீர்மானமாய்ச் சொல்கிறது. **(55)**

अनुभूतोऽप्ययं लोको व्यवहारक्षमोऽपि सन् ।
असद्रूपो यथा स्वप्न उत्तरक्षणबाधतः ॥ ५६ ॥

அனுபூ⁴தோ(அ)ப்யயம் லோகோ வ்யவஹாரக்ஷமோ(அ)பி ஸன் ।
அஸத்³ரூபோ யதா² ஸ்வப்ன உத்தரக்ஷணபா³த⁴த: ॥ 56 ॥

अयं लोकः அயம் லோக:	=	இந்த பிரபஞ்சம்,
अनुभूतोऽपि அனுபூ⁴தோ(அ)பி	=	அனுபவிக்கப் பட்டபோதிலும்,
व्यवहारक्षमः सन्नपि வ்யவஹாரக்ஷம: ஸன்னபி	=	வியவஹாரம் செய்வதற்கு சக்தியுள்ளதாக இருக்கிறபோதிலும்,
उत्तरक्षणबाधतः உத்தரக்ஷணபா³த⁴த:	=	அடுத்தநிமிஷத்தில் அடியோடு மறைந்து போவதால்,
स्वप्नो यथा ஸ்வப்னோ யதா²	=	ஸ்வப்னம்போல்,
असद्रूपः அஸத்³ரூப:	=	அஸத்ஸ்வரூபமானது.

இந்த பிரபஞ்சம் அனுபவிக்கப்பட்டபோதிலும், வியவஹாரம் செய்ய முடிந்தபோதிலும், ஸ்வப்னம்போல் அஸத்ஸ்வரூபமேயாகும், அடுத்த க்ஷணத்திலேயே பாதிக்கப்படுகிறபடியால். **(56)**

स्वप्नो जागरणेऽलीकः स्वप्नेऽपि न हि जागरः।
द्वयमेव लये नास्ति लयोऽपि ह्युभयोर्न च ॥ ५७ ॥

ஸ்வப்னோ ஜாக³ரணே(அ)லீக: ஸ்வப்னே(அ)பி ந ஹி ஜாக³ர: ।
த்³வயமேவ லயே நாஸ்தி லயோ(அ)பி ஹ்யுப⁴யோர்ன ச ॥ 57 ॥

जागरणे ஜாக³ரணே	=	ஜாக்ரத் நிஜலயில்,
स्वप्नः ஸ்வப்ன:	=	ஸ்வப்னம்,
अलीकः அலீக:	=	பொய்,

स्वप्नेऽपि = கனவு நிலையிலும்,
ஸ்வப்னே(அ)பி
जागरः = ஜாக்ரத் பொருள்,
ஜாக³ர:
नहि = இல்லை,
நஹி
लये = ஸுஷுப்தியில் (நல்ல தூக்கத்தில்),
லயே
द्वयमेव = (ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம்) இரண்டுமே,
த்³வயமேவ
नास्ति = இல்லை,
நாஸ்தி
उभयो = ஜாக்ரம், ஸ்வப்னம் என்ற இரண்டு நிலைகளிலும்,
உப⁴யோ
लयोऽपि = ஸுஷுப்தியும்,
லயோ(அ)பி
न च हि = இல்லையல்லவா.
ந ச ஹி

ஜாக்ரத்காலத்தில் ஸ்வப்னம் பொய். ஸ்வப்னகாலத்தில் ஜாக்ரத் பிரபஞ்சம் இல்லை. இரண்டுமே நல்ல தூக்கத்தில் (ஸுஷுப்தியில்) இல்லை. தூக்கமும் (ஸுஷுப்தியும்) மற்ற இரண்டு ஸமயங்களில் இல்லை. **(57)**

त्रयमेवं भवेन्मिथ्या गुणत्रयविनिर्मितम् ।
अस्य द्रष्टा गुणातीतो नित्यो ह्येकश्चिदात्मकः ॥ ५८ ॥

த்ரயமேவம் ப⁴வேன் மித்²யா கு³ணத்ரயவிநிர்மிதம்।
அஸ்ய த்³ரஷ்டா கு³ணதீதோ நித்யோ ஹ்யேகஶ்சிதா³த்மக: ॥ 58 ॥

एवं = இவ்வாறு,
ஏவம்
गुणत्रयविनिर्मितं = ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களால்
கு³ணத்ரயவிநிர்மிதம் ஏற்பட்ட,
त्रयं = ஜாக்ரம், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற மூன்றும்,
த்ரயம்
मिथ्या = பொய்யாக,
மித்²யா

भवेत् = ஆகும்,
ப⁴வேத்
अस्य = இம்மூன்றையும்,
அஸ்ய
द्रष्टा = பார்க்கிறவன்,
த்³ரஷ்டா
गुणातीतः = முக்குணங்களுக்கு அப்பால்பட்டவன்,
கு³ணாதீத:
नित्यः = அழிவற்றவன்,
நித்ய:
एकः = ஒருவனாக இருப்பவன்,
ஏக:
चिदात्मकः = சைதன்யஸ்வரூபமாக இருப்பவன்.
சிதா³த்மக:

இவ்விதம் (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற) முக்குணங்களால் ஏற்பட்ட (ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி என்கிற) இம்மூன்றும் பொய்யேயாகும். இம்மூன்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர் குணங்களுக்கு மேல்பட்டவர், நித்தியர் ஒருவராயுள்ளவர், சைதன்ய ஸ்வரூபர். **(58)**

यद्वन्मृदि घटभ्रान्ति शुक्तौ वा रजतस्थितिम् ।
तद्वद्ब्रह्मणि जीवत्वं भ्रान्त्या पश्यति न स्वतः ॥ ५९ ॥

யத்³வன் ம்ருதி³ க⁴டப்⁴ராந்தி ஶுக்தௌ வா ரஜதஸ்தி²திம் ।
தத்³வத்³ ப்³ரஹ்மணி ஜீவத்வம் ப்⁴ராந்த்யா பஶ்யதி ந ஸ்வத: ॥ 59 ॥

यद्वत् = எவ்வாறு,
யத்³வத்
मृदि = மண்ணில்,
ம்ருதி³
घटभ्रान्ति = குடம் என்ற ப்ரமத்தையும்,
க⁴டப்⁴ராந்தி
वा = அல்லது,
வா
शुक्तौ = கிளிஞ்சலில்,
ஶுக்தௌ
रजतस्थितिं = வெள்ளி இருப்பதாகவும் (பார்க்கிறனோ),
ரஜதஸ்தி²திம்

तद्वत्	=	அதுபோல,
தத்³வத்		
भ्रान्त्या	=	ப்ரமத்தால்,
ப்⁴ராந்த்யா		
ब्रह्मणि	=	ப்ரஹ்மத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி		
जीवत्वं	=	ஜீவனாக இருப்பதை,
ஜீவத்வம்		
पश्यति	=	பார்க்கிறான்,
பஶ்யதி		
स्वतः	=	தானாக (ப்ரமமில்லாமல்),
ஸ்வத:		
न	=	பார்க்கிறதில்லை.
ந		

எப்படி மண்ணில் குடம் என்ற மயக்கத்தையும் கிளிஞ்சலில் வெள்ளியிருப்பதாகவும் பார்க்கிறானோ, அதேமாதிரித்தான் பிராந்தியினால் பிரஹ்மத்தில் ஜீவத்தன்மையை காண்கிறான். தானாகப்பார்ப்பதில்லை.

यथा मृदि घटो नाम कनके कुण्डलाभिधा ।
शुक्तौ हि रजतख्यातिर्जीवशब्दस्तथा परे ॥ ६० ॥

யதா² ம்ருதி³ க⁴டோ நாம கனகே குண்ட³லாபி⁴தா⁴ ।
ஶுக்தௌ ஹி ரஜத க்²யாதிர் ஜீவ ஶப்³த³ஸ் ததா² பரே ॥ 60 ॥

यथा	=	எவ்வாறு,
யதா²		
मृदि	=	மண்ணில்,
ம்ருதி³		
घटो नाम	=	குடம் என்ற பெயரோ, (எவ்வாறு),
க⁴டோ நாம		
कनके	=	தங்கத்தில்,
கனகே		
कुण्डलाभिधा	=	குண்டலம் என்ற பெயரோ, (எவ்வாறு),
குண்ட³லாபி⁴தா⁴		
शुक्तौ	=	கிளிஞ்சலில்,
ஶுக்தௌ		

रजतख्याति = வெள்ளி என்ற பெயரோ,

ரஜத க்²யாதிர்

तथा = அவ்வாறே,

ததா²

परे = பரப்ரஹ்மத்தில்,

பரே

जीवशब्दः = ஜீவன் என்ற பெயர்.

ஜீவஶப்³த³:

எவ்விதம் மண்ணுயிருப்பதில் குடம் என்ற பெயரோ, தங்கத்தில் குண்டலம் என்ற பெயரோ, கிளிஞ்சலில் வெள்ளியின் தோற்றமோ, அவ்விதம்தான் பரவஸ்துவில் ஜீவன் என்கிற பெயர். **(60)**

பிரபஞ்சம் தோற்றமே: -

यथैव व्योम्नि नीलत्वं यथा नीरं मरुस्थले ।
पुरुषत्वं यथा स्थाणौ तद्वद्विश्वं चिदात्मनि ॥ ६१ ॥

யதை²வ வ்யோம்னி நீலத்வம் யதா² நீரம் மருஸ்த²லே ।
புருஷத்வம் யதா² ஸ்தா²ணௌ தத்³வத்³ விஶ்வம் சிதா³த்மனி ॥ 61 ॥

यथैव = எப்படி,

யதை²வ

व्योम्नि = ஆகாயத்தில்,

வ்யோம்னி

नीलत्वं = நீலநிறமுள்ளதாக இருக்கும் தன்மையோ,

நீலத்வம்

यथा = எப்படி,

யதா²

स्थाणौ = கானல் பிரதேசத்தில்,

ஸ்தா²ணௌ

नीरं = தண்ணீரோ,

நீரம்

यथा = எப்படி,

யதா²

स्थाणौ = மரக்கட்டையில்,

ஸ்தா²ணௌ

पुरुषत्वं = புருஷனாக இருக்கும் தன்மையோ,
புருஷத்வம்

तद्वत् = அதுபோலவே,
தத்^{3}வத்

चिदात्मनि = சைதன்ய ஸ்வரூபமான ஆத்மாவில்,
சிதா^{3}த்மனி

विश्वं = பிரபஞ்சம் (ப்ரமத்தால் தோன்றுகிறது).
விஶ்வம்

எப்படி ஆகாசத்தில் நீலவர்ணமும், கானல் வெளியில் எப்படி ஜலமும், எப்படி பட்டமரத்தில் மனுஷ்யனும் தோன்றுகிறதுகளோ அப்படியேதான் சைதன்ய ஸ்வரூபரான ஆத்மாவில் பிரபஞ்சம் தோன்றுகிறது. **(61)**

यथैव शून्ये वेतालो गन्धर्वाणां पुरं यथा ।
यथाकाशे द्विचन्द्रत्वं तद्वत्सत्ये जगत्स्थितिः ॥ ६२ ॥

யதை^{2}வ ஶூன்யே வேதாலோ க^{3}ந்த^{4}ர்வாணாம் புரம் யதா^{2} ।
யதா^{2}காஶே த்^{3}விசந்த்^{3}ரத்வம் தத்^{3}வத்ஸத்யே ஜக^{3}த்ஸ்தி^{2}தி: ॥ 62 ॥

यथैव = எப்படி,
யதை^{2}வ

शून्ये = ஒன்றுமில்லாத இடத்தில்,
ஶூன்யே

वेतालः = வேதாளம் என்ற பிசாசோ,
வேதால:

यथा = எப்படி,
யதா^{2}

आकाशे = ஆகாசத்தில்,
ஆகாஶே

द्विचन्द्रत्वं = இருசந்திரர்களுள்ளதாக இருக்கும் தன்மையோ,
த்^{3}விசந்த்^{3}ரத்வம்

तद्वत् = அதுபோலவே,
தத்^{3}வத்

सत्ये = உண்மையான ப்ரஹ்மத்தில்,
ஸத்யே

जगत्स्थितिः = பிரபஞ்சத்தின் இருப்பு.
ஜக^{3}த்ஸ்தி^{2}தி:

ஒன்றுமில்லாத இடத்தில் வேதாளம் தோன்றுவது போலும், அப்படியே கந்தர்வ நகரம் தோன்றுவதுபோலும், ஆகாசத்தில் இரண்டு சந்திரன்களிருப்பதாகத் தோன்றுவது போலுமேதான் ஸத்ய (மான பிரஹ்ம) த்தில் பிரபஞ்சத்தின் இருப்பு. **(62)**

यथा तरङ्गकल्लोलैर्जलमेव स्फुरत्यलम् ।
पात्ररूपेण ताम्रं हि ब्रह्माण्डौघैस्तथात्मता ॥ ६३ ॥

யதா2 தரங்க3 கல்லோலைர் ஜலமேவ ஸ்பு2ரத்யலம் ।
பாத்ரரூபேண தாம்ரம் ஹி ப்3ரஹ்மாண்டௌ3கை4ஸ் ததா2த்மதா ॥ 63 ॥

यथा = எவ்வாறு,
யதா2

जलमेव = தண்ணீரே,
ஜலமேவ

तरङ्गकल्लोलैः = சிறிய அலைகளாகவும், பெரிய அலைகளாகவும்,
தரங்க3 கல்லோலை:

अलं = நன்கு,
அலம்

स्फुरति = தோன்றுகிறதோ, (எப்படி),
ஸ்பு2ரதி

ताम्रं हि = செம்புலோகம்,
தாம்ரம் ஹி

पात्ररूपेण = பாத்திர உருவமாகத் (தோன்றுகிறதோ),
பாத்ரரூபேண

तथा = அவ்வாறு,
ததா2

ब्रह्माण्डौघैः = அநேக ப்ரஹ்மாண்டங்களாகத் தோன்றுவது,
ப்3ரஹ்மாண்டௌ3

आत्मता = ஆத்மஸ்வரூபம் தான்.
ஆத்மதா

எப்படி ஜலமே சிறிய அலைகளாகவும் பெரிய அலைகளாகவும் நன்கு தோன்று கிறதோ, எப்படி தாம்ரம் தான் செப்புப்பாத்திரமாகத் தோன்றுகிறதோ, அப்படியே தான் பிரஹ்மாண்டக் கூட்டங்களாகத் தோன்றுவதும் ஆத்ம தத்வம்தான். **(63)**

घटनाम्ना यथा पृथ्वी पटनाम्ना हि तन्तवः ।
जगन्नाम्ना चिदाभाति ज्ञेयं तत्तदभावतः ॥ ६४ ॥

க⁴டநாம்ஞ யதா² ப்ருத்²வீ படநாம்ஞ ஹி தந்தவः ।
ஜக³ன்நாம்ஞ சிதா³பா⁴தி ஜ்ஞேயம் தத்தத³பா⁴வதः ॥ 64 ॥

यथा யதா²	=	எவ்வாறு,
पृथ्वी ப்ருத்²வீ	=	மண்,
घटनाम्ना க⁴டநாம்ஞ	=	குடம் என்ற பெயருடனும்,
तन्तवः தந்தவः	=	நூல்கள்,
पटनाम्ना படநாம்ஞ	=	வஸ்திரம் என்ற பெயருடனும் (தோன்றுகிறதோ அவ்வாறு),
चित् சித்	=	சைதன்யம்,
जगन्नाम्ना ஜக³ன்நாம்ஞ	=	பிரபஞ்சம் என்ற பெயருடன்,
आभाति ஆபா⁴தி	=	தோன்றுகிறது,
तत्तदभावतः தத்தத³பா⁴வதः	=	அதது இல்லாததைக்கொண்டு,
ज्ञेयं ஞேயம்	=	அறியத்தக்கது.

மண்தான் குடம் என்ற பெயருடன் தோன்றுகிறது, நூல்கள்தான் வஸ்திரம் என்ற பெயருடன் தோன்றுகின்றன. அப்படியே சைதன்யம்தான் ஜகத் என்ற பெயரு டன் தோன்றுகிறது. இவ்விஷயம் அதது இல்லாத காரணத்திஞல் அறியக்கூடியது [மண் இல்லையாஞல் குடமில்லை, நூல் இல்லையாஞல் வஸ்திரம் இல்லை, அப்படியே சைதன்யமில்லையாஞல் ஜகத் இல்லை.] **(64)**

सर्वोऽपि व्यवहारस्तु ब्रह्मणा क्रियते जनैः।
अज्ञानान्न विजानन्ति मृदेव हि घटादिकम् ॥ ६५ ॥

ஸர்வோ(அ)பி வ்யவஹாரஸ்து ப்³ரஹ்மணு க்ரியதே ஜனைः।
அஜ்ஞாஞன்ன விஜானந்தி ம்ருதே³வ ஹி க⁴டாதி³கம் ॥ 65 ॥

जनैः ஜனைः	=	ஜனங்களால்,

सर्वोऽपि व्यवहारस्तु = எல்லா வியவஹாரமும்,
ஸர்வோ(அ)பி வ்யவஹாரஸ்து
ब्रह्मणा = பிரஹ்மஸ்வரூபத்தைக்கொண்டுதான்,
ப்³ரஹ்மணா
क्रियते = செய்யப்படுகிறது,
க்ரியதே
अज्ञानात् = அக்ஞானத்தால்,
அஜ்ஞானாத்
न विजानन्ति = (இதை) அறிந்துகொள்கிறதில்லை,
ந விஜானந்தி
मृदेव हि = மண்தானே,
ம்ருதே³வ ஹி
घटादिकं = குடம் முதலிய தாக (தோன்றுகிறது.)
க⁴டாதி³கம்

ஜனங்களால் செய்யப்படும் எல்லா வியவஹாரமும் பிரஹ்மத்துடன் தான் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அறியாமையினால் இதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. குடம் முதலான யாவற்றும் மண்தானே அல்லவா? **(65)**

कार्यकारणता नित्यमास्ते घटमृदोर्यथा ।
तथैव श्रुतियुक्तिभ्यां प्रपञ्चब्रह्मणोरिह ॥ ६६ ॥

கார்யகாரணதா நித்யமாஸ்தே க⁴டம்ருதோ³ர் யதா² ।
ததை²வ ஶ்ருதியுக்திப்⁴யாம் ப்ரபஞ்ச ப்³ரஹ்மணோரிஹ ॥ 66 ॥

यथा = எவ்வாறு,
யதா²
घटमृदोः = குடத்திற்கும் மண்ணிற்கும்,
க⁴டம்ருதோ³:
कार्यकारणता = கார்யகாரணபாவம்,
கார்யகாரணதா
नित्यं = எப்பொழுதும்,
நித்யம்
आस्ते = இருக்கிறதோ,
ஆஸ்தே
तथैव = அவ்வாறே,
ததை²வ

इह **இஹ**	=	இங்கு,
श्रुतियुक्तिभ्यां **ஶ்ருதியுக்திப்⁴யாம்**	=	ச்ருதி, யுக்தி இவைகளால்,
प्रपञ्चब्रह्मणो: **ப்³ரஹ்மணோ:**	=	பிரபஞ்சத்திற்கும் ப்ரஹ்மத்திற்கும் (கார்யகாரண பாவம் இருப்பது தீர்மானிக்கப்படுகிறது.)

எவ்விதம் குடம் கார்யம், மண் காரணம் என்ற ஸ்திதி தவறாமல் இருக்கிறதோ, அப்படியே பிரபஞ்சத்திற்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் ஸம்பந்தமென்பது வேதத்தினாலும் யுக்தியினாலும் ஸித்திக்கிறது. **(66)**

गृह्यमाणे घटे यद्वन्मृत्तिका भाति वै बलात् ।
वीक्ष्यमाणे प्रपञ्चेऽपि ब्रह्मैवाभाति भासुरम् ॥ ६७ ॥

க்³ருஹ்யமாணே க⁴டே யத்³வன் ம்ருத்திகா பா⁴தி வை ப³லாத் ।
வீக்ஷ்யமாணே ப்ரபஞ்சே(அ)பி ப்³ரஹ்மைவாபா⁴தி பா⁴ஸுரம் ॥ 67 ॥

घटे **க⁴டே**	=	குடமானது,
गृह्यमाणे **க்³ருஹ்யமாணே**	=	அறியப்படும்பொழுது,
यद्वत् **யத்³வத்**	=	எவ்வாறு,
मृत्तिका **ம்ருத்திகா**	=	மண்,
बलात् **ப³லாத்**	=	கட்டாயமாக,
भाति वै **பா⁴தி வை**	=	தோன்றுகிறதோ, (அவ்வாறே),
प्रपञ्चे **ப்ரபஞ்சே**	=	பிரபஞ்சம்,
वीक्ष्यमाणेऽपि **வீக்ஷ்யமாணே(அ)பி**	=	பார்க்கப்படும்பொழுதும்,
ब्रह्मैव **ப்³ரஹ்மைவ**	=	பிரஹ்மம்தான்,
भासुरं **பா⁴ஸுரம்**	=	பிரகாசமாக,

आभाति = தோன்றுகிறது.

ஆபா⁴தி

குடத்தை அறியும்போது எப்படி மண்ணும் கட்டாயமாகப் பிரகாசிக்கிறதோ, அப்படியே ஜகத் பார்க்கப்படும் போது பிரஹ்மம் தான் விளக்கமாகத்தெரிகிறது. **(67)**

सदैवात्मा विशुद्धोऽपि ह्यशुद्धो भाति वै सदा ।
यथैव द्विविधा रज्जुर्ज्ञानिनोऽज्ञानिनोऽनिशिं ॥ ६८ ॥

ஸதை³வாத்மா விஶுத்³தோ⁴(அ)பி ஹ்யஶுத்³தோ⁴ பா⁴தி வை ஸதா³ ।
யதை²வ த்³விவிதா⁴ ரஜ்ஜுர் ஜ்ஞானினோ(அ)ஜ்ஞானினோ (அ)நிஶிம் ॥ 68 ॥

यथैव = எவ்வாறு,

யதை²வ

निशिं = இரவில் (இருளில்),

நிஶிம்

ज्ञानिनः = (கயிறு என்று) அறிந்தவனுக்கும்,

ஜ்ஞானின:

अज्ञानिनः = அறியாதவனுக்கும்,

அஜ்ஞானின:

रज्जुः = கயிறு,

ரஜ்ஜு:

द्विविधा = இரண்டு விதமாக (கயிறுகவும், பாம்பாகவும்),

த்³விவிதா⁴

भाति = தோன்றுகிறதோ (அவ்வாறே),

பா⁴தி

सदैव = எப்பொழுதும்,

ஸதை³வ

आत्मा = ஆத்மாவானது,

ஆத்மா

विशुद्धोऽपि = பரிசுத்தமாக உள்ளபோதிலும்,

விஶுத்³தோ⁴(அ)பி

अशुद्धः = அசுத்தமாக,

அஶுத்³த⁴:

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

भाति = தோன்றுகிறது.

பா⁴தி

(ஒரேவிதமாய் இருக்கும்) கயிறு அறிந்தவனுக்கு ஒரு விதமாயும் அறியாதவனுக்கு வேறு விதமாயும், ஆக இரு விதமாய் இரவில் தோன்றுவது போலவே எப்பொழுதும் சுத்தமாயிருக்கிற ஆத்மா எப்பொழுதும் அசுத்தம்போல் காண்கிறது. **(68)**

ஆத்மா தேஹமாகத் தோன்றுவது மோஹத்தால்: -

यथैव मृन्मयः कुम्भस्तद्वद्देहोऽपि चिन्मयः।
आत्मानात्मविभागोऽयं मुधैव क्रियते बुधैः ॥ ६९ ॥

யதை²வ ம்ருன்மய: கும்ப⁴ஸ்தத்³வத்³தே³ஹோ(அ)பி சின்மய:।
ஆத்மாஞத்மவிபா⁴கோ³(அ)யம் முதை⁴வ க்ரியதே பு³தை⁴: ॥ 69 ॥

यथैव = எப்படி,
யதை²வ
कुम्भः = குடம்,
கும்ப⁴:
मृन्मयः = மண் ஸ்வரூபமோ,
ம்ருன்மய:
तद्वत् = அதுபோல,
தத்³வத்
देहोऽपि = சரீரமும்,
தே³ஹோ(அ)பி
चिन्मयः = சைதன்ய ஸ்வரூபம்தான்,
சின்மய:
बुधैः = வித்வான்களால்,
பு³தை⁴:
अयं = இந்த,
அயம்
आत्मानात्मविभागः = ஆத்மா, அநாத்மா என்ற பிரிவானது,
ஆத்மாஞத்மவிபா⁴க³:
मुधैव = வீணாக,
முதை⁴வ
क्रियते = செய்யப்படுகிறது.
க்ரியதே

எப்படி குடம் மண்மயமோ அப்படியே தேஹமும் சின்மயம். இவ்விதமிருக்கையில் ஆத்மா வேறு அநாத்மா வேறு என்று வித்வான்கள் இப்படி வீணாக வகுக்கிறார்கள். **(69)**

सर्पत्वेन यथा रज्जू रजतत्वेन शुक्तिका ।
विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथाऽऽत्मता ॥ ७० ॥

ஸர்பத்வேன யதா^{2} ரஜ்ஜூ ரஜதத்வேன ஶுக்திகா ।
விநிர்ணீதா விமூடே^{4}ன தே^{3}ஹத்வேன ததா^{2}(ஆ)த்மதா ॥ 70 ॥

यथा = எப்படி,
யதா^{2}

विमूढेन = மூடனால்,
விமூடே^{4}ன

रज्जू = கயிறு,
ரஜ்ஜூ

सर्पत्वेन = பாம்பாகவும்,
ஸர்பத்வேன

शुक्तिका = கிளிஞ்சல்,
ஶுக்திகா

रजतत्वेन = வெள்ளியாகவும், (தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ),
ரஜதத்வேன

तथा = அப்படியே,
ததா^{2}

आत्मता = ஆத்மஸ்வரூபம்,
ஆத்மதா

देहत्वेन = சரீரமாக,
தே^{3}ஹத்வேன

विनिर्णीता = தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
விநிர்ணீதா

நன்கு மோஹமடைந்தவன் எப்படி கயிற்றைப் பாம்பு என்றும், கிளிஞ்சலை வெள்ளியென்றும், தீர்மானப்படுத்தி விடுகிருனோ, அப்படித்தான் ஆத்மாவை தேஹ மென்று மூடன் தீர்மானிக்கிருன். **(70)**

घटत्वेन यथा पृथ्वी पटत्वेनैव तन्तवः।
विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथात्मता ॥ ७१ ॥

க^{4}டத்வேன யதா^{2} ப்ருத்^{2}வீ படத்வேனைவ தந்தவ:।
விநிர்ணீதா விமூடே^{4}ன தே^{3}ஹத்வேன ததா^{2}த்மதா ॥ 71 ॥

यथा = எவ்வாறு,
யதா^{2}

पृथ्वी = மண்,

ப்ருத்²வீ

घटत्वेन = குடமாகவும்,

க⁴டத்வேன

तन्तवः = நூல்கள்,

தந்தவः

पटत्वेनैव = வஸ்திரமாகவுமே,

படத்வேனைவ

विमूढेन = மூடனால், (தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளனவோ),

விமூடே⁴ன

तथा = அவ்வாறு,

ததா²

आत्मता = ஆத்மஸ்வரூபம்,

ஆத்மதா

देहत्वेन = சரீரமாக,

தே³ஹத்வேன

विनिर्णीता = தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விநிர்ணீதா

எப்படி மண்ணே குடமாகவும், நூல்களே வஸ்திரமாகவும் மூடனால் தீர்மானிக்கப்படுகிறதோ அப்படியே தான் மூடனால் ஆத்மா தேஹமாக தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

(71)

कनकं कुण्डलत्वेन तरङ्गत्वेन वै जलम् ।
विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथाऽऽत्मता ॥ ७२ ॥

கனகம் குண்ட³லத்வேன தரங்க³த்வேன வை ஜலம் ।
விநிர்ணீதா விமூடே⁴ன தே³ஹத்வேன ததா²(ஆ)த்மதா ॥ 72 ॥

(எவ்வாறு)

कनकं = தங்கம்,

கனகம்

कुण्डलत्वेन = குண்டலமாகவும்,

குண்ட³லத்வேன

जलं = தண்ணீர்,

ஜலம்

तरङ्गत्वेन वै = அலையாகவும்,

தரங்க³த்வேன வை

विमूढेन **விமூடே⁴ன**	=	மூடனால், (தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ),
तथा **ததா²**	=	அவ்வாறு,
आत्मता **ஆத்மதா**	=	ஆத்மஸ்வரூபம்,
देहत्वेन **தே³ஹத்வேன**	=	தேஹமாக,
विनिर्णीता **விநிர்ணீதா**	=	தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தங்கத்தையே குண்டலமாகவும், ஜலத்தையே அலைகளாகவும் மூடன் தீர்மானிக்கிறான். அப்படியே தான் ஆத்மாவை தேஹமென்று மூடன் தீர்மானிக்கிறான். **(72)**

पुरुषत्वेन वै स्थाणुर्जलत्वेन मरीचिका ।
विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथाऽऽत्मता ॥ ७३ ॥

புருஷத்வேன வை ஸ்தா²ணுர்ஜலத்வேன மரீசிகா ।
விநிர்ணீதா விமூடே⁴ன தே³ஹத்வேன ததா²(ஆ)த்மதா ॥ 73 ॥

स्थाणुः **ஸ்தா²ணு:**	=	மரக்கட்டை,
पुरुषत्वेन **புருஷத்வேன**	=	புருஷனாகவும்,
मरीचिका **மரீசிகா**	=	கானல்,
जलत्वेन **ஜலத்வேன**	=	தண்ணீராகவும்,
विमूढेन **விமூடே⁴ன**	=	மூடனால் (எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ),
तथा **ததா²**	=	அவ்வாறு,
आत्मता **ஆத்மதா**	=	ஆத்மஸ்வரூபம்,
देहत्वेन **தே³ஹத்வேன**	=	சரீரமாக,
विनिर्णीता **விநிர்ணீதா**	=	தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கட்டையையே மனுஷ்யனுகவும் கானஜலயே ஜலமாகவும் மூடன் தீர்மானிக்கிறுன். அப்படியேதான் மூடன் ஆத்மாவை தேஹமென்று தீர்மானிக்கிறுன். **(73)**

गृहत्वेनैव काष्ठानि खड्गत्वेनैव लोहता ।
विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथात्मता ॥ ७४ ॥

க்³ருஹத்வேஐனவ காஷ்டா²னி க²ங்க³த்வேஐனவ லோஹதா ।
விநிர்ணீதா விமூடே⁴ன தே³ஹத்வேன ததா²த்மதா ॥ 74 ॥

काष्ठानि காஷ்டா²னி	=	மரக்கட்டைகள்,
गृहत्वेनैव க்³ருஹத்வேஐனவ	=	வீடாகவும்,
लोहता லோஹதா	=	இரும்பு,
खड्गत्वेनैव க²ங்க³த்வேஐனவ	=	கத்தியாகவும் (எப்படி தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ),
तथा ததா²	=	அப்படி,
आत्मता ஆத்மதா	=	ஆத்மஸ்வரூபம்,
देहत्वेन தே³ஹத்வேன	=	தேஹமாக,
विमूढेन விமூடே⁴ன	=	மூடனுல்,
विनिर्णीता விநிர்ணீதா	=	தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

மரக்கட்டைகளையே வீடு என்றும், இரும்பைக் கத்தி என்றும் மூடன் தீர்மானிக்கிறுன். அப்படியே மூடன் ஆத்மாவை தேஹமென்று தீர்மானிக்கிறான். **(74)**

அக்ஞானம்தான் மோஹத்திற்குக் காரணம்: -

यथा वृक्षविपर्यासो जलाद्भवति कस्यचित् ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ७५ ॥

யதா² வ்ருக்ஷவிபர்யாஸோ ஜலாத்³ப⁴வதி கஸ்யசித் ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞானயோக³த꞉ ॥ 75 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²

कस्यचित् = ஒருவனுக்கு,

கஸ்யசித்

जलात् = தண்ணீரால்,

ஜலாத்

वृक्षविपर्यासः = மரத்தின் மாறுதல், அதாவது தலைகீழாக இருப்பதாகத் தோன்றுவது,

வ்ருக்ஷவிபர்யாஸ:

भवति = ஏற்படுகிறதோ,

ப⁴வதி

तद्वत् = அதுபோலவே,

தத்³வத்

अज्ञानयोगतः = அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால்,

அஜ்ஞானயோக³த:

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

देहत्वं = தேஹஸ்வரூபத்தை,

தே³ஹத்வம்

पश्यति = பார்க்கிறான்.

பஶ்யதி

ஒருவனுக்கு ஜலத்தினால் மரங்கள் தலைகீழாக இருப்பதாகத் தோன்றுவது போலவே, அறியாமையின் சேர்க்கையினால் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத்தைப் பார்க்கிறான். **(75)**

पोतेन गच्छतः पुंसः सर्वं भातीव चञ्चलम् ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ७६ ॥

போதேன க³ச்ச²த: பும்ஸ: ஸர்வம் பா⁴தீவ சஞ்சலம் ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞானயோக³த: ॥ 76 ॥

पोतेन = ஓடத்தில்,

போதேன

गच्छतः = செல்கிற,

க³ச்ச²த:

पुंसः = மனிதனுக்கு,

பும்ஸ:

सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,
चञ्चलमिव **சஞ்சலமிவ**	=	அசைவுள்ளதுபோல,
भाति **பா⁴தி**	=	தோன்றுகிறது,
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதுபோல்,
अज्ञानयोगतः **அஜ்ஞானயோக³த:**	=	அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால்,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
देहत्वं **தே³ஹத்வம்**	=	தேஹ ஸ்வரூபத்தை,
पश्यति **பஶ்யதி**	=	பார்க்கிறுன்.

ஓடத்தில் போகிற மனிதனுக்கு எல்லாமே சலிப்பது போல் தோன்றும், அப்படியேதான் அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையிஞல் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத்தன்மை தோன்றுகிறது. **(76)**

पीतत्वं हि यथा शुभ्रे दोषाद्भवति कस्यचित् ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ७७ ॥

பீதத்வம் ஹி யதா² ஶுப்⁴ரே தோ³ஷாத்³ப⁴வதி கஸ்யசித் ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞானயோக³த: ॥ 77 ॥

यथा **யதா²**	=	எப்படி,
शुभ्रे **ஶுப்⁴ரே**	=	வெளுப்பான சங்கம் முதலியவற்றில்,
कस्यचित् **கஸ்யசித்**	=	ஒருவனுக்கு,
दोषात् **தோ³ஷாத்**	=	காமாஜல முதலிய நேத்ர தோஷத்தால்,
पीतत्वं **பீதத்வம்**	=	மஞ்சளாகத் தோன்றுவது,

भवति हि = ஏற்படுகிறதோ,

ப⁴வதி ஹி

तद्वत् = அதுபோல,

தத்³வத்

अज्ञानयोगतः = அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால்,

அஜ்ஞானயோக³த:

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

देहत्वं = தேஹ ஸ்வரூபத்தை,

தே³ஹத்வம்

पश्यति = பார்க்கிறான்.

பஶ்யதி

ஒருவனுக்கு (கண்ணில்) தோஷமிருந்தால் வெளுப்பாயிருக்கும் பொருளில் மஞ்சள் நிறம் தோன்றுகிறது. அது போல அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையினால் ஆத்மா விடத்தில் தேஹத்தன்மையைப் பார்க்கிறான். **(77)**

चक्षुर्भ्यां भ्रमशीलाभ्यां सर्वं भाति भ्रमात्मकम् ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ७८ ॥

சக்ஷுர்ப்⁴யாம் ப்⁴ரம ஶீலாப்⁴யாம் ஸர்வம் பா⁴தி ப்⁴ரமாத்மகம் ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞான யோக³த: ॥ 78 ॥

भ्रमशीलाभ्यां = சுழலும் ஸ்வபாவமுள்ள,

ப்⁴ரம ஶீலாப்⁴யாம்

चक्षुर्भ्यां = கண்களால்,

சக்ஷுர்ப்⁴யாம்

सर्वं = எல்லாம்,

ஸர்வம்

भ्रमात्मकं = சுழலுவதாக,

ப்⁴ரமாத்மகம்

भाति = தோன்றுகிறது,

பா⁴தி

तद्वत् = அதுபோல,

தத்³வத்

अज्ञानयोगतः = அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால்,

அஜ்ஞானயோக³த:

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி
देहत्वं = தேஹ ஸ்வரூபத்தை,
தே³ஹத்வம்
पश्यति = பார்க்கிறுன்.
பஶ்யதி

சுழலும் கண்களால் பார்க்கும் எல்லாமே சுழல்வதாகத் தோன்றும். அப்படியே அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையினுல் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத்தன்மையைப் பார்க்கிறுன். **(78)**

अलातं भ्रमणेनैव वर्तुलं भाति सूर्यवत् ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ७९ ॥

அலாதம் ப்⁴ரமணேஐவ வர்துலம் பா⁴தி ஸூர்யவத் ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞான யோக³த꞉ ॥ 79 ॥

अलातं = கொள்ளிக்கட்டை,
அலாதம்
भ्रमणेनैव = சுற்றுவதனுலேயே,
ப்⁴ரமணேஐவ
सूर्यवत् = ஸூர்யன்போல்,
ஸூர்யவத்
वर्तुलं = வட்டமாக,
வர்துலம்
भाति = தோன்றுகிறது,
பா⁴தி
तद्वत् = அதுபோல,
தத்³வத்
अज्ञानयोगत: = அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால்,
அஜ்ஞானயோக³த꞉
आत्मनि = ஆத்மாவில்,
ஆத்மனி
देहत्वं = தேஹ ஸ்வரூபத்தை,
தே³ஹத்வம்
पश्यति = பார்க்கிறுன்.
பஶ்யதி

கொள்ளிக்கட்டை சுற்றுவதனுலேயே ஸூர்யன்போல் வட்டமாகத் தோன்று கிறது. அப்படியே அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையினுல் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத் தன்மையைப் பார்க்கிறுன். **(79)**

महत्त्वे सर्ववस्तूनामणुत्वं ह्यतिदूरतः।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ८० ॥

மஹத்த்வே ஸர்வவஸ்தூநாமணுத்வம் ஹ்யதிதூ³ரத:।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞானயோக³த: ॥ 80 ॥

सर्ववस्तूनां **ஸர்வவஸ்தூனும்**	=	எல்லா வஸ்துக்களும்,
महत्त्वे **மஹத்த்வே**	=	பெரியனவாக இருந்தபோதிலும்,
अतिदूरतः **அதிதூ³ரத:**	=	வெகுதூரத்திஞல்,
अणुत्वं हि **அணுத்வம் ஹி**	=	சிறியனவாக இருக்கும் தன்மை தோன்றுகிறதல்லவா!
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதுபோல,
अज्ञानयोगतः **அஜ்ஞானயோக³த:**	=	அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால்,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
देहत्वं **தே³ஹத்வம்**	=	தேஹ ஸ்வரூபத்தை,
पश्यति **பஶ்யதி**	=	பார்க்கிறுன்.

எல்லா வஸ்துக்களும் பெரியதாயிருந்தபோதிலும் வெகுதூரத்திஞல் சிறியதாகத் தோன்றும். அப்படியே அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையிஞல் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத்தன்மையைப் பார்க்கிறுன். **(80)**

सूक्ष्मत्वे सर्ववस्तूनां स्थूलत्वं चोपनेत्रतः।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ८१ ॥

ஸூக்ஷ்மத்வே ஸர்வவஸ்தூனும் ஸ்தூ²லத்வம் சோபநேத்ரத:।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞானயோக³த: ॥ 81 ॥

सर्ववस्तूनां **ஸர்வவஸ்தூனும்**	=	எல்லா வஸ்துக்களும்,
सूक्ष्मत्वे **ஸூக்ஷ்மத்வே**	=	சிறியதாக இருந்தபோதிலும்,

उपनेत्रत: = மூக்குக் கண்ணுடியால்,

உபநேத்ரத:

स्थूलत्वं च = பெரியனவாக இருக்கும் தன்மை (தோன்றுகிறது),

ஸ்தூ^{2}லத்வம் ச

तद्वत् = அதுபோல,

தத்^{3}வத்

अज्ञानयोगत: = அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால்,

அஜ்ஞானயோக^{3}த:

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

देहत्वं = தேஹ ஸ்வரூபத்தை,

தே^{3}ஹத்வம்

पश्यति = பார்க்கிறுன்.

பஶ்யதி

எல்லா வஸ்துக்களும் ஸூக்ஷ்மமாயிருந்தபோதிலும் மூக்குக்கண்ணுடி காரணமாகப் பெரியதாகத்தெரியும். அப்படியே அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால் ஆத்மா விடத்தில் தேஹத்தன்மையைப் பார்க்கிறுன். **(81)**

काचभूमौ जलत्वं वा जलभूमौ हि काचता ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगत: ॥ ८२ ॥

காச பூ^{4}மௌ ஜலத்வம் வா ஜல பூ^{4}மௌ ஹி காசதா ।
தத்^{3}வதா^{3}த்மனி தே^{3}ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞான யோக^{3}த: ॥ 82 ॥

काचभूमौ = கண்ணுடித் தரையில்,

காச பூ^{4}மௌ

जलत्वं = ஜலத்தன்மையும்,

ஜலத்வம்

जलभूमौ = தண்ணீர் பிரதேசத்தில்,

ஜல பூ^{4}மௌ

काचता = கண்ணுடித் தன்மையும் (தோன்றுகிறது),

காசதா

तद्वत् = அதுபோல,

தத்^{3}வத்

अज्ञानयोगत: = அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால்,

அஜ்ஞானயோக^{3}த:

आत्मनि ஆத்மனி	=	ஆத்மாவில்,
देहत्वं தே³ஹத்வம்	=	தேஹ ஸ்வரூபத்தை,
पश्यति பஶ்யதி	=	பார்க்கிறன்.

கண்ணுடித்தரையில் ஜலத்தன்மையும், ஜலமுள்ள இடத்தில் கண்ணுடித் தன்மையும் தோன்றும். அப்படியே அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத் தன்மையைப்பார்க்கிறன். **(82)**

यद्वदग्नौ मणित्वं हि मणौ वा वह्निता पुमान् ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ८३ ॥

யத்³வத³க்³னௌ மணித்வம் ஹி மணௌ வா வஹ்னிதா புமான் ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞானயோக³த: ॥ 83 ॥

यद्वत् யத்³வத்	=	எப்படி,
अग्नौ அக்³னௌ	=	நெருப்புத்தணலில்,
मणित्वं மணித்வம்	=	ரத்னத் தன்மையும்,
मणौ वा மணௌ வா	=	ரத்னத்தில்,
वह्निता வஹ்னிதா	=	நெருப்புத்தன்மையும் (தோன்றுகிறதோ)
तद्वत् தத்³வத்	=	அதுபோல,
अज्ञानयोगतः அஜ்ஞானயோக³த:	=	அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையினுல்,
पुमान् புமான்	=	மனிதன்,
आत्मनि ஆத்மனி	=	ஆத்மாவில்,
देहत्वं தே³ஹத்வம்	=	தேஹ ஸ்வரூபத்தை,

पश्यति = பார்க்கிறுன்.

பஶ்யதி

எப்படி ஒரு மனிதன் தணலில் ரத்னத்தன்மையையும் ரத்னத்தில் தணல் தன்மையையும் பார்க்கிறுனே அப்படியே அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால் ஆத்மா விடத்தில் தேஹத்தன்மையைப் பார்க்கிறுன். **(83)**

अभ्रेषु सत्सु धावत्सु धावन्निव यथा शशी ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ८४ ॥

அப்⁴ரேஷு ஸத்ஸு தா⁴வத்ஸு தா⁴வன்னிவ யதா² ஶஶீ ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞானயோக³த: ॥ 84 ॥

अभ्रेषु = மேகங்கள்,

அப்⁴ரேஷு

धावत्सु सत्सु = ஓடும்பொழுது,

தா⁴வத்ஸு ஸத்ஸு

यथा = எப்படி,

யதா²

शशी = சந்திரன்,

ஶஶீ

धावन्निव = ஓடுகிறவன் போல் (தோன்றுகிறுனே),

தா⁴வன்னிவ

तद्वत् = அதுபோல,

தத்³வத்

अज्ञानयोगतः = அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையினுல்,

அஜ்ஞானயோக

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

देहत्वं = தேஹ ஸ்வரூபத்தை,

தே³ஹத்வம்

पश्यति = பார்க்கிறுன்.

பஶ்யதி

வாஸ்தவமாக மேகங்கள் ஓடுகையில் சந்திரன் ஓடுவதாகத் தோன்றுவது போல், அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையினுல் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத்தன்மையைப் பார்க்கிறுன். **(84)**

यथैव दिग्विपर्यासो मोहाद्भवति कस्यचित् ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ८५ ॥

யதை²வ தி³க்³விபர்யாஸோ மோஹாத்³ ப⁴வதி கஸ்யசித் ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞான யோக³த꞉ ॥ 85 ॥

यथैव யதை²வ	=	எப்படி,
कस्यचित् கஸ்யசித்	=	ஒருவனுக்கு,
मोहात् மோஹாத்	=	ப்ரமத்தால்,
दिग्विपर्यासः தி³க்³விபர்யாஸ꞉	=	திசைகளின் மாறுபாடு,
भवति ப⁴வதி	=	ஏற்படுகிறதோ (தோன்றுகிறதோ),
तद्वत् தத்³வத்	=	அதுபோல,
अज्ञानयोगतः அஜ்ஞானயோக	=	அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையினுல்,
आत्मनि ஆத்மனி	=	ஆத்மாவில்,
देहत्वं தே³ஹத்வம்	=	தேஹ ஸ்வரூபத்தை,
पश्यति பஶ்யதி	=	பார்க்கிறுன்.

எவ்விதம் ஒருவனுக்கு மோஹத்தினுல் திசைகள் மாறித் தோன்றுமோ, அப்படியே அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத்தன்மையைப் பார்க்கிறுன். **(85)**

यथा शशी जले भाति चञ्चलत्वेन कस्यचित् ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ८६ ॥

யதா² ஶஶீ ஜலே பா⁴தி சஞ்சலத்வேன கஸ்யசித் ।
தத்³வதா³த்மனி தே³ஹத்வம் பஶ்யத்யஜ்ஞானயோக³த꞉ ॥ 86 ॥

यथा யதா²	=	எப்படி,

कस्यचित् **கஸ்யசித்**	=	ஒருவனுக்கு,
जले **ஜலே**	=	தண்ணீரில்,
शशी **ஶஶீ**	=	சந்திரன்,
चञ्चलत्वेन **சஞ்சலத்வேன**	=	அசைவுள்ளவனுக,
भाति **பா⁴தி**	=	தோன்றுகிறுனே,
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதுபோல,
अज्ञानयोगतः **அஜ்ஞானயோக**	=	அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையினுல்,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
देहत्वं **தே³ஹத்வம்**	=	தேஹ ஸ்வரூபத்தை,
पश्यति **பஶ்யதி**	=	பார்க்கிறுன்.

ஜலம் அசையும்போது ஜலத்தில் சந்திரன் அசைவது போல எப்படி ஒருவனுக்குத்தோன்றுமோ, அதேபோல அக்ஞானத்தின் சேர்க்கையால் ஆத்மாவிடத்தில் தேஹத்தன்மையைப் பார்க்கிறுன். **(86)**

एवमात्मन्यविद्यातो देहाध्यासो हि जायते ।
स एवात्मपरिज्ञानाल्लीयते च परात्मनि ॥ ८७ ॥

ஏவமாத்மன்யவித்³யாதோ தே³ஹாத்⁴யாஸோ ஹி ஜாயதே ।
ஸ ஏவாத்மபரிஜ்ஞானால்லீயதே ச பராத்மனி ॥ 87 ॥

एवं **ஏவம்**	=	இவ்வாறு,
अविद्यातः **அவித்³யாத:**	=	அக்ஞானத்தால்,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தில்,

देहाध्यासः = தேஹத்தின் அத்யாஸம் (நான் சரீரம்
தே^{3}ஹாத்^{4}யாஸ: என்ற தோற்றம்),
जायते हि = ஏற்படுகிறதல்லவா!
ஜாயதே ஹி
स एव = அந்த தேஹாத்யாஸமே,
ஸ ஏவ
आत्मपरिज्ञानात् = ஆத்மஸ்வரூபத்தை நன்கு தெரிந்து
ஆத்மபரிஜ்ஞானத் கொள்வதனுல்,
परमात्मनि = பரமாத்மாவில்,
பரமாத்மனி
लीयते = மறந்து விடுகிறது.
லீயதே

இவ்விதமாக அவித்யையினுல் ஆத்மாவிடத்தில் நான் தேஹமென்ற அத்யாஸம் ஏற்படுகிறது. அந்த அத்யாஸம் ஆத்மஸ்வரூபத்தை நன்கு அறிந்தவுட னேயே பரமாத்மாவிடம் மறைந்துவிடுகிறது. **(87)**

सर्वमात्मतया ज्ञातं जगत्स्थावरजङ्गमम् ।
अभावात्सर्वभावानां देहानां चात्मता कुतः ॥ ८८ ॥

ஸர்வமாத்மதயா ஜ்ஞாதம் ஜக^{3}த்ஸ்தா^{2}வரஜங்க^{3}மம் ।
அபா^{4}வாத்ஸர்வபா^{4}வானாம் தே^{3}ஹானாம் சாத்மதா குத: ॥ 88 ॥

स्थावरजङ्गमं = அசையாததும் அசைகின்றதுமான,
ஸ்தா^{2}வரஜங்க^{3}மம்
सर्वं जगत् = பிரபஞ்சம் முழுவதும்,
ஸர்வம் ஜக^{3}த்
आत्मतया = ஆத்மஸ்வரூபமாக,
ஆத்மதயா
ज्ञातं = அறிந்துகொள்ளப்பட்டுவிட்டது (அப்பொழுது),
ஞாதம்
सर्वंभावानां = எல்லா வஸ்துக்களும்,
ஸர்வம்பா^{4}வானும்
अभावात् = (வேருக) இல்லாததால்,
அபா^{4}வாத்
आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மன:

देहानां = தேஹத்தன்மை,

தே³ஹானும்

कुतः = எப்படி இருக்கும்?

குத꞉

ஸ்தாவர ஜங்கமங்களடங்கிய எல்லா ஜகத்தும் ஆத்மாவாகவே அறியப்பட்டு விட்டது. (அப்பொழுது) எல்லா வஸ்துக்களும் (தனித்து) இருப்புள்ளவை களில்லாததால் ஆத்மாவிற்கு தேஹத்தன்மை எப்படி வரும்? **(88)**

आत्मानं सततं जानन्कालं नय महामते ।
प्रारब्धमखिलं भुञ्जन्नोद्वेगं कर्तुमर्हसि ॥ ८९ ॥

ஆத்மானம் ஸததம் ஜானன்காலம் நய மஹாமதே ।
ப்ராரப்³த⁴மகி²லம் பு⁴ஞ்ஜன் ்னோத்³வேக³ம் கர்துமர்ஹஸி ॥ 89 ॥

महामते = மிகுந்த புத்தியுள்ளவனே!

மஹாமதே

सततं = எப்பொழுதும்,

ஸததம்

आत्मानं = ஆத்மஸ்வரூபத்தை,

ஆத்மானம்

जानन् = தெரிந்துகொண்டு,

ஜானன்

प्रारब्धमखिलं = பிராரப்தம் முழுவதையும்,

ப்ராரப்³த⁴மகி²லம்

भुञ्जन् = அநுபவித்துக்கொண்டு,

பு⁴ஞ்ஜன்

कालं = காலத்தை,

காலம்

नय = கழித்து வா,

நய

उद्वेगं = பரபரப்பை,

உத்³வேக³ம்

कर्तुं = செய்வதற்கு,

கர்தும்

नार्हसि = தகுந்தவனில்லை.

நார்ஹஸி

ஏ நல்ல புத்திசாலியே, இடைவிடாமல் ஆத்மாவை அறிந்துகொண்டு பிராரப்த கர்மாவினால் ஏற்படுவதை யெல்லாம் அனுபவித்துக்கொண்டு காலத்தைக்கழி. எவ் விதப்பரபரப்பும் வேண்டாம். **(89)**

ஞானிக்கு பிராரப்தமும் கிடையாது: -

उत्पन्नेऽप्यात्मविज्ञाने प्रारब्धं नैव मुञ्चति ।
इति यच्छ्रूयते शास्त्रात्तन्निराक्रियतेऽधुना ॥ ९० ॥

உத்பன்னே(அ)ப்யாத்மவிஜ்ஞானே ப்ராரப்³த⁴ம் நைவ முஞ்சதி ।
இதி யத் ச்²ரூயதே ஶாஸ்த்ராத் தந்நிராக்ரியதே(அ)து⁴னா ॥ 90 ॥

आत्मविज्ञाने = ஆத்மஞானம்,
ஆத்மவிஜ்ஞானே
उत्पन्नेऽपि = ஏற்பட்ட பிறகும்,
உத்பன்னே(அ)பி
प्रारब्धं = பிராரப்த கர்மா,
ப்ராரப்³த⁴ம்
नैव मुञ्चति = விடவே விடாது,
நைவ முஞ்சதி
इति यत् = என்ற யாதொரு விஷயம்,
இதி யத்
श्रूयते = கேட்கப்படுகிறதோ,
ஶ்ரூயதே
तत् = அது,
தத்
अधुना = இப்போது,
அது⁴னா
शास्त्रात् = சாஸ்திர பிரமாணத்தால்,
ஶாஸ்த்ராத்
निराक्रियते = மறுக்கப்படுகிறது.
நிராக்ரியதே

ஆத்மக்ஞானம் ஏற்பட்டபோதிலும் பிராரப்தம் விடுவதில்லை என்று சொல்லப் படுவது சாஸ்திர பிரமாணத்தைக் கொண்டு இப்பொழுது நிராகரிக்கப்படுகிறது. **(90)**

तत्त्वज्ञानोदयादूर्ध्वं प्रारब्धं नैव विद्यते ।
देहादीनामसत्यत्वाद्यथा स्वप्नः प्रबोधतः ॥ ९१ ॥

தத்த்வஜ்ஞானோத3யாதூ3ர்த்4வம் ப்ராரப்3த4ம் நைவ வித்3யதே ।
தே3ஹாதீ3நாமஸத்யத்வாத்3யதா2 ஸ்வப்ன: ப்ரபோ3த4த: ॥ 91 ॥

प्रबोधत: = விழித்துக்கொண்ட பிறகு,
ப்ரபோ3த4த:

यथा स्वप्न: = ஸ்வப்னம் போல,
யதா2 ஸ்வப்ன:

तत्त्वज्ञानोदयादूर्ध्वं = ஆத்மதத்வ ஞானம் ஏற்பட்டபிறகு,
தத்த்வஜ்ஞானோத3யாதூ3ர்த்4வம்

देहादीनां = சரீரம் முதலியவைகள்,
தே3ஹாதீ3னாம்

असत्यत्वात् = பொய்யாயிருப்பதனால்,
அஸத்யத்வாத்

प्रारब्धं = பிராரப்தம்,
ப்ராரப்3த4ம்

नैव विद्यते = (ஞானிக்கு) கிடையாது.
நைவ வித்3யதே

ஆத்ம தத்வஞானமேற்பட்ட பிறகு பிராரப்தம் கிடையவே கிடையாது. ஏனென்றால் தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக்கொண்டபிறகு ஸ்வப்னம் எப்படி அஸத்யமோ அப்படியே (ஞானதசையில்) தேஹம் முதலானவைகள் யாவும் அஸத்யமே. **(91)**

कर्म जन्मान्तरकृतं प्रारब्धमिति कीर्तितम् ।
तत्तु जन्मान्तराभावात्पुंसो नैवास्ति कर्हिचित् ॥ ९२ ॥

கர்ம ஜன்மாந்தரக்ருதம் ப்ராரப்3த4மிதி கீர்திதம் ।
தத்து ஜன்மாந்தராபா4வாத்பும்ஸோ நைவாஸ்தி கர்ஹிசித் ॥ 92 ॥

जन्मान्तरकृतं = வேறு பிறவியில் செய்யப்பட்ட,
ஜன்மாந்தரக்ருதம்

कर्म = கர்மாவானது,
கர்ம

प्रारब्धमिति = பிராரப்தம் என்று,
ப்ராரப்3த4மிதி

कीर्तितं = சொல்லப்பட்டுள்ளது,
கீர்திதம்

पुंस: = (ஞானியான) புருஷனுக்கு,
பும்ஸ:

जन्मान्तराभावात् ஜன்மாந்தராபா⁴வாத்	=	வேறு பிறவியில்லாததால்,
कर्हिचित् கர்ஹிசித்	=	ஒருக்காலும்,
तत्तु தத்து	=	அந்த பிராரப்தம்,
नैवास्ति நைவாஸ்தி	=	கிடையாது.

முன்னொரு பிறவியில் செய்யப்பட்ட கர்மாவே பிராரப்தம் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் ஞானியான புருஷனுக்கு முன்னொரு ஜன்மாவென்பது கிடையா ததினால் அவனுக்கு பிராரப்தமும் எப்படியும் இராது. **(92)**

स्वप्नदेहो यथाध्यस्तस्तथैवायं हि देहकः॥
अध्यस्तस्य कुतो जन्म जन्माभावे स्थितिः कुतः ॥ ९३ ॥

ஸ்வப்னதே³ஹோ யதா²த்⁴யஸ்தஸ் ததை²வாயம் ஹி தே³ஹக꞉॥
அத்⁴யஸ்தஸ்ய குதோ ஜன்ம ஜன்மாபா⁴வே ஸ்தி²தி꞉ குத꞉ ॥ 93 ॥

स्वप्नदेहः ஸ்வப்னதே³ஹ꞉	=	ஸ்வப்னத்தில் காணப்படும் சரீரம்,
यथा யதா²	=	எப்படி,
अध्यस्तः அத்⁴யஸ்த꞉	=	கல்பிதமோ,
तथैव ததை²வ	=	அவ்விதமே,
अयं देहकः அயம் தே³ஹக꞉	=	இந்த ஜாக்ரத்தேஹமும் (கல்பிதம்),
अध्यस्तस्य அத்⁴யஸ்தஸ்ய	=	கல்பித வஸ்துவிற்கு,
जन्म ஜன்ம	=	பிறவி,
कुतः குத꞉	=	எப்படி வரும்?
जन्माभावे ஜன்மாபா⁴வே	=	பிறவியில்லாவிட்டால்,

स्थिति: = இருப்பு,

ஸ்தி2திः

कुत: = எங்கிருந்து வரும்?

குதः

எப்படி ஸ்வப்னத்தில் காணப்படும் தேஹம் கல்பிதமோ அப்படியேதான் இந்த அல்பமான (ஜாக்ரத்) தேஹமும். கல்பித வஸ்துவிற்கு ஜன்மம் எப்படி வரும்? ஜன்மமேயில் லாமலிருக்கையில் இருப்பு என்பது எங்கிருந்து வரும்? **(93)**

उपादानं प्रपञ्चस्य मृद्भाण्डस्येव कथ्यते ।
अज्ञानं चैव वेदान्तैस्तस्मिन्नष्टे क्व विश्वता ॥ ९४ ॥

உபாதா3னம் ப்ரபஞ்சஸ்ய ம்ருத்3பா4ண்ட3ஸ்யேவ கத்2யதே ।
அஜ்ஞானம் சைவ வேதா3ந்தைஸ்தஸ்மிந்நஷ்டே க்வ விஶ்வதா ॥ 94 ॥

भाण्डस्य = பாஜனக்கு,

பா4ண்ட3ஸ்ய

मृदिव = மண்போல,

ம்ருதி3வ

प्रपञ्चस्य = உலகிற்கு,

ப்ரபஞ்சஸ்ய

अज्ञानं चैव = அக்ஞானம்தான்,

அஜ்ஞானம் சைவ

उपादानं = உபாதான காரணமாக,

உபாதா3னம்

वेदान्तै: = உபநிஷத்துக்களால்,

வேதா3ந்தை:

कथ्यते = சொல்லப்படுகிறது,

கத்2யதே

तस्मिन् = அந்த அக்ஞானம்,

தஸ்மின்

नष्टे = அழிந்த பிறகு,

நஷ்டே

विश्वता = பிரபஞ்சம்,

விஶ்வதா

क्व = எங்கு இருக்கமுடியும்?

க்வ

குடத்திற்கு எப்படி மண் உபாதான காரணமோ அப்படியே பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணம் அக்ஞானம் என்று வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த (உபாதான காரணமான) அக்ஞானம் நாசமடைந்தபிறகு பிரபஞ்சம் எங்கே இருக்கமுடியும்? **(94)**

यथा रज्जुं परित्यज्य सर्प गृह्णाति वै भ्रमात् ।
तद्वत्सत्यमविज्ञाय जगत्पश्यति मूढधीः ॥ ९५ ॥

யதா^{2} ரஜ்ஜும் பரித்யஜ்ய ஸர்ப க்^{3}ருஹ்ணாதி வை ப்^{4}ரமாத் ।
தத்^{3}வத்ஸத்யமவிஜ்ஞாய ஜக^{3}த்பஶ்யதி மூட^{4}தீ^{4}: ॥ 95 ॥

यथा = எப்படி,
யதா^{2}

रज्जुं = கயிற்றை,
ரஜ்ஜும்

परित्यज्य = விட்டுவிட்டு,
பரித்யஜ்ய

भ्रमात् = ப்ராந்தியால்,
ப்^{4}ரமாத்

सर्प = பாம்பை,
ஸர்ப

गृह्णाति = அறிந்துகொள்கிறுனே,
க்^{3}ருஹ்ணாதி

तद्वत् = அதுபோல,
தத்^{3}வத்

मूढधीः = புத்தி மோஹம் கொண்டவன்,
மூட^{4}தீ^{4}:

सत्यं = உண்மையான ப்ரஹ்மத்தை,
ஸத்யம்

अविज्ञाय = அறிந்துகொள்ளாமல்,
அவிஜ்ஞாய

जगत् = பிரபஞ்சத்தை,
ஜக^{3}த்

पश्यति = பார்க்கிறுன்.
பஶ்யதி

கயிற்றை விட்டுவிட்டு பிரமத்தினுல் எவ்விதம் பாம்பை பார்க்கிறுனே, அதேமாதிரி ஸத்யமாயுள்ள பிரஹ்மத்தை அறிந்துகொள்ளாமல் மோஹத்தை யடைந்த புத்தியோடு கூடினவன் ஜகத்தைப்பார்க்கிறுன். **(95)**

रज्जुरूपे परिज्ञाते सर्पभ्रान्तिर्न तिष्ठति ।
अधिष्ठाने तथा ज्ञाते प्रपञ्चः शून्यतां व्रजेत् ॥ ९६ ॥

ரஜ்ஜுரூபே பரிஜ்ஞாதே ஸர்பப்4ராந்திர்ன திஷ்ட2தி ।
அதி4ஷ்டா2னே ததா2 ஜ்ஞாதே ப்ரபஞ்சஃ ஶூன்யதாம் வ்ரஜேத் ॥ 96 ॥

रज्जुरूपे = கயிற்றின் ஸ்வரூபம்,
ரஜ்ஜுரூபே
परिज्ञाते = நன்கு அறியப்பட்டபின்,
பரிஜ்ஞாதே
सर्पभ्रान्ति = பாம்பு என்ற ப்ரமம்,
ஸர்பப்4ராந்தி
न तिष्ठति = நிற்காது,
ந திஷ்ட2தி
तथा = அவ்வாறு,
ததா2
अधिष्ठाने = அதிஷ்டானமான ப்ரஹ்மம்,
அதி4ஷ்டா2னே
ज्ञाते = அறியப்பட்டபின்,
ஞாதே
प्रपञ्चः = உலகம்,
ப்ரபஞ்சஃ
शून्यतां = இல்லாத் தன்மையை,
ஶூன்யதாம்
व्रजेत् = அடைந்துவிடும்.
வ்ரஜேத்

கயிற்றின் ரூபம் அறியப்பட்டுவிட்டால் பாம்பு என்கிற பிரமம் நிற்காது. அப்படியே ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாயுள்ள பிரஹ்மம் அறியப்பட்டுவிட்டால் ஜகத் ஒன்று மில்லாமல் ஆகிவிடும். **(96)**

देहस्यापि प्रपञ्चत्वात्प्रारब्धावस्थितिः कुतः ।
अज्ञानिजनबोधार्थं प्रारब्धं वक्ति वै श्रुतिः ॥ ९७ ॥

தே3ஹஸ்யாபி ப்ரபஞ்சத்வாத் ப்ராரப்3தா4வஸ்தி2திஃ குதஃ ।
அஜ்ஞாநிஜன போ3தா4ர்த2ம் ப்ராரப்3த4ம் வக்தி வை ஶ்ருதிஃ ॥ 97 ॥

देहस्यापि = சரீரமும்,
தே3ஹஸ்யாபி

प्रपञ्चत्वात् = பிரபஞ்சத்தில் அடங்கியுள்ளபடியால்,

ப்ரபஞ்சத்வாத்

प्रारब्धावस्थितिः = பிராரப்தத்தின் இருப்பு,

ப்ராரப்³தா⁴வஸ்தி²தி:

कुतः = எவ்வாறு?

குத:

अज्ञानिजनबोधार्थं = ஞானமில்லாத ஜனங்கள் அறிந்துகொள்வதற்காக,

அஜ்ஞாநிஜன போ³தா⁴ர்த²ம்

श्रुतिः = வேதம்,

ஶ்ருதி:

प्रारब्धं = ப்ராரப்தத்தைப்பற்றி,

ப்ராரப்³த⁴ம்

वक्ति = சொல்கிறது.

வக்தி

தேஹமும் பிரபஞ்சமேயானபடியால் பிராரப்தம் எப்படி நிலைக்கும்? ஆத்ம ஞானமில்லாத ஜனங்களுக்கு தெரிவிப்பதற்காகத்தான் வேதம் பிராரப்தம் (உண்டு போல்) சொல்கிறது. **(97)**

क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरे ।
बहुत्वं तन्निषेधार्थं श्रुत्या गीतं च वै स्फुटम् ॥ ९८ ॥

க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந்த்³ருஷ்டே பராவரே ।
ப³ஹுத்வம் தந்நிஷேதா⁴ர்த²ம் ஶ்ருத்யா கீ³தம் ச வை ஸ்பு²டம் ॥ 98 ॥

परावरे = மேலானதும் கீழானதுமான (காரணமாயும் காரியமாயும் உள்ள) எல்லா பிரபஞ்சமாகவும் இருக்கும்,

பராவரே

तस्मिन् = அந்த பிரஹ்மம்,

தஸ்மின்

द्रुष्टे = பிரத்யக்ஷமாக அறிந்து கொள்ளப்பட்டபின்,

த்³ருஷ்டே

अस्य = இவனுடைய,

அஸ்ய

कर्माणि = கர்மாக்கள்,

கர்மாணி

क्षीयन्ते = அழிந்துபோகின்றன,

க்ஷீயந்தே

श्रुत्या = இந்த சுருதியால்,

ஶ்ருத்யா

तन्निषेधार्थं = அந்த பிராரப்தமும் இல்லை என்று

தந்நிஷேதா⁴ர்த²ம் சொல்வதற்காக,

बहुत्वं = பன்மை,

ப³ஹுத்வம்

स्फुटं = வியக்தமாக,

ஸ்பு²டம்

गीतं = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கீ³தம்

"மேலானதும் கீழானதுமான (காரணமாயும் காரியமாகவும் உள்ள) எல்லாப் பொருளாகவுமிருக்கும் அந்த பிரஹ்மத்தை ஸாக்ஷாத்காரம் செய்துவிட்டால் அவனுடைய கர்மாக்கள் நசித்துவிடும்" என்று வேதம் தெளிவாய் சொல்லியிருக்கிறது. (இவ்வாக்யத்தில் கர்மாக்கள் என்று உபயோகித்திருக்கும்) பன்மை அதை (பிராரப்த கர்மாவை) மறுப்பதற்காகத்தான். (ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஏகவசனம், த்விவசனம், பகுவசனம் என்று மூன்று வசனங்கள் இருப்பதனுல் பஹுவசனத்தினுல் சொல்லப்படும் பதார்த்தம் குறைந்தது மூன்றுவது இருக்கவேண்டும். கர்மாக்கள் என்ற பகுவசன சப்தத்தால் ஸஞ்சிதம், ஆகாமி, பிராரப்தம் என்கிற மூன்றையுமே கிரஹிக்கவேண்டும். இல்லையானுல் பகுவசனத்திற்கு அர்த்தமில்லை என்று ஏற்பட்டுவிடும் என்பது தாத்பர்யம்.] **(98)**

उच्यतेऽज्ञैर्बलाच्चैत्तत्तदानर्थद्वयागमः।
वेदान्तमतहानं च यतो ज्ञानमिति श्रुतिः ॥ ९९ ॥

உச்யதே(அ)ஜ்ஞைர் ப³லாச்சைத் தத் ததா³னர்த² த்³வயாக³ம:।
வேதா³ந்தமத ஹானம் ச யதோ ஜ்ஞானமிதி ஶ்ருதி: ॥ 99 ॥

अज्ञैः = அறிவில்லாதவர்களால்,

அஜ்ஞை:

बलात् = கட்டாயமாக,

ப³லாத்

तत् = அது (பிராரப்தம் மிஞ்சி நிற்கிறது என்பது),

தத்

उच्यते = சொல்லப்படுமேயானுல்,

உச்யதே

तदा = அப்பொழுது,

ததா³

अनर्थद्वयागमः = இரு அனர்த்தங்கள் வரும்.

அனர்த²த்³வயாக³ம:

वेदान्तमतहानं च = உபநிஷத் ஸித்தாந்தம் போய்விடும்,

வேதா³ந்தமத ஹானம் ச

यतः = ஏனெனில்,

யத:

ज्ञानमिति = ஞானம் என்று,

ஞானமிதி

श्रुतिः = ச்ருதி (கூறுகிறது.)

ஶ்ருதி:

அறியாதவர்கள் பிடிவாதமாக அது (பிராரப்தம்) உண்டு என்று சொல்வார்களே யானுல் அப்பொழுது இரண்டுவித அனர்த்தம் வந்து சேரும். வேதாந்த ஸித்தாந்தத் தைக் கைவிட்டதாக ஆகும். அப்படியே "யதோ ஞானம்" என்கிற வேதவாக்கியமும் (கைவிடப்பட்டதாக ஆகும்). **(99)**

பதிஞைந்து ஞாஞங்கங்கள்: -

त्रिपञ्चाङ्गान्यथो वक्ष्ये पूर्वोक्तस्यैव सिद्धये ।
तैश्च सर्वैः सदा कार्यं निदिध्यासनमेव तु ॥ १०० ॥

த்ரிபஞ்சாங்கா³ன்யதோ² வக்ஷ்யே பூர்வோக்தஸ்யைவ ஸித்³த⁴யே ।
தைஶ்ச ஸர்வை: ஸதா³ கார்யம் நிதி³த்⁴யாஸனமேவ து ॥ 100 ॥

पूर्वोक्तस्य = முன்கூறப்பட்ட தத்வஸாக்ஷாத்காரம்,

பூர்வோக்தஸ்ய

सिद्धये एव = ஸித்திப்பதற்காகவே,

ஸித்³த⁴யே ஏவ

अथो = பிறகு,

அதோ²

त्रिपञ्चाङ्गानि = மூன்று ஐந்து (பதிஞைந்து; அங்கங்களை,

த்ரிபஞ்சாங்கா³னி

वक्ष्ये = சொல்லப்போகிறேன்,

வக்ஷ்யே

तैश्च सर्वैःरेव = அவைகள் எல்லாவற்ருேடும்தான்,

தைஶ்ச ஸர்வை:ரேவ

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

निदिध्यासनं = த்யானம்,

நிதி³த்⁴யாஸனம்

कार्यं = செய்யத்தக்கது.

கார்யம்

முன் சொல்லப்பட்ட (தத்வஸாக்ஷாத்காரம்) ஸித்திப்பதற்காகவே பதினைந்து அங்கங்களைப் பற்றி இனிமேல் சொல்கிறேன். அவை யெல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கொண்டு தான் எப்பொழுதும் நிதித்யாஸனம் செய்ய வேண்டும். **(100)**

नित्याभ्यासादृते प्राप्तिर्न भवेत्सच्चिदात्मनः।
तस्माद्ब्रह्म निदिध्यासेज्जिज्ञासुः श्रेयसे चिरम् ॥ १०१ ॥

நித்யாப்⁴யாஸாத்³ருதே ப்ராப்திர்ன ப⁴வேத் ஸச்சிதா³த்மன:।
தஸ்மாத்³ ப்³ரஹ்ம நிதி³த்⁴யாஸேஜ் ஜிஜ்ஞாஸு: ஶ்ரேயஸே சிரம் ॥ 101 ॥

नित्याभ्यासादृते = எப்பொழுதும் அப்யாஸம் செய்யாவிட்டால்,

நித்யாப்⁴யாஸாத்³ருதே

सच्चिदात्मनः = ஸத்தாகவும் சித்தாகவுமுள்ள ஆத்மாவின்,

ஸச்சிதா³த்மன:

प्राप्तिः = ப்ராப்தி,

ப்ராப்தி:

न भवेत् = ஏற்படாது,

ந ப⁴வேத்

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

जिज्ञासुः = ஞானம் அடைய விரும்புபவன்,

ஜிஜ்ஞாஸு:

श्रेयसे = முக்தி கிடைப்பதற்காக,

ஶ்ரேயஸே

चिरं = வெகுகாலம்,

சிரம்

ब्रह्म = ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை,

ப்³ரஹ்ம

निदिध्यासेत् = த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

நிதி³த்⁴யாஸேத்

எப்பொழுதும் அப்யாஸம் செய்தாலொழிய ஸத்தாயும் சித்தாயுமுள்ள ஆத்மா கிட்டாது. ஆகையால் அறிய வேண்டுமென்று நினைக்கிறவன் சிரேயஸ்ஸை யுத்தேசித்து வெகுகாலம் பிரஹ்மத்தை அனுஸந்தானம் செய்ய வேண்டும். **(101)**

यमो हि नियमस्त्यागो मौनं देशश्च कालतः।
आसनं मूलबन्धश्च देहसाम्यं च दृक्स्थितिः ॥ १०२ ॥

யமோ ஹி நியமஸ் த்யாகோ³ மௌனம் தே³ஶஶ்ச காலத꞉।
ஆஸனம் மூலப³ந்த⁴ஶ்ச தே³ஹ ஸாம்யம் ச த்³ருக் ஸ்தி²தி꞉ ॥ 102 ॥

प्राणसंयमनं चैव प्रत्याहारश्च धारणा ।
आत्मध्यानं समाधिश्च प्रोक्तान्यङ्गानि वै क्रमात् ॥ १०३ ॥

ப்ராண ஸம்யமனம் சைவ ப்ரத்யாஹாரஶ்ச தா⁴ரணா ।
ஆத்ம த்⁴யானம் ஸமாதி⁴ஶ்ச ப்ரோக்தான்யங்கா³னி வை க்ரமாத் ॥ 103 ॥

यमः = யமம்,
யம꞉

नियमः = நியமம்,
நியம꞉

त्यागः = த்யாகம்,
த்யாக³꞉

मौनं = மௌனம்,
மௌனம்

देशश्च = தேசம்,
தே³ஶஶ்ச

कालतः = காலம்,
காலத꞉

आसनं = ஆஸனம்,
ஆஸனம்

मूलबन्धश्च = மூலபந்தம்,
மூலப³ந்த⁴ஶ்ச

देहसाम्यं = தேஹஸாம்யம்,
தே³ஹ ஸாம்யம்

दृक्स्थितिः = த்ருக்ஸ்திதி,
த்³ருக் ஸ்தி²தி꞉

प्राणसंयमनं = பிராணஸம்யமனம்,
ப்ராண ஸம்யமனம்

प्रत्याहारश्च = ப்ரத்யாஹாரம்,
ப்ரத்யாஹாரஶ்ச

धारणा = தாரணா,
தா⁴ரணா

आत्मध्यानं = ஆத்மத்யானம்,

ஆத்ம த்⁴யானம்

समाधिश्च = ஸமாதி. (இவ்விதம்),

ஸமாதி⁴ஶ்ச

कमात् = வரிசையாக,

கமாத்

अङ्गानि = அங்கங்கள்,

அங்கா³னி

प्रोक्तानि = சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ப்ரோக்தானி

(அந்த பதிஐனந்து) அங்கங்கள் வரிசையாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. 1. யமம், 2. நியமம், 3. த்யாகம், 4. மௌனம், 5. தேசம், 6. காலம், 7. ஆஸனம், 8. மூலபந்தம், 9. தேஹஸாம்யம், 10. திருக்ஸ்திதி, 11. பிராணஸம்யமனம், 12. பிரத்யாஹாரம், 13.தாரஐண, 14. ஆத்மத்யானம், 15. ஸமாதி. **(102-103)**

1. யமம்: -

सर्वं ब्रह्मेति विज्ञानादिन्द्रियग्रामसंयमः ।
यमोऽयमिति संप्रोक्तोऽभ्यसनीयो मुहुर्मुहुः ॥ १०४ ॥

ஸர்வம் ப்³ரஹ்மேதி விஜ்ஞாநாதி³ந்த்³ரியக்³ராமஸம்யம꞉ ।
யமோ(அ)யமிதி ஸம்ப்ரோக்தோ(அ)ப்⁴யஸனீயோ முஹுர்முஹு꞉ ॥ 104 ॥

सर्वं ब्रह्म = எல்லாம் பிரஹ்மமே,

ஸர்வம் ப்³ரஹ்ம

इति = என்ற,

இதி

विज्ञानात् = ஞானத்தால்,

விஜ்ஞாநத்

इन्द्रियग्रामसंयमः = இந்திரியக் கூட்டத்தை அடக்குதல்,

இந்த்³ரியக்³ராமஸம்யம꞉

यम इति = யமம் என்று,

யம இதி

संप्रोक्तः = சொல்லப்பட்டது,

ஸம்ப்ரோக்த꞉

अयं = இது,

அயம்

मुहुर्मुहुः	=	அடிக்கடி,
முஹுர்முஹு:		
अभ्यसनीयः	=	அப்யாஸம் செய்யத்தக்கது.
அப்⁴யஸனீய:		

எல்லாம் பிரஹ்மமே என்ற அறிவினால் இந்திரிய ஸமூகத்தை அடக்குதல் **யமம்** என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை அடிக்கடி அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். **(104)**

2. நியமம்: -

सजातीयप्रवाहश्च विजातीयतिरस्कृतिः ।
नियमो हि परानन्दो नियमात्क्रियते बुधैः ॥ १०५ ॥

ஸஜாதீய ப்ரவாஹஶ்வ விஜாதீய திரஸ்க்ருதி: ।
நியமோ ஹி பரானந்தோ³ நியமாத் க்ரியதே பு³தை⁴: ॥ 105 ॥

सजातीयप्रवाहः	=	ஒரேமாதிரியான (ப்ரஹ்மாகார) விருத்தியின்
ஸஜாதீய ப்ரவாஹ:		பிரவாஹமும்,
विजातीयतिरस्कृतिः	=	வேறு விருத்திகள் நடுவில் வராமல்
விஜாதீய திரஸ்க்ருதி:		விலக்குவதும்,
नियमो हि	=	நியமமாகும்,
நியமோ ஹி		
नियमात्	=	(இந்த) நியமத்திலிருந்து,
நியமாத்		
बुधैः	=	வித்துவான்களால்,
பு³தை⁴:		
परानन्दः	=	பேரானந்தம்,
பரானந்த³:		
क्रियते	=	அடையப்படுகிறது.
க்ரியதே		

ஒரேமாதிரியான (பிரஹ்மாகார) விருத்தியைத் தொடர்ந்து பிரவாஹம்போல் செய்வதும், அதற்கு விரோதமான விருத்திகளை தூரத்தள்ளுவதும் **நியமம்** ஆகும். இந்த நியமத்தால், அறிவாளிகளால் மேலான ஆனந்தம் அடையப்படுகிறது. **(105)**

3. த்யாகம்: -

त्यागः प्रपञ्चरूपस्य चिदात्मत्वावलोकनात् ।
त्यागो हि महतां पूज्यः सद्यो मोक्षमयो यतः ॥ १०६ ॥

த்யாக³: ப்ரபஞ்ச ரூபஸ்ய சிதா³த்மத்வாவலோகனாத் ।
த்யாகோ³ ஹி மஹதாம் பூஜ்ய: ஸத்³யோ மோக்ஷமயோ யத: ॥ 106 ॥

चिदात्मत्वावलोकनात् = சைதன்ய ஸ்வரூபமாகப் பார்ப்பதால்,
சிதா³த்மத்வாவலோகனாத்

प्रपञ्चरूपस्य = பிரபஞ்சவடிவத்தை,
ப்ரபஞ்ச ரூபஸ்ய

त्यागः = விட்டுவிடுவது (தோன்றமல் செய்வது),
த்யாக³:

त्यागो हि = த்யாகமாகும். (இது),
த்யாகோ³ ஹி

यतः = எந்தக் காரணத்தால்,
யத:

सद्यः = உடனே,
ஸத்³ய:

मोक्षमयः = மோக்ஷத்தையடைவிக்குமோ (அதனுல்),
மோக்ஷமய:

महतां = பெரியோர்களால்,
மஹதாம்

पूज्यः = கொண்டாடத்தக்கது.
பூஜ்ய:

பிரபஞ்சத்தின் வடிவம் சைதன்ய ஸ்வரூபமே என்று பார்ப்பதனுல் பிரபஞ்சத்தின் வடிவத்தை விட்டு விடுவது த்யாகம் ஆகும். இதிலிருந்தே உடனே அநேகமாய் மோக்ஷம் ஏற்படுவதால் மஹான்கள் இதை மிகவும் புகழ்கிறுர்கள். **(106)**

4. மௌனம்: -

यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह ।
यन्मौनं योगिभिर्गम्यं तद्भजेत्सर्वदा बुधः ॥ १०७ ॥

யதோ வாசோ நிவர்தந்தே அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ ।
யன் மௌனம் யோகி³பி⁴ர் க³ம்யம் தத்³ ப⁴ஜேத் ஸர்வதா³ பு³த⁴: ॥ 107 ॥

वाचः = சப்தங்கள்,
வாச:

मनसा सह = மனத்துடன்கூட,
மனஸா ஸஹ

यत: = எந்த ஸ்வரூபத்திலிருந்து,

யத꞉

अप्राप्य = அடையமுடியாமல்,

அப்ராப்ய

निवर्तन्ते = திரும்பிவிடுகின்றனவோ (அது ப்ரஹ்மம், ஆகவே),

நிவர்தந்தே

यत् मौनं = எந்த மௌனம்,

யத் மௌனம்

योगिभि: = யோகிகளால்,

யோகி³பி⁴:

गम्यं = அடையத்தக்கதோ,

க³ம்யம்

तत् = அந்த மௌனத்தை,

தத்

बुध: = வித்வான்,

பு³த⁴꞉

सर्वदा = எப்பொழுதும்,

ஸர்வதா³

भजेत् = ஸேவிக்கவேண்டும்.

ப⁴ஜேத்

"வாக்குக்கள் மனஸோடு சேர்ந்து எதனிடம் போய் அடையமுடியாமல் திரும்புகின் றனவோ (அது பிரஹ்மம்)" என்றிருப்பதனுல் யோகிகளால் மாத்திரம் அறியத்தக்க நிலை **மௌனம்** எனப்படும். அதை அறிவாளி எப்பொழுதும் ஸேவிக்க வேண்டும். **(107)**

वाचो यस्मात्निवर्तन्ते तद्वक्तुं केन शक्यते ।
प्रपञ्चो यदि वक्तव्य: सोऽपि शब्दविवर्जित: ॥ १०८ ॥

வாசோ யஸ்மாத் நிவர்தந்தே தத்³ வக்தும் கேன ஶக்யதே ।
ப்ரபஞ்சோ யதி³ வக்தவ்ய꞉ ஸோ(அ)பி ஶப்³த³ விவர்ஜித꞉ ॥ 108 ॥

यस्मात् = எதிலிருந்து,

யஸ்மாத்

वाच: = சப்தங்கள்,

வாச꞉

निवर्तन्ते = திரும்பி விடுகின்றனவோ,

நிவர்தந்தே

तत् = அதை,

தத்

वक्तुं = சொல்வதற்கு,

வக்தும்

केन = யாரால்,

கேன

शक्यते = முடியும்?

ஶக்யதே

प्रपञ्चः = பிரபஞ்சத்தைப் பற்றி,

ப்ரபஞ்ச:

यदि वक्तव्यः = சொல்லவேண்டுமேயானுல்,

யதி³ வக்தவ்ய:

सोऽपि = அதுவும்,

ஸோ(அ)பி

शब्दविवर्जितः = வார்த்தைகளற்றது.

ஶப்³த³ விவர்ஜித:

எதிலிருந்து வாக்குக்கள் எல்லாம் திரும்பிவிடுகின்றனவோ அந்த பிரஹ்மத்தைப்பற்றி யாரால் சொல்ல முடியும்? ஜகத்தைப்பற்றி சொல்லலாமே யென்றுல் அதுவும் இவ்விதமென்று எடுத்துச்சொல்லமுடியாமல் அநிர்வசனீயமாயிருப்பதால் சொல்வதற்கு வார்த்தையற்றது. **(108)**

इति वा तद्भवेत्मौनं सतां सहजसंज्ञितम् ।
गिरां मौनं तु बालानां प्रयुक्तं ब्रह्मवादिभिः ॥ १०९ ॥

இதி வா தத்³ ப⁴வேத் மௌனம் ஸதாம் ஸஹஜஸஞ்ஜ்ஞிதம் ।
கி³ராம் மௌனம் து பா³லானும் ப்ரயுக்தம் ப்³ரஹ்மவாதி³பி⁴: ॥ 109 ॥

इति वा = என்பதும்,

இதி வா

सतां = ஸாதுக்களுடைய,

ஸதாம்

सहजसंज्ञितं = ஸஹஜம் (கூடப்பிறந்தது) என்ற பெயருள்ள,

ஸஹஜஸஞ்ஜ்ஞிதம்

तत् = அந்த,

தத்

मौनं = மௌனமாக,

மௌனம்

भवेत् **ப⁴வேத்**	=	ஆகும்,
गिरां मौनं तु **கி³ராம் மௌனம் து**	=	சப்தங்களின் மௌனம் அதாவது பேசாதிருத்தலோவெனில்,
बालानां **பா³லானும்**	=	ஞானுப்யாஸத்தின் ஆரம்பநிலையில் இருப்பவர்களுக்காக,
ब्रह्मवादिभिः **ப்³ரஹ்மவாதி³பி⁴:**	=	ப்ரஹ்ம வித்துக்களால்,
प्रयुक्तं **ப்ரயுக்தம்**	=	ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்விதமாகவும் ஸத்புருஷர்களுக்கு ஸஹஜம் (கூடப்பிறந்தது) என்று சொல்லப்படும் அந்த மௌனம் ஏற்படும். பாலர்களுக்காக (ஞானிகளாகாமல் அப்யா ஸதசையின் ஆரம்பத்தில் இருப்பவர்களுக்காக) பேச்சை அடக்குவது மௌனம் என்று பிரஹ்மத்தைப்பற்றிச் சொல்வோர்கள் விதித்திருக்கிறுர்கள். **(109)**

5. தேசம்: -

आदावन्ते च मध्ये च जनो यस्मिन्न विद्यते ।
येनेदं सततं व्याप्तं स देशो विजनः स्मृतः ॥ ११० ॥

ஆதா³வந்தே ச மத்⁴யே ச ஜனே யஸ்மின்ன வித்³யதே ।
யேனேத³ம் ஸததம் வ்யாப்தம் ஸ தே³ஶோ விஜன: ஸ்ம்ருத: ॥ 110 ॥

आदौ **ஆதௌ³**	=	முதலிலும்,
अन्ते च **அந்தே ச**	=	கடைசியிலும்,
मध्ये च **மத்⁴யே ச**	=	நடுவிலும்,
यस्मिन् **யஸ்மின்**	=	எதில்,
जनः **ஜன:**	=	ஜனம்,
न विद्यते **ந வித்³யதே**	=	இல்லையோ,
येन **யேன**	=	எதனுல்,

इदं = இந்த பிரபஞ்சம்,

இத³ம்

सततं = இடையில்லாமல் முழுவதும்,

ஸததம்

व्याप्तं = வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ,

வ்யாப்தம்

सः = அந்த பிரஹ்மம்,

ஸ:

विजनः = ஜனங்களற்ற,

விஜன:

देशः = தேசமாக,

தே³ஶ:

स्मृतः = கருதப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ம்ருத:

முன்னும் பின்னும் மத்தியிலும் எங்கே ஜனங்கள் கிடையாதோ, எதனுல் இது எல்லாம் இடையில்லாமல் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதுவே ஜனமற்ற தேசம் என்று கருதப்படுகிறது. **(110)**

6. **காலம்: -**

कलनात्सर्वभूतानां ब्रह्मादीनां निमेषतः ।
कालशब्देन निर्दिष्टो ह्यखण्डानन्द अद्वयः ॥ १११ ॥

கலனுத் ஸர்வ பூ⁴தானும் ப்³ரஹ்மாதீ³னும் நிமேஷத: ।
கால ஶப்³தே³ன நிர்தி³ஷ்டோ ஹ்யக²ண்டா³னந்த³ அத்³வய: ॥ 111 ॥

निमेषतः = இமை கொட்டுவதற்குள்,

நிமேஷத:

ब्रह्मादीनां = பிரஹ்மா முதலான,

ப்³ரஹ்மாதீ³னும்

सर्वभूतानां = எல்லாப் பிராணிகளையும்,

ஸர்வபூ⁴தானும்

कलनात् = ஸிருஷ்டி செய்வதனுல்,

கலனுத்

अखण्डानन्दः = பிரிவற்ற ஆனந்தஸ்வரூபமானதும்,

அக²ண்டா³னந்த³:

अद्वय: = இரண்டு அற்றதுமான பிரஹ்மம்,

அத்³வய꞉

कालशब्देन = காலம் என்ற வார்த்தையினல்,

கால ஶப்³தே³ன

निर्दिष्ट: = குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நிர்தி³ஷ்ட꞉

பிரஹ்மா முதலான ஸ்கல பிராணிகளையும் ஒரு கண் சிமிட்டினல் உண்டு பண்ணுவதனல் அகண்டமான ஆனந்தஸ்வரூபியாய் இரண்டற்றதாயுள்ள பிரஹ்மமே **காலம்** என்ற சப்தத்தினல் குறிப்பிடப்படுகிறது. **(111)**

7. ஆஸனம்: -

सुखेनैव भवेद्यस्मिन्नजस्रं ब्रह्मचिन्तनम् ।
आसनं तद्विजानीयात्नेतरत्सुखनाशनम् ॥ ११२ ॥

ஸுகே²னைவ ப⁴வேத்³ யஸ்மின்னஜஸ்ரம் ப்³ரஹ்ம சிந்தனம் ।
ஆஸனம் தத்³ விஜானீயாத் னேதரத் ஸுக ²நாஶனம் ॥ 112 ॥

यस्मिन् = எதில்,

யஸ்மின்

ब्रह्मचिन्तनं = ப்ரஹ்மத்யானம்,

ப்³ரஹ்மசிந்தனம்

अजस्रं = இடைவிடாமல்,

அஜஸ்ரம்

सुखेनैव = ஸுகமாகவே,

ஸுகே²னைவ

भवेत् = ஏற்படுமோ,

ப⁴வேத்

तत् = அது,

தத்

आसनं = ஆஸனமாக,

ஆஸனம்

विजानीयात् = அறியத்தக்கது,

விஜானீயாத்

सुखनाशनं = ஸுகத்தைக் கெடுக்கிற,

ஸுக²நாஶனம்

इतरत् = வேறு ஒன்றும்,

இதரத்

न = ஆஸனமாகாது.

ந

எப்படியிருந்தால் பிரஹ்மத்தைச் சிந்திப்பது ஸுகமாகவே இடைவிடாமல் ஏற்படுமோ, அதையே ஆஸனம் என்று அறியவும். ஸுகத்தைக்கெடுக்கக்கூடிய வேறு எதுவும் ஆஸனமாகாது. **(112)**

सिद्धं यत्सर्वभूतादि विश्वाधिष्ठानमव्ययम् ।
यस्मिन्सिद्धाः समाविष्टास्तद्वै सिद्धासनं विदुः ॥ ११३ ॥

ஸித்³த⁴ம் யத் ஸர்வபூ⁴தாதி³ விஶ்வாதி⁴ஷ்டா²னமவ்யயம் ।
யஸ்மின் ஸித்³தா⁴: ஸமாவிஷ்டாஸ் தத்³வை ஸித்³தா⁴ஸனம் விது³: ॥ 113 ॥

यत् = எது,

யத்

सिद्धं = (எப்பொழுதும்) ஸித்தமாக உள்ளதோ,

ஸித்³த⁴ம்

सर्वभूतादि = எல்லா பூதங்களுக்கும் காரணமோ,

ஸர்வபூ⁴தாதி³

विश्वाधिष्ठानं = பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்கு அதிஷ்டானமோ,

விஶ்வாதி⁴ஷ்டா²னம்

अव्ययं = குறைவில்லாததோ,

அவ்யயம்

यस्मिन् = எதில்,

யஸ்மின்

सिद्धाः = ஸித்த புருஷர்கள் (ஞானிகள்),

ஸித்³தா⁴:

समाविष्टा = நன்கு நிலைத்து அமர்ந்திருக்கின்றனரோ,

ஸமாவிஷ்டா

तत् = அதை,

தத்

सिद्धासनं = ஸித்தாஸனமாக,

ஸித்³தா⁴ஸனம்

विदुः = அறிவார்கள்.

விது³:

எது எப்பொழுதும் ஸித்தமாக இருந்துகொண்டு உண்டாகிறவைகளுக்கெல்லாம் காரணமாயும் ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாயும், குறைவன்னியிலும் இருக்கிறதோ, எதிலேயே ஸித்தபுருஷர்கள் நன்கு நிலைத்திருக்கிறர்களோ, அதையே தான் ஸித்தாஸனம் என்று அறிவார்கள். **(113)**

8. மூலபந்தம்: -

यन्मूलं सर्वभूतानां यन्मूलं चित्तबन्धनम् ।
मूलबन्धः सदा सेव्यो योग्योऽसौ राजयोगिनाम् ॥ ११४ ॥

யன் மூலம் ஸர்வ பூ⁴தானும் யன் மூலம் சித்த ப³ந்த⁴னம் ।
மூல ப³ந்த⁴: ஸதா³ ஸேவ்யோ யோக்³யோ(அ)ஸௌ ராஜயோகி³னும் ॥ 114 ॥

सर्वभूतानां = எல்லா பூதங்களுக்கும்,
ஸர்வ பூ⁴தானும்
यत् = எது,
யத்
मूलं = ஆதி காரணமோ,
மூலம்
यन्मूलं = எதன் காரணமாக,
யன் மூலம்
चित्तबन्धनं = மனதைக் கட்டுப்படுத்துவது ஏற்படுகிறதோ,
சித்தப³ந்த⁴னம்
राजयोगिनां = ராஜயோகிகளுக்கு,
ராஜயோகி³னும்
योग्य = தக்கதான,
யோக்³ய
असौ = அந்த,
அஸௌ
मूलबन्धः = மூலபந்தம்,
மூல ப³ந்த⁴:
सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³
सेव्यः = ஸேவிக்கத்தக்கது.
ஸேவ்ய:

எது உண்டாகும் வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் வேரோ, எதை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு மனதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமோ, அந்த மூலபந்தம் தான் எப்பொழுதும்

ஸேவிக்கத்தகுந்தது. அதுவே ராஜயோகம் அப்யஸிப்பவர்களுக்கு மிகவும் உரித்தானது. **(114)**

9. தேஹஸாம்யம்: -

अङ्गानां समतां विद्यात्समे ब्रह्मणि लीयते ।
नो चेत्नैव समानत्वमृजुत्वं शुष्कवृक्षवत् ॥ ११५ ॥

அங்கா³னும் ஸமதாம் வித்³யாத் ஸமே ப்³ரஹ்மணி லீயதே ।
நோ சேத்னைவ ஸமானத்வம் ருஜுத்வம் ஶுஷ்க வ்ருக்ஷவத் ॥ 115 ॥

समे = ஸமமான,
ஸமே
ब्रह्मणि = ப்ரஹ்மத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி
लीयते = (மனம்) லயமடைகிறது (என்பதை),
லீயதே
अङ्गानां समतां = அங்கங்களின் ஸாம்யமாக (தேஹஸாம்யமாக),
அங்கா³னும் ஸமதாம்
विद्यात् = அறியத்தக்கது,
வித்³யாத்
नोचेत् = ப்ரஹ்மத்தில் லயமேற்படாவிட்டால்,
நோசேத்
शुष्कवृक्षवत् = காய்ந்த மரம்போல்,
ஶுஷ்க வ்ருக்ஷவத்
ऋजुत्वं = உடலின் அவயவங்கள் நேராயிருப்பது மட்டும்,
ருஜுத்வம்
समानत्वं = தேஹஸாம்யமாக,
ஸமானத்வம்
नैव = ஆகாது.
னைவ

ஸமமானப்ரஹ்மத்தில் லயம் ஏற்படுமேயானுல் அதை அங்கங்களின் ஸாம்யம் அதாவது தேஹஸாம்யம் என்று அறியத்தக்கது. அப்படி ப்ரஹ்மத்தில் லயம் ஏற்படாமல் காய்ந்த மரம்போல் உடல் நேராக இருப்பதுமட்டும் தேஹஸாம்யமாகாது. **(115)**

10. **திருஷ்டி: -**

दृष्टिं ज्ञानमयीं कृत्वा पश्येद्ब्रह्ममयं जगत् ।
सा दृष्टिः परमोदारा न नासाग्रावलोकिनी ॥ ११६ ॥

த்³ருஷ்டிம் ஜ்ஞானமயீம் க்ருத்வா பஶ்யேத்³ப்³ரஹ்மமயம் ஜக³த் ।
ஸா த்³ருஷ்டி: பரமோதா³ரா ந நாஸாக்³ராவலோகினீ ॥ 116 ॥

दृष्टिं த்³ருஷ்டிம்	=	பார்வையை,
ज्ञानमयीं ஞானமயீம்	=	ஞாமயமாக,
कृत्वा க்ருத்வா	=	செய்து,
जगत् ஜக³த்	=	பிரபஞ்சத்தை,
ब्रह्ममयं ப்³ரஹ்மமயம்	=	ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக,
पश्येत् பஶ்யேத்	=	பார்க்கவேண்டும்,
सा ஸா	=	அது,
परमा பரமா	=	மேலானதும்,
उदारा உதா³ரா	=	சிறந்ததுமான,
दृष्टिः த்³ருஷ்டி:	=	பார்வை.
नासाग्रावलोकिनी நாஸாக்³ராவலோகினீ	=	மூக்கு நுனியைப் பார்ப்பதுமட்டும்,
न ந	=	த்ருஷ்டியாகாது.

ஞானமயமான திருஷ்டியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதனுல் ஜகத்தை பிரஹ்ம மயமாகப் பார்ப்பதே உத்தமமான சிலாக்கியமான **திருஷ்டி**. மூக்கு நுனியைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது அல்ல. **(116)**

द्रष्टृदर्शनदृश्यानां विरामो यत्र वा भवेत् ।
दृष्टिस्तत्रैव कर्तव्या न नासाग्रावलोकनी ॥ ११७ ॥

த்³ரஷ்ட்ரு த³ர்ஶன த்³ருஶ்யாஞம் விராமோ யத்ர வா ப⁴வேத் ।
த்³ருஷ்டிஸ் தத்ரைவ கர்தவ்யா ந நாஸாக்³ராவலோகனீ ॥ 117 ॥

यत्र = எதில்,
யத்ர

द्रष्टृदर्शनदृश्यानां = பார்க்கிறவன், பார்வை, பார்க்கப்படும் வஸ்து
த்³ரஷ்ட்ருத³ர்ஶனத்³ருஶ்யாஞம் இம்மூன்றிற்கும்,

विरामः = முடிவு,
விராமः

भवेत् = ஏற்படுமோ,
ப⁴வேத்

तत्रैव = அதிலேயே,
தத்ரைவ

दृष्टिः = பார்வை,
த்³ருஷ்டிः

कर्तव्या = செலுத்தத்தக்கது,
கர்தவ்யா

नासाग्रावलोकनी = மூக்கு நுனியைப் பார்ப்பது மட்டும்,
நாஸாக்³ராவலோகனீ

न = த்ருஷ்டியாகாது.
ந

பார்க்கிறவன், பார்வை, பார்க்கப்படும் வஸ்து (என்ற மூன்றும்) எந்த நிலையில் இல்லாமல் போய்விடுமோ, அதிலேயே தான் திருஷ்டியைச் செலுத்தவேண்டும். மூக்கின் நுனியைப் பார்ப்பது அல்ல. **(117)**

11. பிராணயாமம்: -

चित्तादिसर्वभावेषु ब्रह्मत्वेनैव भावनात् ।
निरोधः सर्ववृत्तीनां प्राणायामः स उच्यते ॥ ११८ ॥

சித்தாதி³ ஸர்வ பா⁴வேஷு ப்³ரஹ்மத்வேனைவ பா⁴வனத் ।
நிரோத⁴ः ஸர்வ வ்ருத்தீனம் ப்ராணயாமः ஸ உச்யதே ॥ 118 ॥

चित्तादिसर्वभावेषु = சித்தம் முதலான எல்லா வஸ்துக்களிலும்,

சித்தாதி³ ஸர்வ பா⁴வேஷு

ब्रह्मत्वेनैव = ப்ரஹ்மமாகவே,

ப்³ரஹ்மத்வேனைவ

भावनात् = பாவனை செய்வதால்,

பா⁴வனாத்

सर्ववृत्तीनां = எல்லா விருத்திகளையும்,

ஸர்வ வ்ருத்தீனாம்

निरोधः = அடக்குவது,

நிரோத⁴:

सः = அந்த,

ஸ:

प्राणायामः = பிராணாயாமமாக,

ப்ராணாயாம:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.

உச்யதே

சித்தம் முதலான எல்லா பதார்த்தங்களும் பிரஹ்மமே என்று பாவிப்பதனால் ஸகல விருத்திகளையும் அடக்குவது **பிராணாயாமம்** என்று சொல்லப்படுகிறது. **(118)**

निषेधनं प्रपञ्चस्य रेचकाव्यः समीरणः ।
ब्रह्मैवास्मीति या वृत्तिः पूरको वायुरीरितः ॥ ११९ ॥

நிஷேத⁴னம் ப்ரபஞ்சஸ்ய ரேசகாவ்ய: ஸமீரண: ।
ப்³ரஹ்மைவாஸ்மீதி யா வ்ருத்தி: பூரகோ வாயுரீரித: ॥ 119 ॥

प्रपञ्चस्य = பிரபஞ்சத்தை,

ப்ரபஞ்சஸ்ய

निषेधनं = இல்லையென்று தள்ளுவது,

நிஷேத⁴னம்

रेचकाव्यः = ரேசகம் என்ற பெயருள்ள,

ரேசகாவ்ய:

समीरणः = வாயு,

ஸமீரண:

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமாகவே,

ப்³ரஹ்மைவ

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

इति = என்ற,

இதி

या = யாதொரு,

யா

वृत्तिः = வ்ருத்தியோ (அது),

வ்ருத்தி:

पूरको वायुः = பூரகவாயுவாக,

பூரகோ வாயு:

ईरितः = சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஈரித:

பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்று தள்ளுவது ரேசகம் என்ற வாயு ஆகும். நான் பிரஹ்மம்தான் என்ற விருத்தி பூரகம் என்ற வாயு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **(119)**

ततस्तद्वृत्तिनैश्चल्यं कुम्भकः प्राणसंयमः ।
अयं चापि प्रबुद्धानामज्ञानां प्राणपीडनम् ॥ १२० ॥

ததஸ்தத்^{3}வ்ருத்தி ஈனஶ்சன்யம் கும்ப^{4}க: ப்ராண ஸம்யம: ।
அயம் சாபி ப்ரபு^{3}த்^{3}தா^{4}நாமஜ்ஞானாம் ப்ராண பீட^{3}னம் ॥ 120 ॥

ततः = பிறகு,

தத:

तद्वृत्तिनैश्चल्यं = அந்த ப்ரஹ்மாகார வ்ருத்தி அசையாமல்

தத்^{3}வ்ருத்திநைஶ்சன்யம் (மாறுமல்) இருப்பது,

कुम्भकः = கும்பகம் என்ற,

கும்ப^{4}க:

प्राणसंयमः = பிராணுயாமமாகும்,

ப்ராண ஸம்யம:

अयं चापि = இதுவும்,

அயம் சாபி

प्रबुद्धानां = ஞானிகளுக்கு (ஏற்பட்டது),

ப்ரபு^{3}த்^{3}தா^{4}னும்

अज्ञानां = அக்ஞானிகளுக்கு,

அஜ்ஞானும்

प्राणपीडनं = பிராண ஸஞ்சாரத்தைத் தடுப்பதுதான்

ப்ராணபீட^{3}னம் (பிராணுயாமமாகும்.)

அதன்பிறகு (ரேசக பூரகங்களுக்குப் பின்) அந்த விருத்திகளை அசையாமல் செய்வது கும்பகம் என்ற பிராணாயாமம் ஆகும். (இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டு வந்த) இந்த விதம் ஞானிகளுக்குத்தான். அக்ஞானிகளுக்கு பிராண ஸஞ்சாரத்தை நிரோதம் செய்வதுதான் (பிராணாயாமம் ஆகும்) **(120)**

12. பிரத்யாஹாரம்: -

विषयेष्वात्मतां दृष्ट्वा मनसश्चिति मज्जनम् ।
प्रत्याहारः स विज्ञेयोऽभ्यसनीयो मुमुक्षुभिः॥ १२१ ॥

விஷயேஷ்வாத்மதாம் த்³ருஷ்ட்வா மனஸஶ்சிதி மஜ்ஜனம் ।
ப்ரத்யாஹார: ஸ விஜ்ஞேயோ(அ)ப்⁴யஸனீயோ முமுக்ஷுபி⁴:॥ 121 ॥

विषयेषु விஷயேஷு	=	விஷயங்களில்,
आत्मतां ஆத்மதாம்	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தை,
दृष्ट्वा த்³ருஷ்ட்வா	=	பார்த்து,
मनस: மனஸ:	=	மனத்தை,
चिति சிதி	=	சைதன்யஸ்வரூபத்தில்,
मज्जनं மஜ்ஜனம்	=	மூழ்கும்படி செய்வது,
मुमुक्षुभि: முமுக்ஷுபி⁴:	=	மோக்ஷமடைய விரும்புபவர்களால்,
अभ्यसनीय: அப்⁴யஸனீய:	=	அப்யாஸம் செய்யத்தக்க,
स: ஸ:	=	அந்த,
प्रत्याहार: ப்ரத்யாஹார:	=	பிரத்யாஹாரமாக,
विज्ञेय: விஜ்ஞேய:	=	அறியத்தக்கது.

விஷயங்களும் ஆத்மாவே என்று உணர்ந்து மனதை சைதன்யத்தில் மூழ்கும் படி செய்வது **பிரத்யாஹாரம்** என்று அறியவேண்டியது. இதை மோக்ஷத்தில் ஆசை யுள்ளவர்கள் அப்யாஸம் செய்யவேண்டியது. **(121)**

13. **தாரணா: -**

यत्र यत्र मनो याति ब्रह्मणस्तत्र दर्शनात् ।
मनसो धारणं चैव धारणा सा परा मता ॥ १२२ ॥

யத்ர யத்ர மனோ யாதி ப்³ரஹ்மணஸ்தத்ர த³ர்ஶனாத் ।
மனஸோ தா⁴ரணம் சைவ தா⁴ரணா ஸா பரா மதா ॥ 122 ॥

यत्र यत्र = எங்கெங்கு,
யத்ர யத்ர
मनः = மனம்,
மன꞉
याति = போகிறதோ,
யாதி
तत्र = அங்கங்கு,
தத்ர
ब्रह्मणः = பிரஹ்மத்தை,
ப்³ரஹ்மண꞉
दर्शनात् = பார்ப்பதால்,
த³ர்ஶனாத்
मनसः = மனதை,
மனஸ꞉
धारणा चैव = நிலைநிறுத்துவதுதான்,
தா⁴ரணா சைவ
सा = அந்த,
ஸா
परा = சிறந்த,
பரா
धारणा = தாரணையாக,
தா⁴ரணா
मता = கருதப்பட்டுள்ளது.
மதா

எங்கே எங்கேயெல்லாம் மனம் போகிறதோ அங்கே அங்கேயெல்லாம் பிரஹ்மமே காணப்படுவதால் மனதை நிலைக்கச்செய்தலே உத்தமமான **தாரணா** என்று கருதப்பட்டிருக்கிறது. **(122)**

14. த்யானம்: -

ब्रह्मैवास्मीति सद्वृत्त्या निरालम्बतया स्थितिः ।
ध्यानशब्देन विख्याता परमानन्ददायिनी ॥ १२३ ॥

ப்^{3}ரஹ்மைவாஸ்மீதி ஸத்^{3}வ்ருத்த்யா நிராலம்ப^{3}தயா ஸ்தி^{2}தி: ।
த்^{4}யான ஶப்^{3}தே^{3}ன விக்^{2}யாதா பரமானந்த^3 தா^{3}யினீ ॥ 123 ॥

ब्रह्मैव अस्मीति ப்^{3}ரஹ்மைவ அஸ்மீதி	=	ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறேன் என்ற,
सद्वृत्त्या ஸத்^{3}வ்ருத்த்யா	=	ஸத்யமான விருத்தியுடன்,
निरालम्बतया நிராலம்ப^{3}தயா	=	வேறு பிடிமானமொன்றுமில்லாமல்,
स्थितिः ஸ்தி^{2}தி:	=	இருப்பது,
ध्यानशब्देन த்^{4}யான ஶப்^{3}தே^{3}ன	=	த்யானம் என்ற சப்தத்தால்,
विख्याता விக்^{2}யாதா	=	பிரஸித்திபெற்றது. (இது),
परमानन्ददायिनी பரமானந்த^3 தா^{3}யினீ	=	பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது.

நான் பிரஹ்மம்தான் என்ற ஸத்யமான விருத்தியுடன் வேறென்றையும் அவலம்பமாக வைத்துக்கொள்ளாமல் இருந்துவிடுவது **த்யானம்** என்று பிரஸித்தி பெற்றது. இதுவே உத்தமமான ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். **(123)**

15. ஸமாதி: -

निर्विकारतया वृत्त्या ब्रह्माकारतया पुनः ।
वृत्तिविस्मरणं सम्यक्समाधिर्ज्ञानसंज्ञकः ॥ १२४ ॥

நிர்விகாரதயா வ்ருத்த்யா ப்^{3}ரஹ்மாகாரதயா புன: ।
வ்ருத்தி விஸ்மரணம் ஸம்யக் ஸமாதி^{4}ர் ஜ்ஞான ஸஞ்ஜ்ஞக: ॥ 124 ॥

निर्विकारतया நிர்விகாரதயா	=	மாறுதலொன்றுமில்லாததும்,
ब्रह्माकारतया ப்^{3}ரஹ்மாகாரதயா	=	ப்ரஹ்மாகாரமானதுமான,

वृत्त्या = விருத்தியுடன் இருந்து,

வ்ருத்த்யா

पुनः = மறுபடியும்,

புன:

वृत्तिविस्मरणं = எல்லா விருத்திகளையும் மறந்து இருப்பது,

வ்ருத்தி விஸ்மரணம்

ज्ञानसंज्ञकः = ஞானமென்ற பெயருள்ள,

ஞானஸஞ்ஜ்ஞக:

सम्यक् = நல்ல,

ஸம்யக்

समाधि = ஸமாதியாகும்.

ஸமாதி⁴

ஒருவித மாறுதலுமன்னியில் பிரஹ்மாகாரமாகவே விருத்தியைச் செய்து, மேலால் மேலால் அந்த விருத்தியையும் நன்கு மறந்து நிற்பது **ஸமாதி**யாகும். இதுவே ஞானம் என்ற பெயருள்ளது. **(124)**

एवं चाकृत्रिमानन्दं तावत्साधु समभ्यसेत् ।
वश्यो यावत्क्षणात्पुंसः प्रयुक्तः स भवेत्स्वयम् ॥ १२५ ॥

ஏவம் சாக்ருத்ரிமானந்த³ம் தாவத் ஸாது⁴ ஸமப்⁴யஸேத் ।
வஶ்யோ யாவத் க்ஷணாத் பும்ஸ: ப்ரயுக்த: ஸ ப⁴வேத் ஸ்வயம் ॥ 125 ॥

यावत् = எப்பொழுது,

யாவத்

पुंसः = மனிதனுக்கு,

பும்ஸ:

प्रयुक्तः = நடத்தப்பட்ட,

ப்ரயுக்த:

सः = அந்த ஸமாதி,

ஸ:

क्षणात् = ஒரு நிமிஷத்தில்,

க்ஷணாத்

स्वयं = தானாகவே,

ஸ்வயம்

वश्यः = ஸ்வாதீனமாக,

வஶ்ய:

भवेत् **ப⁴வேத்**	=	ஆகுமோ,
तावत् **தாவத்**	=	அதுவரை,
एवं **ஏவம்**	=	இவ்வாறு,
अकृत्रिमानन्दं **அக்ருத்ரிமானந்த³ம்**	=	நிஜமான ஆனந்தத்தைத்தரும் ஸமாதியை,
साधु **ஸாது⁴**	=	நன்கு,
समभ्यसेत् **ஸமப்⁴யஸேத்**	=	அப்யஸிக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக மனிதனுக்கு ஏவினவுடன் ஒரு க்ஷணத்திலேயே தானுகவே இந்த ஸமாதி நிலை ஸ்வாதீனமாக ஏற்படும் வரை இந்த செய்யப்படாத (ஸ்வபாவ ஸித்தமான) ஆனந்தத்தைத் தரும் ஸமாதியை நன்கு அப்யஸிக்க வேண்டும். (125)

ஞானநிஷ்டை: -

ततः साधननिर्मुक्तः सिद्धो भवति योगिराट् ।
तस्वरूपं न चैकस्य विषयो मनसो गिराम् ॥ १२६ ॥

தத: ஸாத⁴ன நிர்முக்த: ஸித்³தோ⁴ ப⁴வதி யோகி³ராட் ।
தஸ்வரூபம் ந சைகஸ்ய விஷயோ மனஸோ கி³ராம் ॥ 126 ॥

ततः **தத:**	=	பிறகு,
साधननिर्मुक्तः **ஸாத⁴ன நிர்முக்த:**	=	ஸாதனுப்யாஸ நிலையிலிருந்து விடுபட்ட,
योगिराट् **யோகி³ராட்**	=	சிறந்த யோகி,
सिद्धः **ஸித்³த⁴:**	=	ஸித்த புருஷனுக,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஆகிறுர்,
तस्वरूपं **தஸ்வரூபம்**	=	அந்த ஸ்வரூபம்,

एकस्य = ஒருவனுடைய,
ஏகஸ்ய

मनसः = மனத்திற்கும்,
மனஸः

गिरां च = வார்த்தைகளுக்கும்,
கி³ராம் ச

न विषयः = எட்டாதது.
ந விஷயः

பிற்பாடு ஸாதனங்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டிய அவசியத்திலிருந்து விடுபட்ட வனாக அந்த யோகி சிரேஷ்டர் ஸித்தராகிவிடுகிறார். அவருடைய ஸ்வரூபம் யாருடைய மனஸிற்கும் வாக்குக்களுக்கும் எட்டக்கூடிய விஷயமாகாது. **(126)**

समाधौ क्रियमाणे तु विघ्ना आयान्ति वै बलात् ।
अनुसंधानराहित्यमालस्यं भोगलालसम् ॥ १२७ ॥

ஸமாதௌ⁴ க்ரியமாணே து விக்⁴னா ஆயாந்தி வை ப³லாத் ।
அனுஸந்தா⁴ன ராஹித்ய மாலஸ்யம் போ⁴க³ லாலஸம் ॥ 127 ॥

लयस्तमश्च विक्षेपो रसास्वादश्च शून्यता ।
एवं यद्विघ्नबाहुल्यं त्याज्यं ब्रह्मविदा शनैः ॥ १२८ ॥

லயஸ் தமஶ்ச விக்ஷேபோ ரஸாஸ்வாத³ஶ்ச ஶூன்யதா ।
ஏவம் யத்³விக்⁴ன பா³ஹுல்யம் த்யாஜ்யம் ப்³ரஹ்மவிதா³ ஶனைः ॥ 128 ॥

समाधौ = ஸமாதியானது,
ஸமாதௌ⁴

क्रियमाणे = அப்யஸிக்கப்படும் பொழுது,
க்ரியமாணே

बलात् = பலாத்காரமாக,
ப³லாத்

विघ्ना = இடையூறுகள்,
விக்⁴னா

आयान्ति = வருகின்றன,
ஆயாந்தி

अनुसंधानराहित्यं = தியானத்தில் தொடர்ச்சியில்லாமை,
அனுஸந்தா⁴னராஹித்யம்

आलस्यं = சோம்பல்,
ஆலஸ்யம்

भोगलालसं **போ⁴க³லாலஸம்**	=	விஷய இன்பத்தை அநுபவிப்பதில் ஆசை,
लय: **லய:**	=	தூக்கம்,
तम: **தம:**	=	அக்ஞானம்,
विक्षेप: **விக்ஷேப:**	=	வெளிவிஷயங்களில் இழுக்கப்படுதல்,
रसास्वाद: **ரஸாஸ்வாத³:**	=	ருசியை அனுபவித்தல்,
शून्यता **ஶூன்யதா**	=	ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பது,
एवं **ஏவம்**	=	இவ்விதமான,
यत् **யத்**	=	எந்த,
विघ्नबाहुल्यं **விக்⁴னபா³ஹுல்யம்**	=	பலவித இடையூறுகளுண்டோ (அவை),
ब्रह्मविदा **ப்³ரஹ்மவிதா³**	=	ப்ரஹ்ம ஞானியால்,
शनै: **ஶனை:**	=	மெள்ள மெள்ள,
त्याज्यं **த்யாஜ்யம்**	=	விலக்கத்தக்கது.

ஆனால் ஸமாதி செய்து வருவதில் பலாத்காரமாக சில இடையூறுகள் வரும். அவையாவன - தொடர்ச்சியாய் இராமை, சோம்பல், விஷய ஸுகானுபவத்தில் ஆசை, தூக்கம், அக்ஞானம், வெளியில் இழுபடல், ருசியை அனுபவித்தல், சூன்ய மாக இருந்துவிடல். இவ்விதமுள்ள பலவித விக்னங்களை பிரஹ்ம ஞானி மெள்ள மெள்ள விலக்கவேண்டும். **(127-128)**

भाववृत्त्या हि भावत्वं शून्यवृत्त्या हि शून्यता।
ब्रह्मवृत्त्या हि पूर्णत्वं तथा पूर्णत्वमभ्यसेत् ॥ १२९ ॥

பா⁴வவ்ருத்த்யா ஹி பா⁴வத்வம் ஶூன்ய வ்ருத்த்யா ஹி ஶூன்யதா ।
ப்³ரஹ்ம வ்ருத்த்யா ஹி பூர்ணத்வம் ததா² பூர்ணத்வமப்⁴யஸேத் ॥ 129 ॥

भाववृत्त्या **பா⁴வவ்ருத்த்யா**	=	விஷயங்களின் விருத்தியால்,

भावत्वं **பா⁴வத்வம்**	=	விஷயத் தன்மையும்,
शून्यवृत्त्या **ஶூன்ய வ்ருத்த்யா**	=	சூன்ய விருத்தியால்,
शून्यता **ஶூன்யதா**	=	சூன்யத் தன்மையும்,
तथा **ததா²**	=	அவ்வாறு,
ब्रह्मवृत्त्या **ப்³ரஹ்ம வ்ருத்த்யா**	=	ப்ரஹ்ம விருத்தியால்,
पूर्णत्वं **பூர்ணத்வம்**	=	பூரணத்தன்மையும் ஏற்படுகிறது. (ஆகையால்),
पूर्णत्वं **பூர்ணத்வம்**	=	பூரணத்தன்மையை,
अभ्यसेत् **அப்⁴யஸேத்**	=	அப்யஸிக்கவேண்டும்.

இருக்கும் பதார்த்தங்களில் விருத்தியைச் செலுத்தினுல் அப்படியிருக்கும் தன்மை ஏற்படும். சூன்யமாக விருத்தியை வைத்துக்கொண்டால் சூன்யத்தன்மை ஏற்படும். அப்படியே பிரஹ்மாகாரமாக விருத்தியை வைத்துக்கொண்டால் பரிபூர்ண த்தன்மை ஏற்படும். ஆகையால் இந்த பரிபூர்ணத்தன்மையை அப்யாஸம் செய்ய வேண்டியது. **(129)**

ये हि वृत्ति हत्येनां ब्रह्माख्यां पावनीं पराम् ।
वृथैव ते तु जीवन्ति पशुभिश्च समा नराः ॥ १३० ॥

யே ஹி வ்ருத்திம் ஜஹத்யேனும் ப்³ரஹ்மாக்²யாம் பாவனீம் பராம் ।
வ்ருதை²வ தே து ஜீவந்தி பஶுபி⁴ஶ்ச ஸமா நரா: ॥ 130 ॥

ये **யே**	=	எவர்கள்,
पावनीं **பாவனீம்**	=	பரிசுத்தமானதும்,
परां **பராம்**	=	சிறந்ததுமான,
एनां **ஏனும்**	=	இந்த,

ब्रह्माख्यां वृत्ति = ப்ரஹ்மமென்று பெயருள்ள (ப்ரஹ்மாகாரமான) விருத்தியை,
ப்^{3}ரஹ்மாக்^{2}யாம் வ்ருத்தி

जहति = (அப்யாஸம் செய்யாமல்) விட்டுவிடுகிறுர்களோ,
ஜஹதி

पशुभि: = பசுக்களுடன்,
பஶுபி^{4}:

समा: = ஸமானமான,
ஸமா:

ते नरा: = அந்த மனிதர்கள்,
தே நரா:

वृथैव = வீணுகவே (பிரயோஜனமில்லாமலே),
வ்ருதை^{2}வ

जीवन्ति = வாழ்கிறுர்கள்.
ஜீவந்தி

எவர்கள் இந்த பரிசுத்தமான உத்கிருஷ்டமான பிரஹ்மாகாரமென்ற விருத்தியை விட்டுவிடுகிறுர்களோ அவர்கள் வீணுகவே ஜீவித்திருக்கிறுர்கள். மனுஷ்யர்கள் பசுக்களுக்கு ஸமானமே. **(130)**

ये हि वृत्तिं विजानन्ति ये ज्ञात्वा वर्धयन्त्यपि ।
ते वै सत्पुरुषा धन्या वन्द्यास्ते भुवनत्रये ॥ १३१ ॥

யே ஹி வ்ருத்திம் விஜானந்தி யே ஜ்ஞாத்வா வர்த^{4}யந்த்யபி ।
தே வை ஸத்புருஷா த^{4}ன்யா வந்த்^{3}யாஸ்தே பு^{4}வனத்ரயே ॥ 131 ॥

ये = எவர்கள்,
யே

वृत्तिं = ப்ரஹ்மாகார விருத்தியை,
வ்ருத்திம்

विजानन्ति = (அப்யாஸம் செய்ய) தெரிந்தவர்களோ,
விஜானந்தி

ये = எவர்கள்,
யே

ज्ञात्वा = அறிந்து,
ஞாத்வா

वर्धयन्ति अपि = அபிவிருத்தியடையவும் செய்கிறுர்களோ,
வர்த^{4}யந்தி அபி

ते वै	=	அவர்கள்தான்,
தே வை		
सत्पुरुषा:	=	ஸத்புருஷர்கள்,
ஸத்புருஷா꞉		
धन्या:	=	பாக்யசாலிகள்,
த⁴ன்யா꞉		
भुवनत्रये	=	மூவுலகிலும்,
பு⁴வனத்ரயே		
ते	=	அவர்கள்,
தே		
वन्द्या:	=	வணங்கத் தகுந்தவர்கள்.
வந்த்³꞉		

எவர்கள இந்த விருத்தியை (அப்யஸிக்க) நன்கு தெரிந்தவர்களோ, எவர்கள் தெரிந்து மேலும் விருத்தியை அபிவிருத்தி செய்கிறுர்களோ, அவர்களே ஸத்புருஷர் கள், தன்யர்கள், மூவுலகத்திலும் அவர்கள் நமஸ்கரிக்கத்தகுந்தவர்கள். **(131)**

येषां वृत्तिः समावृद्धा परिपक्वा च सा पुनः।
ते वै सद्ब्रह्मतां प्राप्ता नेतरे शब्दवादिनः ॥ १३२ ॥

யேஷாம் வ்ருத்தி꞉ ஸமாவ்ருத்³தா⁴ பரிபக்வா ச ஸா புன꞉।
தே வை ஸத்³ப்³ரஹ்மதாம் ப்ராப்தா நேதரே ஶப்³த³வாதி³ன꞉ ॥ 132 ॥

येषां	=	எவர்களுடைய,
யேஷாம்		
सा	=	அந்த,
ஸா		
वृत्तिः	=	விருத்தியானது,
வ்ருத்தி꞉		
समावृद्धा	=	நன்கு வளர்ச்சியடைந்து,
ஸமாவ்ருத்³தா⁴		
पुनः	=	மேலும்,
புன꞉		
परिपक्वा	=	பரிபாகமும் அடைந்துள்ளதோ,
பரிபக்வா		
ते वै	=	அவர்கள்தான்,
தே வை		

सद्ब्रह्मतां **ஸத்³ப்³ரஹ்மதாம்**	=	ஸத்ரூபமான ப்ரஹ்மத்தன்மையை,
प्राप्ता **ப்ராப்தா**	=	அடைந்தவர்கள்,
शब्दवादिन: **ஶப்³த³வாதி³ன:**	=	சப்தத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற,
इतरे **இதரே**	=	மற்றவர்கள்,
न **ந**	=	அவ்விதமல்ல.

எவர்களுடைய (பிரஹ்மாகார) விருத்தி நன்கு எல்லா விதத்திலும் விருத்தி யடைந்து பரிபாகமடைந்திருக்கிறதோ, அவர்கள்தான் ஸத்தான பிரஹ்மத்தன்மை யை அடைந்தவர்கள். சப்தத்தை மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற மற்றவர்கள் அவ்விதம் ஆகமாட்டார்கள். **(132)**

कुशला ब्रह्मवार्तायां वृत्तिहीनाः सुरागिणः ।
तेऽप्यज्ञानितया नूतं पुनरायान्ति यान्ति च ॥ १३३ ॥

குஶலா ப்³ரஹ்மவார்தாயாம் வ்ருத்திஹீனா: ஸுராகி³ண: ।
தே(அ)ப்யஜ்ஞானிதயா நூதம் புனராயாந்தி யாந்தி ச ॥ 133 ॥

(எவர்கள்)

ब्रह्मवार्तायां **ப்³ரஹ்மவார்தாயாம்**	=	ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிப்பேசுவதில்,
कुशला: **குஶலா:**	=	கெட்டிக்காரர்களாகவும்,
वृत्तिहीना: **வ்ருத்திஹீனா:**	=	ப்ரஹ்மாகார வ்ருத்தி இல்லாதவர்க்ளாகவும்,
सुरागिण: **ஸுராகி³ண:**	=	(விஷயங்களில்) நன்கு ஆசையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றனரோ,
तेऽपि **தே(அ)பி**	=	அவர்களும்,
अज्ञानितया **அஜ்ஞானிதயா**	=	அக்ஞானத்துடன் கூடியிருப்பதால்,
नूतं **நூதம்**	=	நிச்சயமாக,

पुनः आयान्ति यान्ति च = (இந்த ஸம்ஸாரத்தில்) திரும்பத்திரும்ப
புன: ஆயாந்தி யாந்தி ச வருகின்றனர், போகின்றனர்.

பிரஹ்மத்தைப்பற்றிப் பேசுவதில் கெட்டிக்காரர்களாக மாத்திரம் இருந்து கொண்டு (பிரஹ்மாகார) விருத்தியில்லாதவர்களாய் நன்கு (விஷயங்களில் ஆசை யுள்ளவர்களாக இருப்பவர்களோ அக்ஞானிகளாயிருப்பதால் அவசியம் (இந்த ஸம் ஸாரத்தில்) திரும்பி வருவார்கள், மறுபடியும் போவார்கள். **(133)**

निमेषार्धं न तिष्ठन्ति वृत्तिं ब्रह्ममयीं विना ।
यथा तिष्ठन्ति ब्रह्माद्याः सनकाद्याः शुकादयः॥ १३४ ॥

நிமேஷார்த4ம் ந திஷ்ட2ந்தி வ்ருத்திம் ப்3ரஹ்மமயீம் வினா ।
யதா2 திஷ்ட2ந்தி ப்3ரஹ்மாத்3யா: ஸனகாத்3யா: ஶுகாத3ய: ॥ 134 ॥

(ஞானிகள்)
ब्रह्ममयीं = ப்ரஹ்மாகாரமான,
ப்3ரஹ்மமயீம்
वृत्तिं विना = விருத்தி இல்லாமல்,
வ்ருத்திம் வினா
निमेषार्धं = அரைநிமிஷம்கூட,
நிமேஷார்த4ம்
न तिष्ठन्ति = இருக்கமாட்டார்கள்,
ந திஷ்ட2ந்தி
ब्रह्माद्याः = ப்ரஹ்மா முதலானவர்கள்,
ப்3ரஹ்மாத்3யா:
सनकाद्याः = ஸநகர் முதலானவர்கள்,
ஸனகாத்3யா:
शुकादयः यथा = சுகர் முதலானவர்கள் இவர்கள்போல்,
ஶுகாத3ய: யதா2
तिष्ठन्ति = (ஞானிகள்) இருப்பார்கள்.
திஷ்ட2ந்தி

(ஞானிகள்) அரை நிமிஷம்கூட பிரஹ்மாகார விருத்தியில்லாமல் இருக்க மாட்டார்கள். பிரஹ்மா முதலானவர்களும், ஸநகர் முதலானவர்களும், சுகர் முதலானவர்களும் எப்படி இருந்து வருகிறுர்களோ (அப்படி இருந்து வருவார்கள்) **(134)**

कार्ये कारणताऽऽयाता कारणे न हि कार्यता ।
कारणत्वं स्वतो गच्छेत्कार्याभावे विचारतः ॥ १३५ ॥

கார்யே காரணதா(ஆ)யாதா காரணே ந ஹி கார்யதா ।
காரணத்வம் ஸ்வதோ க³ச்சே²த்கார்யாபா⁴வே விசாரத꞉ ॥ 135 ॥

कार्ये = காரியத்தில்,
கார்யே
कारणता = காரணத்தன்மை,
காரணதா
आयाता = வந்துவிடுகிறது,
ஆயாதா
कारणे = காரணத்தில்,
காரணே
कार्यता = கார்யத்தன்மை,
கார்யதா
न हि = வருவதில்லை,
ந ஹி
विचारतः = விசாரம் செய்வதால்,
விசாரத꞉
कार्याभावे = காரியம் இல்லை என்று ஆகிவிட்டால்,
கார்யாபா⁴வே
कारणत्वं = காரணத்தன்மை,
காரணத்வம்
स्वतो गच्छेत् = தானாகவே போய்விடும்.
ஸ்வதோ க³ச்சே²த்

கார்யத்தில் காரணத்தன்மை வரும், காரணத்தில் கார்யத்தன்மை வராது. விசாரித்துப் பார்த்தால் கார்யமில்லாதபோது காரணத்தன்மையும் தானாகவே விலகி விடும். [திருஷ்டாந்தம் - குடத்தில் மண்ணுயிருக்கும் தன்மை இருக்கும், மண்ணில் குடமாயிருக்கும் தன்மை கிடையாது. குடம் இல்லாத விஷயத்தில் மண்ணுக்குக் காரணம் என்ற பெயரே ஸித்திக்காது.] **(135)**

अथ शुद्धं भवेद्वस्तु यद्वै वाचा मगोचरम् ।
द्रष्टव्यं मृद्धटेनैव दृष्टान्तेन पुनः पुनः ॥ १३६ ॥

அத² ஶுத்³த⁴ம் ப⁴வேத்³வஸ்து யத்³வை வாசா மகோ³சரம் ।
த்³ரஷ்டவ்யம் ம்ருத்³த⁴டேனைவ த்³ருஷ்டாந்தேன புன꞉ புன꞉ ॥ 136 ॥

अथ = பிறகு,
அத²

वाचां = வாக்குகளுக்கு,

வாசாம்

अगोचरं = எட்டாத,

அகோ³சரம்

यत् = எந்த,

யத்

वस्तु = வஸ்து,

வஸ்து

शुद्धं = பரிசுத்தமாக,

ஶுத்³த⁴ம்

भवेत् = இருக்குமோ (அது),

ப⁴வேத்

पुनः पुनः = அடிக்கடி,

புன: புன:

मृद्घटेन दृष्टान्तेनैव = மண் குடம் என்ற திருஷ்டாந்தத்தைக்கொண்டே,

ம்ருத்³க⁴டேன த்³ருஷ்டாந்தேனைவ

द्रष्टव्यं = ஆராய்ந்து பார்க்கத்தக்கது.

த்³ரஷ்டவ்யம்

இவ்விதம் காரணத்தன்மை கார்யத்தன்மை இரண்டு மற்று சுத்தமாயிருக்கும் வஸ்து வாக்குக்களுக்கு எட்டாது. இதை மண்குட திருஷ்டாந்தத்தினுல் அடிக்கடி பார்த்து உணரவேண்டும். (குடம் முதலான கார்யத்தன்மையை அடையாமலும் குடம் முதலான கார்யத்திற்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மையையும் அடையாமலும் இருக்கும் சுத்தமான மண் நாமரூபமற்றதால் வியவஹார யோக்யமல்ல.]

अनेनैव प्रकारेण वृत्तिर्ब्रह्मात्मिका भवेत् ।
उदेति शुद्धचित्तानां वृत्तिज्ञानं ततः परम् ॥ १३७ ॥

அனேனைவ ப்ரகாரேண வ்ருத்திர்ப்³ரஹ்மாத்மிகா ப⁴வேத் ।
உதே³தி ஶுத்³த⁴சித்தானாம் வ்ருத்திஜ்ஞானம் தத: பரம் ॥ 137 ॥

अनेनैव प्रकारेण = இந்தவிதமாகவே,

அனேனைவ ப்ரகாரேண

वृत्तिः = விருத்தியானது,

வ்ருத்தி:

ब्रह्मात्मिका = ப்ரஹ்மாகாரமாக,

ப்³ரஹ்மாத்மிகா

भवेत् = ஆகும்,

ப⁴வேத்

ततः परं = அதன் பிறகு,

தத: பரம்

शुद्धचित्तानां = பரிசுத்தமான மனம் உள்ளவர்களுக்கு,

ஶுத்³த⁴சித்தானாம்

वृत्तिज्ञानं = விருத்தி ஞானம்,

வ்ருத்திஜ்ஞானம்

उदेति = உண்டாகும்.

உதே³தி

இதே பிரகாரமாகத்தான் விருத்தி பிரஹ்ம விஷயமாக ஏற்படும். அதன் பிறகு சுத்தமான சித்தத்தோடு கூடினவர்களுக்கு பிரஹ்மாகார விருத்திஞானமேற்படும்.

(137)

कारणं व्यतिरेकेण पुमानादौ विलोकयेत् ।
अन्वयेन पुनस्तद्धि कार्ये नित्यं प्रपश्यति ॥ १३८ ॥

காரணம் வ்யதிரேகேண புமாநாதௌ³ விலோகயேத் ।
அன்வயேன புனஸ்தத்³தி⁴ கார்யே நித்யம் ப்ரபஶ்யதி ॥ 138 ॥

आदौ = முதலில்,

ஆதௌ³

पुमान् = மனிதன்,

புமான்

कारणं = காரண வஸ்துவை,

காரணம்

व्यतिरेकेण = காரியங்களிலிருந்து வேறுக,

வ்யதிரேகேண

विलोकयेत् = பார்க்கவேண்டும்,

விலோகயேத்

पुनः = பிறகு,

புன:

तत् = அதே காரணத்தை,

தத்

कार्ये = கார்யமெல்லாவற்றிலும்,

கார்யே

नित्यं = எப்பொழுதும்,

நித்யம்

अन्वयेन = தொடர்ந்து இருப்பதாக,

அன்வயேன

प्रपश्यति = பார்க்கவேண்டும்.
ப்ரபஶ்யதி

முதலில் (கார்யங்களிலிருந்து) வேறுபடுத்தி மனிதன் காரண பதார்த்தத்தைக் காணவேண்டும். பிறகு அதே காரணம் கார்யத்தில் எப்பொழுதும் தொடர்ந்து இருப்ப தாகப் பார்ப்பான். (திருஷ்டாந்தம் - குடம், சட்டி, சராவம் முதலானதுகளுக்கு தனித் தனியாக ஏற்பட்ட லக்ஷணங்களை விலக்கிப் பொதுவாயுள்ளதைத் தெரிந்து கொண்டால் தான் இவனுக்கு காரணமான மண்ணின் தன்மை தெரியும். காரணமான மண்ணின் தன்மை தெரிந்தபிறகு அது தன் தன்மையை விடாமலேயே குடம் முதலிய கார்யங்களில் ஊடுருவி இருந்து வருவதைப் பார்க்கலாம்.] **(138)**

कार्ये हि कारणं पश्येत्पश्चात्कार्यं विसर्जयेत् ।
कारणत्वं स्वतो नश्येदवशिष्टं भवेन्मुनिः ॥ १३९ ॥

கார்யே ஹி காரணம் பஶ்யேத் பஶ்சாத் கார்யம் விஸர்ஜயேத் ।
காரணத்வம் ஸ்வதோ நஶ்யேத³ வஶிஷ்டம் ப⁴வேன் முனி: ॥ 139 ॥

कार्ये = கார்யத்தில்,
கார்யே
कारणं = காரணத்தை,
காரணம்
पश्येत् = பார்க்க் வேண்டும்,
பஶ்யேத்
पश्चात् = பின்னுல்,
பஶ்சாத்
कार्यं = காரியத்தை,
கார்யம்
विसर्जयेत् = விட்டுவிடவேண்டும்,
விஸர்ஜயேத்
कारणत्वं = காரணத்தன்மை,
காரணத்வம்
स्वतः = தாளுகவே,
ஸ்வத:
नश्येत् = போய்விடும்,
நஶ்யேத்
अवशिष्टं = மீதியுள்ள ஸ்வரூபமாக,
அவஶிஷ்டம்
मुनिः = மனனம் செய்பவன்,
முனி:

भवेत् = ஆவான்.
ப⁴வேத்

கார்யத்தில் காரணத்தைப் பார்க்கவேண்டும். பிறகு (கார்யத்திற்குக் காரணத் தைத் தவிர தனித்து இருப்புக் கிடையாதென்று தெரிந்த பிற்பாடு) கார்யத்தை விட்டு விடவேண்டும். (கார்யமென்பது போனவுடன்) காரணம் என்கிற வியவஹாரம் தானே நாசமடைந்துவிடும். பிறகு மிஞ்சின ஸ்வரூபமாக மனனம் செய்பவன் ஆய் விடு வான். **(139)**

भावितं तीव्रवेगेण वस्तु यन्निश्चयात्मना ।
पुमांस्तद्धि भवेच्छीघ्रं ज्ञेयं भ्रमरकीटवत् ॥ १४० ॥

பா⁴விதம் தீவ்ரவேகே³ண வஸ்து யந்நிஶ்சயாத்மனா ।
புமாம்ஸ்தத்³தி⁴ ப⁴வேத் ஶீக்⁴ரம் ஜ்ஞேயம் ப்⁴ரமரகீடவத் ॥ 140 ॥

तीव्रवेगेण = மிகுந்த வேகத்துடன்,
தீவ்ரவேகே³ண
निश्चयात्मना = நிச்சய ஸ்வரூபமாக,
நிஶ்சயாத்மனா
यत् वस्तु = எந்த வஸ்து,
யத் வஸ்து
भावितं = தியானிக்கப்பட்டதோ,
பா⁴விதம்
ज्ञेयं = அறியத்தக்க,
ஜ்ஞேயம்
तत् = அந்த வஸ்துவாக,
தத்
भ्रमरकीटवत् = புழு குளவியாக ஆவதுபோல,
ப்⁴ரமரகீடவத்
पुमान् = மனிதன்,
புமான்
शीघ्रं = விரைவில்,
ஶீக்⁴ரம்
भवेत् = ஆய்விடுவான்.
ப⁴வேத்

ஒரு மனிதன் தீவிரமான வேகத்துடன் நிச்சய புத்தியுடன் ஒருவஸ்துவை பாவனை செய்துவருவானாகில், புழு எப்படி வண்டாக ஆகிவிடுகிறதோ அப்படியே, இவனும் அறியவேண்டிய அந்த வஸ்துவாகவே சீக்கிரம் ஆகிவிடுவான். **(140)**

अदृश्यं भावरूपं च सर्वमेतच्चिदात्मकम् ।
सावधानतया नित्यं स्वात्मानं भावयेद्बुधः ॥ १२१ ॥

அத்³ருஶ்யம் பா⁴வரூபம் ச ஸர்வமேதத் சிதா³த்மகம் ।
ஸாவதா⁴னதயா நித்யம் ஸ்வாத்மானம் பா⁴வயேத்³பு³த⁴: ॥ 141 ॥

एतत् सर्वं ஏதத் ஸர்வம்	=	இந்த பிரபஞ்சமெல்லாம்,
अदृश्यं அத்³ருஶ்யம்	=	புலன்களால் அறியமுடியாததும்,
भावरूपं च பா⁴வரூபம் ச	=	ஸத்ரூபமுமான,
चिदात्मकं சிதா³த்மகம்	=	சைதன்யஸ்வரூபமே. (என்று),
बुधः பு³த⁴:	=	வித்வான்,
सावधानतया ஸாவதா⁴னதயா	=	மிகுந்த ஜாக்ரதையுடன்,
नित्यं நித்யம்	=	எப்பொழுதும்,
स्वात्मानं ஸ்வாத்மானம்	=	தனது ஸ்வரூபத்தை,
भावयेत् பா⁴வயேத்	=	(இந்த சைதன்யஸ்வரூபமாக) பாவனை செய்ய வேண்டும்.

இது எல்லாம் கண் முதலானவைகளுக்கு விஷயமாகாததும், ஸத்ரூபமுமான சித்ஸ்வரூபமேயாகும், என்று அறிவாளியானவன் எப்பொழுதும் ஜாக்கிரதையுடன் தன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். **(141)**

दृश्यं ह्यदृश्यतां नीत्वा ब्रह्माकारेण चिन्तयेत् ।
विद्वान्नित्यसुखे तिष्ठेद्धिया चिद्रसपूर्णया ॥ १४२ ॥

த்³ருஶ்யம் ஹ்யத்³ருஶ்யதாம் நீத்வா ப்³ரஹ்மாகாரேண சிந்தயேத் ।
வித்³வாந் நித்யஸுகே² திஷ்டே²த்³ தி⁴யா சித்³ரஸபூர்ணயா ॥ 142 ॥

दृश्यं த்³ருஶ்யம்	=	அறியப்படும் கார்ய வஸ்துக்களை யெல்லாம்,
अदृश्यतां नीत्वा அத்³ருஶ்யதாம் நீத்வா	=	அறியப்படாத காரணரூபமாகச் செய்து,

ब्रह्माकारेण = ப்ரஹ்மரூபமாக,

ப்³ரஹ்மாகாரேண

चिन्तयेत् = தியானிக்க வேண்டும்,

சிந்தயேத்

विद्वान् = அறிவுள்ளவன்,

வித்³வான்

चिद्रसपूर्णया = சைதன்ய ரஸம் நிரம்பிய,

சித்³ரஸபூர்ணயா

धिया = புத்தியுடன்,

தி⁴யா

नित्यसुखे = அழிவற்ற ஆனந்தஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தில்,

நித்யஸுகே²

तिष्ठेत् = நிற்கவேண்டும்.

திஷ்டே²த்

(கண் முதலானவைகளால்) பார்க்கப்படுவதையெல்லாம் பார்க்கமுடியாத (காரண ரூபமான) தாகச்செய்து பிரஹ்மாகாரமாகவே அனுஸந்தானம் செய்ய வேண்டும். வித்வானுயிருப்பவன் சைதன்ய ரஸம் நிரம்பிய புத்தியுடன் நித்யமாய் ஸுகஸ்வரூபமாயுள்ள பிரஹ்மத்திலேயே நிலைத்து நிற்கவேண்டும். **(142)**

एभिरङ्गैः समायुक्तो राजयोग उदाहृतः ।
किंचित्पक्ककषायाणां हठयोगेन संयुतः ॥ १४३ ॥

ஏபி⁴ரங்கை³: ஸமாயுக்தோ ராஜயோக³ உதா³ஹ்ருத: ।
கிஞ்சித் பக்ககஷாயாணாம் ஹட²யோகே³ன ஸம்யுத: ॥ 143 ॥

एभिः = இந்த,

ஏபி⁴:

अङ्गैः = அங்கங்களுடன்,

அங்கை³:

समायुक्तः = கூடியது,

ஸமாயுக்த:

राजयोगः = ராஜயோகமாக,

ராஜயோக³:

उदाहृतः = சொல்லப்பட்டது,

உதா³ஹ்ருத:

किंचित्पक्ककषायाणां = சிறிதளவே மனோதோஷங்கள்

கிஞ்சித் பக்ககஷாயாணாம் நீங்கியவர்களுக்கு,

हठयोगेन **ஹட²யோகே³ன**	=	ஹடயோகத்துடன்,
संयुत: **ஸம்யுத:**	=	கூடியதாக (ராஜயோகம்) இருக்க வேண்டும்.

இந்த (பதிஐனந்து) அங்கங்களுடன் நன்கு கூடினது ராஜயோகம் எனப்படும். தோஷங்கள் கொஞ்சமாகவே பக்குவமானவர்களுக்கு ஹடயோகத்தோடு கூடியிருக்க வேண்டும். **(143)**

परिपक्कं मनो येषां केवलोऽयं च सिद्धिदः ।
गुरुदैवतभक्तानां सर्वेषां सुलभो जवात् ॥ १४४ ॥

பரிபக்கம் மனோ யேஷாம் கேவலோ(அ)யம் ச ஸித்³தி⁴த³: ।
கு³ருதை³வதப⁴க்தாநாம் ஸர்வேஷாம் ஸுலபோ⁴ ஜவாத் ॥ 144 ॥

येषां **யேஷாம்**	=	எவர்களுடைய,
मन: **மன:**	=	மனம்,
परिपक्कं **பரிபக்கம்**	=	தோஷங்கள் எல்லாம் முழுவதும் விலகி நன்கு பரிபாகம் அடைந்துள்ளதோ (அவர்களுக்கு),
केवल: **கேவல:**	=	ஹடயோகத்துடன் கலக்காமல் தனிப்பட்டதான,
अयं **அயம்**	=	இந்த ராஜயோகம்,
सिद्धिद: **ஸித்³தி⁴த³:**	=	பலஜனக் கொடுக்கக்கூடியது,
गुरुदैवतभक्तानां **கு³ருதை³வதப⁴க்தாநாம்**	=	ஆசார்யனிடமும் தேவதையிடம் பக்தி உள்ள,
सर्वेषां **ஸர்வேஷாம்**	=	எல்லோருக்கும்,
जवात् **ஜவாத்**	=	விரைவில்,
सुलभ: **ஸுலப⁴:**	=	எளிதில் கிடைக்கக்கூடியது.

எவர்களுடைய மனஸ் நன்கு பரிபாகமடைந்திருக்கிறதோ அவர்களுக்கு இந்த ராஜயோகம் தனித்தே ஸித்தியைக்கொடுக்கும். குருவினிடத்திலும் பகவானிடத்திலும் பக்தியுள்ள யாவருக்கும் அதிசீக்கிரமாகவே ஸுலபமாய் அடையத்தக்கது. **(144)**

அபரோக்ஷாநுபூதி முற்றும்.